ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis andelskassen ingen reelle ejere har, eller hvis andelskassens reelle ejere ikke kan identificeres.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at andelskassen skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at andelskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at sparekassen ikke kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Det foreslås endvidere i *stk. 3, 2. pkt.*, at det samme skal gælde for ændringer til de registrerede oplysninger, således at også ændringer skal registreres hurtigst muligt efter at andelskassen er blevet bekendt med ændringen.

Ændringerne omfatter både ændringer som følge af, at en ny person anses for at være reel ejer, eller hvis en person ophører med at være reel ejer samt ændringer i en allerede registreret reel ejers identitetsoplysninger og i arten og omfanget af rettighederne.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at de registrerede medlemmer af andelskassens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis andelskassen efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Udgangspunktet er således, at andelskassen altid har reelle ejere. At andelskassen har udtømt alle mulighed for at identificere de reelle ejere, afhænger af en konkret vurdering. Vurderingen kan bl.a. tage højde for andelskassens størrelse, ejer- og kontrolstruktur, om andelskassens direkte og indirekte ejere er udenlandske samt andre relevante forhold, som har indvirkning på andelskassens mulighed for at identificere de reelle ejere. F.eks. vil mulighederne for identifikation som udgangspunkt ikke anses som udtømt, hvis andelskassen alene har sendt en e-mail til en formodet reel ejer, som efterfølgende ikke er blevet besvaret. Alternative identifikationsmetoder bør i så fald tages i brug. F.eks. bør relevante oplysninger indhentes fra danske og udenlandske registre, når det er muligt. Herudover bør der rykkes for svar evt. flere gange, foretages telefonopkald, hvis et telefonnummer forefindes, og hvis der er tale om en ejer, som er en juridisk person, bør der tages direkte kontakt til ledelsesmedlemmer såvel som til den juridiske persons via de officielle kontaktinformationer. Ligeledes kan oplysninger i årsrapporter benyttes som led i identifikationen.

Der kan dog være konkrete tilfælde, hvor en andelskasse i henhold til definitionen på en reel ejer, forstået som fysiske personer med direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol, ikke har en sådan, eller hvor det ikke er muligt at identificere en eller flere fysiske personer, der enten i sidste ende ejer eller udøver kontrol over andelskassen. Dette stemmer overens med den gældende § 11, stk. 1, nr. 3, i hvidvaskloven, hvorefter disse personer også skal legitimeres som reelle ejere i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven. Hvis der er flere direktører, skal samtlige personer registreres som reelle ejere.

Skal andelskassens direktion f.eks. registreres som reelle ejere, vil dette skulle ske hurtigst muligt efter, at andelskassen har konstateret, at det ingen reelle ejere har, eller ingen af de reelle ejere kan identificeres.

Direktionen er allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis direktionen skal optages som reelle ejere, skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men oplysningerne overføres automatisk, når andelskassen registrerer oplysningen om, at de enten ingen reelle ejere har, eller at ingen af de reelle ejere kunne identificeres.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 3, der viderefører § 85 b, stk. 2, 1. pkt., og § 85 b, stk. 1, 2. pkt., er der ikke tiltænkt materielle ændringer.

Med ændring af artikel 30, stk. 4, jf. artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsættes krav om, at EU-medlemsstaterne indfører mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der registreres om selskabets reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

Det foreslås derfor i *stk. 4, 1. pkt.*, at andelskassen mindst én gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Hvis andelskassens forhold tilsiger det, vil andelskassen fortsat skulle foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene. Andelskassen skal kunne dokumentere, at de relevante undersøgelser er foretaget, jf. bemærkningerne til stk. 5 nedenfor.

Med den foreslåede bestemmelse om andelskassers undersøgelsespligt er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede.

For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede stk. 4, 1. pkt., udføres, foreslås det i *stk. 4. 2. pkt.*, at andelskassen forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen også godkender udarbejdelsen af andelskassens årsregnskab.

For mange andelskasser vil ændringer i andelskassens ejer- og kontrolstruktur ikke forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter registreringen er foretaget.

Formålet er at sikre, at andelskassen mindst en gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om andelskassens reelle ejere, der medfører, at der skal foretages en registrering af de ændrede forhold.

For andelskasser, hvor der ikke er sket ændringer i de allerede registrerede oplysninger, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle. For andelskasser, der i løbet af året eller i forbindelse med den årlige undersøgelse er blevet bekendt med ændringer til de registrerede reel ejer-

oplysninger, vil resultatet således være, at andelskassen har konstateret ændringer i reel ejer-oplysninger, og at der er foretaget registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at andelskassen er blevet bekendt med ændringerne. Registreringen skal ikke afvente undersøgelsens fremlæggelse for bestyrelsen.

Efter den gældende § 85 b, stk. 2, 2. pkt. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed skal andelskassen opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Andelskassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af bestemmelsen, at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 5*, at andelskassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Det foreslås endvidere, at andelskassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Andelskassens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere omfatter som minimum, hvad andelskassen vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at andelskassen har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis andelskassen bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om andelskassens reelle ejere.

Det skal til enhver tid kunne dokumenteres, hvad andelskassen har gjort for at identificere sine reelle ejere. Kommer andelskassen frem til, at den ikke har reelle ejere, eller at andelskassens reelle ejere ikke kan identificeres, skal dokumentation for, hvad andelskassen har gjort i sit forsøg på at identificere reelle ejere, ligeledes opbevares.

Andelskassen skal sikre, at andelskassen opbevarer dokumentation for de oplysninger, som andelskassen har indhentet om sine reelle ejere, samt for alle identifikationsforsøg, dvs. dokumentation for, hvad andelskassen har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis reelle ejere ikke kan identificeres.

Ophører andelskassen, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

De oplysninger, som selskabet er forpligtet til at opbevare, omfatter de identitetsoplysninger om de reelle ejere (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), som sparevirksomheden skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, og oplysninger om arten og omfanget af de reelle ejeres rettigheder.

Er alle muligheder udtømte, og er dokumentationen i overensstemmelse med, hvad andelskassen burde vide, vil det være et udtryk for fyldestgørende dokumentation. Det indebærer, at en andelskasse kan dokumentere, at de reelle ejere, herunder det reelle ejerskab, er i overensstemmelse med de oplysninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Ejes en andelskasse indirekte af en reel ejer, er dokumentation for andelskassens ejer- og kontrolstruktur en del af dokumentationen for, hvordan andelskassen er kommet frem til, at den pågældende person er andelskassens reelle ejer. Som led heri kan dokumentation for, at andelskassen har været i korrespondance med de juridiske personer, som ejer andelskassen direkte eller indirekte, med det formål, at identificere den eller de reelle ejere af andelskassen. Det kan eksempelvis være et telefonnotat eller en mailkorrespondance. Indhentes oplysninger om ejerforhold hos andre landes registrere, kan denne dokumentation (registreringsbevis) også indgå som dokumentation for de indhentede ejeroplysninger. Har andelskassen anmodet rådgivere (danske eller udenlandske) om hjælp til at fremskaffe oplysninger om personer, der betragtes som virksomhedens reelle ejere, indgår dette også i den dokumentation, der skal opbevares. Det er dokumentation af ordregivende karakter, dvs. hvor andelskassen foretager sig en aktiv handling for at identificere dens reelle ejere.

Har andelskassen ingen reelle ejere, eller kan andelskassen ikke identificere den eller de reelle ejere, er dokumentation herfor ligeledes omfattet. Eftersom andelskasser kan variere i størrelse og kompleksitet, kan der være stor forskel på, hvor meget det er nødvendigt for den enkelte andelskasse at foretage sig, førend alle muligheder for at identificere de reelle ejere er udtømte.

Har andelskassen eksempelvis forsøgt at indhente oplysninger om dens reelle ejere via andre landes registeroplysninger eller ved hjælp af rådgivere (danske såvel som udenlandske), skal dokumentation herfor gemmes, uanset at det ikke har ført til identifikation af andelskassens reelle ejere.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, hvorefter revisor skal påse, at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at andelskassen har foretaget den lovpligtige registrering af ejere samt at kontrollere, at andelskassen opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at efterse selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Med det foreslåede stk. 5 er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende bestemmelse i § 85 b, stk. 2, 2. og 3. pkt., men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for andelskassen. Pligten tydeliggøres på grund af en anbefaling fra FATF og Global Forum.

Efter den gældende § 85 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed skal andelskassen efter anmodning udlevere oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder om andelskassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til SØIK. Andelskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når

disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Den gældende § 85 b, stk. 3, gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv. 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer af artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 6,* at andelskassen efter anmodning skal udlevere oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder om andelskassens forsøg på at identificere deres reelle ejere, til SØIK. Andelskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning, og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og Skattestyrelsen vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes, at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede andelskasser i det omfang, at oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede stk. 6, der gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om andelskassens reelle ejere.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 6 er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand bortset fra, at ordlyden foreslås ændret fra offentlige myndigheder til kompetente myndigheder således, at også Advokatrådet er omfattet af bestemmelsen.

Der eksisterer ikke i dag en tilstrækkelig klar bestemmelse om, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester (Financial Intelligence Units – FIU), for nærmere herom henvises til afsnit 2.2 i almindelige bemærkninger.

I 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i det foreslåede stk. 1 (indhentning, herunder opdatering, af oplysninger), det foreslåede stk. 3 (registrering af oplysninger) og det foreslåede stk. 5 (opbevaring af dokumentation for oplysningerne), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. Den danske FIU er SØIK. Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring, som den nye affattelse medfører, er, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der i Danmark er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som SØIK og andre kompetente myndigheder skal have mulighed for at videregive, omfatter imidlertid også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos andelskassen.

På den baggrund foreslås det i *stk. 7,* at SØIK og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret eller er indhentet til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Dermed vil der blive indført en klar hjemmel til, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives, er oplysninger om en andelskasses ejerforhold, som andelskassen har indhentet og opbevarer dokumentation om, samt har registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Det indebærer oplysninger om andelskassens reelle ejere og oplysninger om andelskassens ejer- og kontrolstruktur, som andelskassen har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er andelskassens reelle ejere.

Det følger af den gældende § 85 b, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 og 2 i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger andelskassen skal registrere i styrelsens it-system.

Ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder i medfør af artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer i minimumskravene til oplysninger om de reelle ejere. Oplysningerne omfatter således fortsat den reelle ejers navn, fødselsmåned- og år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

5. hvidvaskdirektiv medfører dog en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden.

Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring med hensyn til de omfattede virksomheders registreringspligter.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen, der er udstedt med hjemmel i den gældende § 81 b, stk. 4, fastsætter de nærmere krav til oplysninger om reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

5. hvidvaskdirektiv medfører en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne skal være tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden. Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring for andelskasser, der skal registrere reelle ejere.

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, giver endvidere mulighed for, at medlemslandene kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler "notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte".

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambelbetragtning 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelige siden juni 2017.

Det fremgår af præambelbetragtning 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021.

Det foreslås i *stk. 8*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger andelskassen skal registrere i styrelsens it-system.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder oplysninger om fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister. Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014, og kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejer-oplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen er bl.a. udstedt med hjemmel i den gældende § 85 b, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed og fastsætter de nærmere krav til oplysninger om ejere af ihændehaveraktier, legale ejere og reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. For personer uden CPR-nummer registreres pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Kopi af pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges registreringen.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter derudover at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Den 1. februar 2019 blev det muligt at få adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR).

Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland. Som følge af, at det fremover er muligt at få adressen beskyttet, og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, husnr., postnr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have et andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. For personer med dansk CPR-nummer foretages i dag et opslag i CPR-registeret, og der vil blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret. Det er dog forventningen, at oplysningerne fødselsmåned og -år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offent-

liggørelse. Der vil konkret under ekstraordinære omstændigheder kunne fastsættes en undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder vil dog fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset, om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen skal sikre, at dobbeltregistrering så vidt muligt ikke forekommer i forhold til oplysninger, der som følge af andre bestemmelser i selskabsloven, f.eks. legale ejere og ledelse, skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. Der skal desuden tages højde for, at hvis de oplysninger, der er registreret f.eks. i henhold til selskabslovens § 58 om legale ejere, ikke opfylder oplysningskravet i 5. hvidvaskdirektiv, skal ejerregistreringsbekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres.

Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelige via BRIS.

Det foreslås at § 85 b, stk. 3, 5 og 6, strafbelægges efter den foreslåede ændring af § 373, stk. 2, 1. pkt. Der henvises til bemærkninger herom nedenfor.

Til nr. 8 *(§ 85 c)*

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres.

For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv været en nødvendig forudsætning for, at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for andelskasser til på anmodning at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 30, stk. 4, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med kundekendskabsprocedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 30, stk. 4, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a, Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier:

1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere,
2) Utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og
3) Tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Finanstilsynet er ansvarlig myndighed for andelskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter s § 85 b, i lov om finansiel virksomhed, foreslås det, at det er Finanstilsynet, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for andelskasser.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 85 c i lov om finansiel virksomhed.

Efter den foreslåede *stk. 1* skal andelskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter det foreslåede *stk. 2* foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om andelskassens reelle ejere i medfør af hvidvaskloven. Indberetningsløsningen vil blive indrettet i overensstemmelse med artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, herunder med passende beskyttelse af indberetter og det selskab, som indberetningen vedrører.

Finanstilsynets undersøgelse af forholdet indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at rette henvendelse til andelskassens ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Finanstilsynet kan forlange de oplysninger, der efter Finanstilsynet skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en andelskasse, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at andelskassen på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejerregisteret.

Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtighed i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 30, stk. 4, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Finanstilsynet kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende andelskasses reelle ejere, sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Finanstilsynet foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til andelskassen må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i andelskassens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med 5, hvidvaskdirektiv vil blive offentliggjort sideløbende med, at Finanstilsynets undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Finanstilsynet skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med § 85 b, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfornævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for andelskassen, skal andelskassen efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen, før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for andelskassen til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente andelskassens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet samt resultatet af undersøgelsen. Resultatet af undersøgelsen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 9 (*§ 336 a*)

Lov om finansiel virksomhed § 336 a fastslår, at sparevirksomheder skal indhente og opbevare oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvask-

direktiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder sparevirksomheder, der er reguleret i lov om finansiel virksomhed.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag forskellige virksomhedsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv er fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes og tilsvarende nyaffattes stk. 4-7, 9 og 10.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne sparevirksomheden med ejer-oplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for sparevirksomheder.

Det følger af den gældende § 336 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at sparevirksomheden skal indhente oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Det gældende stk. 1, 1. pkt., gennemfører artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer, der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Det foreslås i *stk. 1*, at sparevirksomheden skal indhente oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Sparevirksomhedens pligt til at indhente oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder, indebærer det konkret, at sparevirksomheden skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere. Pligten omfatter som minimum, hvad sparevirksomheden vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at sparevirksomheden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis sparevirksomheden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere.

For at finde frem til, hvem der er sparevirksomhedens reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge sparevirksomhedens ejerstruktur. Sparevirksomheder kan have en ejerstruktur, der indebærer, at sparevirksomheden er ejet af en kæde af selskaber m.v., som det kan være nødvendigt at få overblik over for at kunne identificere den eller de personer, der i sidste ende er sparevirksomhedens reelle ejere.

Reelle ejere i sparevirksomheden, jf. definitionen af reelle ejere i lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 53, vil være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af garantkapitalen eller stemmerettighederne i en sparevirksomhed eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med sparevirksomheden. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere, hvis definitionen på at være en reel ejer er opfyldt. Det er både danske og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af sparevirksomheden, ligesom undersøgelsen af ejer- og kontrolstrukturen også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår heri.

Der henvises til bemærkningerne til lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 53, for nærmere herom, jf. de specielle bemærkninger til § 7, nr. 2: Folketingstidende 2015-2016, A, L 94 som fremsat, side 40f.

Sparevirksomheder er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem der reelt ejer eller kontrollerer sparevirksomheden. Udgangspunktet er, at alle sparevirksomheder har reelle ejere.

For sparevirksomheder med en mere kompleks ejerstruktur, f.eks. et ejerskab gennem flere selskaber, ejeraftaler eller rettigheder, kan det være nødvendigt at undersøge ejerforholdene nærmere for at klarlægge ejerstrukturen og derved kunne foretage en vurdering af, hvem der er sparevirksomhedens reelle ejere.

Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller garantkapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på garantkapitalen til en anden eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere. Kravet om at have kendskab til de reelle ejere skal ses i sammenhæng med kravet i hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, om, at personer og virksomheder omfattet af loven, skal klarlægge en virksomhedskundes ejer- og kontrolstruktur og identificere de reelle ejere.

Det er uden betydning, om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da der skal indhentes oplysninger om de bagvedliggende personer. Det er den samlede besiddelse eller kontrol, som er afgørende for, om en fysisk person er reel ejer.

Er ejeren en offentlig myndighed, må det formodes, at ingen fysiske personer ejer eller har kontrol i et omfang, som gør dem til reelle ejere. Vurderingen af om en eller flere personer er reelle ejere vil dog altid være en konkret vurdering. Er der efter en sådan konkret vurdering ingen fysiske perso-

ner i myndigheden, som besidder tilstrækkelig kontrol, må virksomhedens ledelse registreres som den reelle ejer.

Er der tale om en sparevirksomhed, som i tilstrækkeligt omfang ejes eller kontrolleres af en fond, vil fondens bestyrelsesmedlemmer være at betragte som reelle ejere, jf. § 21 i erhvervsfondsloven, der definerer hvem, der skal betragtes som en fonds reelle ejere, hvorefter fondens bestyrelse altid vil være reel ejer.

Hvis en fysisk person eksempelvis ejer eller kontrollerer 10 pct. af en sparevirksomhed direkte og 20 pct. af samme sparevirksomhed gennem et 100 pct. ejet selskab, vil den pågældende person være reel ejer med 30 pct. af sparevirksomheden.

Sparevirksomheder, som er organiseret som aktieselskaber, vil være direkte omfattet af selskabslovens § 58 a og den foreslåede ændring af § 58 a.

Sparevirksomheder, der ikke er organiseret som aktieselskaber, er organiseret som foreninger, hvis formål er at hjælpe medlemmer, som af den ene eller anden grund er kommet i problemer. Foreningerne ledes typisk af et repræsentantskab, der vælges blandt foreningens myndige medlemmer. Repræsentantskabet vælger en bestyrelse til at lede foreningen, og bestyrelsen vil typisk efter vedtægterne vælge en direktion til at varetage den daglige ledelse. Hvis foreningen skal opløses, skal eventuelle tilbageværende midler henlægges til en fond eller velgørende organisation.

Det vil derfor stort set aldrig forekomme, at en fysisk person direkte eller indirekte kontrollerer mere end 25 pct. af sparevirksomheden. I overensstemmelse med bestemmelsens stk. 1, vil direktionen blive optaget som den reelle ejer.

Pligten for sparevirksomheden til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at sparevirksomheden i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af sparevirksomhedens konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan både være oplysninger om den reelle ejer eller eventuelt være ændringer i arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Det er således sparevirksomhedens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger fra den eller de reelle ejere.

Sparevirksomheden vil kunne benytte årsrapporter for de selskaber, som er legale ejere, samt de offentlige registre, som måtte være til rådighed til at finde oplysninger om eventuelle reelle ejere. Det vil eksempelvis i Danmark være oplysninger om legale og reelle ejere, der er registreret hos Erhvervsstyrelsen og kan søges frem i Det Centrale Virksomhedsregister.

Sparevirksomheden skal, ud over at indhente oplysninger, herunder identitetsoplysninger, på de reelle ejere, også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at sparevirksomheden skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete ejerbesiddelse, og om der er tale om direkte ejerskab, eller indirekte ejerskab via andre selskaber, virksomheder eller lignende. Det skal desuden være oplyst, om der er tale om ejerskab via pantsætning, aftale eller på anden måde, herunder hvem der er berettiget til at udøve stemmerettigheder på ejerens vegne.

Endvidere skal der indhentes oplysninger, hvis der består kontrol ved hjælp af andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege flertallet af personer til sparevirksomhedens ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende sparevirksomhedens årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse selvstændigt kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring. Sparevirksomheden skal aktivt sørge for at indhente oplysninger herom.

Med indførelsen af kravet om, at sparevirksomheder skal indhente, opbevare, herunder i fornødent omfang opdatere oplysningerne, og registrere oplysninger om reelle ejere, blev sparevirksomhederne omfattet af *kend-dig-selv* (know your self) procedurer, hvor sparevirksomheden skal klarlægge sin egen ejer- og kontrolstruktur.

Sparevirksomheden skal således indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere, hvem der er sparevirksomhedens reelle ejere, herunder for at kunne dokumentere, hvad de har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis de reelle ejere ikke kan identificeres. Herudover omfatter oplysningerne identitetsoplysninger om den reelle ejer (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.) og oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, som sparevirksomhedens skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede stk. 1 er der ikke tiltænkt materielle ændringer. Pligten til at kontrollere og i fornødent omfang opdatere oplysningerne om sparevirksomhedens reelle ejere foreslås tydeliggjort i det foreslåede stk. 4.

En sparevirksomhed kan i dag rette henvendelse til direkte og indirekte ejere af sparevirksomheden, dvs. i de forskellige led i sparevirksomhedens ejerstruktur, med henblik på at indhente oplysninger om ejerforhold, men ejere er ikke forpligtet til at give oplysningerne.

Efter artikel 1, nr. 1, litra a, ii), (artikel 30, stk. 1) i 5. hvidvaskdirektiv stilles der imidlertid krav om, at reelle ejere skal forsyne den pågældende sparevirksomhed med alle oplysninger om dens ejerskab, der er nødvendige for, at sparevirksomheden kan opfylde forpligtelsen med hensyn til at indhente og opbevare oplysninger om dens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

Eftersom sparevirksomheder på baggrund af deres ejer- og kontrolstruktur skal foretage en konkret vurdering af, hvem der er sparevirksomhedens reelle ejere, kan oplysnin-

ger om ejerforholdet hos sparevirksomhedens direkte såvel som indirekte ejere være nødvendige at indhente. Det vil derfor være relevant, at alle ejere i sparevirksomhedens ejer- og kontrolstruktur medvirker til, at sparevirksomheden får de nødvendige oplysninger for på den baggrund at kunne vurdere, hvem der er sparevirksomhedens reelle ejere, jf. definitionen i lovens § 5, stk. 1, nr. 53.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer sparevirksomheden, skal efter sparevirksomhedens anmodning forsyne sparevirksomheden med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for sparevirksomhedens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Dermed vil alle sparevirksomhedens ejere – fysiske såvel som juridiske personer – efter anmodning fra sparevirksomheden skulle forsyne sparevirksomheden med alle de oplysninger, som sparevirksomheden er forpligtet til at indhente efter stk. 1.

Det indebærer, at sparevirksomhedens ejere, på sparevirksomhedens forespørgsel, skal give sparevirksomheden alle de oplysninger, som sparevirksomheden har brug for, med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med lov om finansiel virksomheds regler om registrering af reelle ejere samt ejerregistreringsbekendtgørelsen. Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at sparevirksomheden kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra sparevirksomheden, hvis sparevirksomheden ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor ejere af egen drift skal rette henvendelse til sparevirksomheden med oplysningerne.

Ejerne skal give oplysninger om ejerskab, som de har kendskab til. Oplysningerne omfatter ejerforhold i både nedadgående og opadgående retning. Er ejeren en fysisk person, vil det alene være i nedadgående retning, dvs. oplysning om hvem personen er ejer af. Er ejeren en juridisk person, er det både i nedadgående og opadgående retning, dvs. i forhold til ejerens kapitalandele i sparevirksomheden og i forhold til, hvem ejeren er ejet af, dvs. ejerens eventuelle legale og reelle ejere. Fonde har ikke ejere i traditionel forstand og vil derfor alene kunne give oplysninger i nedadgående retning.

De oplysninger, som de reelle ejere forpligtes til at give til sparevirksomheden, er oplysninger om selve det reelle ejerskab og om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer m.v.).

Efter den gældende § 336 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed skal sparevirksomheden registrere oplysninger samt ændringer til de registrerede oplysninger om deres reelle ejere hurtigst muligt. Efter den gældende § 336 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed skal de registrerede medlemmer af sparevirksomhedens direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis sparevirksomheden ingen reelle ejere har, eller hvis sparevirksomhedens reelle ejere ikke kan identificeres.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at sparevirksomheden skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparevirksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at sparevirksomheden ikke kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Det foreslås endvidere i *stk. 3, 2. pkt.*, at det samme skal gælde for ændringer til de registrerede oplysninger, således at også ændringer skal registreres hurtigst muligt efter at sparevirksomheden er blevet bekendt med ændringen.

Ændringerne omfatter både ændringer som følge af, at en ny person anses for at være reel ejer, eller hvis en person ophører med at være reel ejer samt ændringer i en allerede registreret reel ejers identitetsoplysninger og i arten og omfanget af rettighederne.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at de registrerede medlemmer af sparevirksomhedens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis sparevirksomheden efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Udgangspunktet er således, at sparevirksomheden altid har reelle ejere. At sparevirksomheden har udtømt alle mulighed for at identificere de reelle ejere, afhænger af en konkret vurdering. Vurderingen kan bl.a. tage højde for sparevirksomhedens størrelse, ejer- og kontrolstruktur, om sparevirksomhedens direkte og indirekte ejere er udenlandske samt andre relevante forhold, som har indvirkning på sparevirksomhedens mulighed for at identificere de reelle ejere. F.eks. vil mulighederne for identifikation som udgangspunkt ikke anses som udtømt, hvis sparevirksomheden alene har sendt en e-mail til en formodet reel ejer, som efterfølgende ikke er blevet besvaret. Alternative identifikationsmetoder bør i så fald tages i brug. F.eks. bør relevante oplysninger indhentes fra danske og udenlandske registre, når det er muligt. Herudover bør der rykkes for svar evt. flere gange, foretages telefonopkald, hvis et telefonnummer forefindes, og hvis der er tale om en ejer, som er en juridisk person, bør der tages direkte kontakt til ledelsesmedlemmer såvel som til den juridiske persons via de officielle kontaktinformationer. Ligeledes kan oplysninger i årsrapporter benyttes som led i identifikationen.

Der kan dog være konkrete tilfælde, hvor en sparevirksomheden i henhold til definitionen på en reel ejer, forstået som fysiske personer med direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol, ikke har en sådan, eller hvor det ikke er muligt at identificere en eller flere fysiske personer, der enten i sidste ende ejer eller udøver kontrol over sparevirksomheden. Dette stemmer overens med den gældende § 11, stk. 1, nr. 3, i hvidvaskloven, hvorefter disse personer også skal legitimeres som reelle ejere i forbindelse med kend-din-kunde procedurer i henhold til hvidvaskloven. Hvis der er flere direktører, skal samtlige personer registreres som reelle ejere.

Skal sparevirksomhedens direktion f.eks. registreres som reelle ejere, vil dette skulle ske hurtigst muligt efter, at sparevirksomheden har konstateret, at det ingen reelle ejere har, eller ingen af de reelle ejere kan identificeres.

Direktionen er allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis direktionen skal optages som reelle ejere, skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men oplysningerne overføres automatisk, når sparevirksomheden registrerer oplysningen om, at de enten ingen reelle ejere har, eller at ingen af de reelle ejere kunne identificeres.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 3, der viderefører § 336 a, stk. 2, 1. pkt., og § 336 a, stk. 1, 2. pkt., er der ikke tiltænkt materielle ændringer.

Med ændring af artikel 30, stk. 4, jf. artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsættes krav om, at EU-medlemsstaterne indfører mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der registreres om selskabets reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

Det foreslås derfor i *stk. 4, 1. pkt.*, at sparevirksomheden mindst én gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Hvis sparevirksomhedens forhold tilsiger det, vil sparevirksomheden fortsat skulle foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene. Sparevirksomheden skal kunne dokumentere, at de relevante undersøgelser er foretaget, jf. bemærkningerne til stk. 5 nedenfor.

Med den foreslåede bestemmelse om sparevirksomheders undersøgelsespligt er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede.

For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede stk. 4, 1. pkt., udføres, foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at sparevirksomheden forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen også godkender udarbejdelsen af sparevirksomhedens årsregnskab.

For mange sparevirksomheder vil ændringer i sparevirksomhedens ejer- og kontrolstruktur ikke forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter registreringen er foretaget.

Formålet er at sikre, at sparevirksomheden mindst en gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om sparevirksomhedens reelle ejere, der medfører, at der skal foretages en registrering af de ændrede forhold.

For sparevirksomheder, hvor der ikke er sket ændringer i de allerede registrerede oplysninger, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle. For sparevirksomheder, der i løbet af året eller i forbindelse med den årlige undersøgelse er blevet bekendt med ændringer til de registrerede reel ejer-oplysninger, vil resultatet således være, at sparevirksomheden har konstateret ændringer i reel ejer-oplysninger, og at der er foretaget registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparevirksomheden er blevet bekendt med ændringerne. Registreringen skal ikke afvente undersøgelsens fremlæggelse for bestyrelsen.

Efter den gældende § 336 a, stk. 2, 2. pkt. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed skal sparevirksomheden opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparevirksomheden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af bestemmelsen, at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 5*, at sparevirksomheden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Det foreslås endvidere, at sparevirksomheden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Sparevirksomhedens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere omfatter som minimum, hvad sparevirksomheden vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at sparevirksomheden har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis sparevirksomheden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere.

Det skal til enhver tid kunne dokumenteres, hvad sparevirksomheden har gjort for at identificere sine reelle ejere. Kommer sparevirksomheden frem til, at den ikke har reelle ejere, eller at sparevirksomhedens reelle ejere ikke kan identificeres, skal dokumentation for, hvad sparevirksomheden har gjort i sit forsøg på at identificere reelle ejere, ligeledes opbevares.

Sparevirksomheden skal sikre, at sparevirksomheden opbevarer dokumentation for de oplysninger, som sparevirksomheden har indhentet om sine reelle ejere, samt for alle identifikationsforsøg, dvs. dokumentation for, hvad sparevirksomheden har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis reelle ejere ikke kan identificeres.

Ophører sparevirksomheden, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

De oplysninger, som selskabet er forpligtet til at opbevare, omfatter de identitetsoplysninger om de reelle ejere (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), som sparevirksomheden skal registrere i Er-

hvervsstyrelsens it-system, og oplysninger om arten og omfanget af de reelle ejeres rettigheder.

Er alle muligheder udtømte, og er dokumentationen i overensstemmelse med, hvad sparevirksomheden burde vide, vil det være et udtryk for fyldestgørende dokumentation. Det indebærer, at en sparevirksomhed kan dokumentere, at de reelle ejere, herunder det reelle ejerskab, er i overensstemmelse med de oplysninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Ejes en sparevirksomhed indirekte af en reel ejer, er dokumentation for sparevirksomhedens ejer- og kontrolstruktur en del af dokumentationen for, hvordan sparevirksomheden er kommet frem til, at den pågældende person er sparevirksomhedens reelle ejer. Som led heri kan dokumentation for, at sparevirksomheden har været i korrespondance med de juridiske personer, som ejer sparevirksomheden direkte eller indirekte, med det formål, at identificere den eller de reelle ejere af sparevirksomheden. Det kan eksempelvis være et telefonnotat eller en mailkorrespondance. Indhentes oplysninger om ejerforhold hos andre landes registrere, kan denne dokumentation (registreringsbevis) også indgå som dokumentation for de indhentede ejer-oplysninger. Har sparevirksomheden anmodet rådgivere (danske eller udenlandske) om hjælp til at fremskaffe oplysninger om personer, der betragtes som virksomhedens reelle ejere, indgår dette også i den dokumentation, der skal opbevares. Det er dokumentation af ordregivende karakter, dvs. hvor sparevirksomheden foretager sig en aktiv handling for at identificere dens reelle ejere.

Har sparevirksomheden ingen reelle ejere, eller kan sparevirksomheden ikke identificere den eller de reelle ejere, er dokumentation herfor ligeledes omfattet. Eftersom sparevirksomheder kan variere i størrelse og kompleksitet, kan der være stor forskel på, hvor meget det er nødvendigt for den enkelte sparevirksomheden at foretage sig, førend alle muligheder for at identificere de reelle ejere er udtømte.

Har sparevirksomheden eksempelvis forsøgt at indhente oplysninger om dens reelle ejere via andre landes registeroplysninger eller ved hjælp af rådgivere (danske såvel som udenlandske), skal dokumentation herfor gemmes, uanset at det ikke har ført til identifikation af sparevirksomhedens reelle ejere.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, hvorefter revisor skal påse, at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at sparevirksomheden har foretaget den lovpligtige registrering af ejere samt at kontrollere, at sparevirksomheden opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at efterse selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Med det foreslåede stk. 5 er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende bestemmelse i § 336 a, stk. 2, 2. og 3. pkt., men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for sparevirksomheden. Pligten tydeliggøres på grund af en anbefaling fra FATF og Global Forum.

Efter den gældende § 336 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed skal sparevirksomheden efter anmodning udlevere oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder om sparevirksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til SØIK. Sparevirksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Den gældende § 336 a, stk. 3, gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv. 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer af artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i *stk. 6*, at sparevirksomheden efter anmodning skal udlevere oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder om sparevirksomhedens forsøg på at identificere deres reelle ejere, til SØIK. Sparevirksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning, og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og Skattestyrelsen vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes, at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede sparevirksomheder i det omfang, at oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede stk. 6, der gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere.

Med den foreslåede nyaffattelse af stk. 6 er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand bortset fra, at ordlyden foreslås ændret fra offentlige myndigheder til kompetente myndigheder således, at også Advokatrådet er omfattet af bestemmelsen.

Der eksisterer ikke i dag en tilstrækkelig klar bestemmelse om, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester (Financial Intelligence Units – FIU), for nærmere herom henvises til afsnit 2.2 i almindelige bemærkninger.

I 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i det foreslåede stk. 1 (indhentning, herunder opdatering, af oplysninger), det foreslåede stk. 3 (registrering af oplysninger) og det foreslåede stk. 5 (opbevaring af dokumentation for oplysningerne), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. Den danske FIU er SØIK. Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring, som den nye affattelse medfører, er, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der i Danmark er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som SØIK og andre kompetente myndigheder skal have mulighed for at videregive, omfatter imidlertid også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos sparevirksomheden.

På den baggrund foreslås det i *stk. 7*, at SØIK og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret eller er indhentet til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Dermed vil der blive indført en klar hjemmel til, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives, er oplysninger om en sparevirksomheds ejerforhold, som sparevirksomheden har indhentet og opbevarer dokumentation om, samt har registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Det indebærer oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere og oplysninger om sparevirksomhedens ejer- og kontrolstruktur, som sparevirksomheden har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er sparevirksomhedens reelle ejere.

Det følger af den gældende § 336 a, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 og 2 i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparevirksomheden skal registrere i styrelsens it-system.

Ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder i medfør af artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer i minimumskravene til oplysninger om de reelle ejere. Oplysningerne omfatter således fortsat den reelle ejers navn, fødselsmåned- og år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

5. hvidvaskdirektiv medfører dog en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden.

Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende Ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring med hensyn til de omfattede virksomheders registreringspligter.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen, der er udstedt bl.a. med hjemmel i den gældende § 336 a, stk. 4, fastsætter de nærmere krav til oplysninger om reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

5. hvidvaskdirektiv medfører en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne skal være tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden. Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring for sparevirksomheder, der skal registrere reelle ejere.

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, giver endvidere mulighed for, at medlemslandene kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler "notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte".

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambelbetragtning 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelige siden juni 2017.

Det fremgår af præambelbetragtning 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer

tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021.

Det foreslås i *stk. 8,* at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparevirksomheden skal registrere i styrelsens it-system.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder oplysninger om fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister. Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014, og kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejer-oplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen er bl.a. udstedt med hjemmel i den gældende § 336 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed og fastsætter de nærmere krav til oplysninger om ejere af ihændehaveraktier, legale ejere og reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. For personer uden CPR-nummer registreres pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Kopi af pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges registreringen.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter derudover at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Den 1. februar 2019 blev det muligt at få adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR).

Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland. Som følge af, at det fremover er muligt at få adressen beskyttet, og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, husnr., postnr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have et andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. For personer med dansk CPR-nummer foretages i dag et opslag i CPR-registeret, og der vil blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret. Det er dog forventningen, at oplysningerne fødselsmåned og -år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der vil konkret under ekstraordinære omstændigheder kunne fastsættes en undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder vil dog fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset, om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen skal sikre, at dobbeltregistrering så vidt muligt ikke forekommer i forhold til oplysninger, der som følge af andre bestemmelser i selskabsloven, f.eks. legale ejere og ledelse, skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. Der skal desuden tages højde for, at hvis de oplysninger, der er registreret f.eks. i henhold til selskabslovens § 58 om legale ejere, ikke opfylder oplysningskravet i 5. hvidvaskdirektiv, skal ejerregistreringsbekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres.

Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelige via BRIS.

Det foreslås at § 336 a, stk. 3, 5 og 6, strafbelægges efter den foreslåede ændring af § 373, stk. 2, 1. pkt. Der henvises til bemærkninger herom nedenfor.

Til nr. 10 *(§ 336 b)*

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres.

For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a.

kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv været en nødvendig forudsætning for, at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for sparevirksomheder til på anmodning at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 30, stk. 4, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med kundekendskabsprocedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 30, stk. 4, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a, Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) Utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) Tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Finanstilsynet er ansvarlig myndighed for sparevirksomheder, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter § 336 a, i lov om finansiel virksomhed, foreslås det, at det er Finanstilsynet, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for sparevirksomheder.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 336 b i lov om finansiel virksomhed.

Efter den foreslåede *stk. 1* skal sparevirksomheder, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere i medfør af hvidvaskloven. Indberetningsløsningen vil blive indrettet i overensstemmelse med artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, herunder med passende beskyttelse af indberetter og det selskab, som indberetningen vedrører.

Finanstilsynets undersøgelse af forholdet indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at rette henvendelse til sparevirksomhedens ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Finanstilsynet kan forlange de oplysninger, der efter Finanstilsynet skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en sparevirksomhed, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at sparevirksomheden på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtighed i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 1615, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 30, stk. 4, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Finanstilsynet kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende sparevirksomheds reelle ejere, sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen. Det vil være en kort meddelel-

se, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Finanstilsynet foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til sparevirksomheden må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i sparevirksomhedens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med 5. hvidvaskdirektiv vil blive offentliggjort sideløbende med, at Finanstilsynets undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Finanstilsynet skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med § 336 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfornævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for sparevirksomheden, skal sparevirksomheden efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen, før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for sparevirksomheden til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente sparevirksomhedens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet samt resultatet af undersøgelsen. Resultatet af undersøgelsen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 11 *(§ 373, stk. 2, 1. pkt.)*

Efter den gældende strafbestemmelse i § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, kan overtrædelse af bestemmelserne i § 23, stk. 4 og 5, § 81 b, stk. 2 og 3, § 85 b, stk. 2 og 3, og § 336 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det foreslås, at bestemmelserne ændres til § 23, stk. 5, 7 og 8, § 81 b, stk. 3, 5 og 6, § 85 b, stk. 3, 5 og 6, og § 336 a, stk. 3, 5 og 6, foreslås strafbestemmelsen i § 373, stk. 2, 1. pkt., ændret i overensstemmelse hermed.

Bødestraf foreslås, da 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes, at bødestraf er egnet til at sikre, at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 7, nr. 3, 5, 7 og 9.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til § 8

Til nr. 1 *(Fodnoten)*

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til dele af

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. § 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 *(§ 111)*

Lov om firmapensionskasser § 111 fastslår, at firmapensionskasser skal indhente og opbevare oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder danske firmapensionskasser, der er reguleret i lov om firmapensionskasser.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabs- og virksomhedsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv er fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes samt tilføjes et nyt stykke, og at stk. 4-7, 9 og 10 nyaffattes.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne firmapensionskassen med ejer-oplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for selskaber.

Det følger af den gældende § 111, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at firmapensionskassen skal indhente oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Det gældende stk. 1, 1. pkt., gennemfører artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder etableret på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer, der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Det foreslås i *stk. 1*, at firmapensionskassen skal indhente oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Firmapensionskassens pligt til at indhente oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder indebærer konkret, at firmapensionskassen skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere. Pligten omfatter som minimum, hvad firmapensionskassen ved eller burde vide. Heri ligger bl.a., at firmapensionskassen har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis firmapensionskassen bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere.

Reelle ejere i en firmapensionskasse, jf. definitionen på reelle ejere i lovens § 3, nr. 15, vil som udgangspunkt være fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Er der tale om, at en fysisk person har stemmerettighederne, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Det er både danske og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af firmapensionskassen. Ligesom undersøgelsen af ejer- og kontrolstrukturer også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår i kæden.

Det er uden betydning, om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da der skal indhentes oplysninger om de bagvedliggende personer. Det er den samlede besiddelse eller kontrol, som er afgørende for, om en fysisk person er reel ejer.

Med den foreslåede ændring af stk. 1, er der ikke tiltænkt materielle ændringer, men alene en tydeliggørelse af den pligt, der allerede gælder for firmapensionskasser.

Efter artikel 1, nr. 15, litra a, ii) i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv 2018 stilles der imidlertid krav om, at reelle ejere af firmapensionskasser eller andre juridiske enheder skal forsyne den pågældende enhed med alle oplysninger om deres ejerskab, der er nødvendige for, at firmapensionskassen eller den anden juridiske enhed kan opfylde forpligtelsen med hensyn til at indhente og opbevare oplysninger om deres reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder.

Det må således lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om selve det reelle ejerskab, men også om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer mv.), der skal til for, at firmapensionskassen kan foretage en fyldestgørende registrering i reel ejer-registeret.

Eftersom firmapensionskasser på baggrund af deres ejer- og kontrolstruktur skal foretage en konkret vurdering af, hvem der er reelle ejere, kan oplysninger om ejerforhold hos firmapensionskassens direkte såvel som indirekte ejere være nødvendige at indhente. Det vil derfor være relevant, at alle ejere i firmapensionskassens ejer- og kontrolstruktur medvirker til, at firmapensionskassen får de nødvendige oplysninger for på den baggrund at kunne vurdere, hvem der er de reelle ejere, jf. definitionen i § 3, nr. 15, i lov om firmapensionskasser.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer firmapensionskassen efter anmodning fra selskabet skal forsyne selskabet med alle de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for firmapensionskassens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Det indebærer, at firmapensionskassens ejere på selskabets forespørgsel skal give selskabet alle de oplysninger, som selskabet har brug for, med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med selskabslovens regler om registrering af reelle ejere samt ejerregistreringsbekendtgørelsen. Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at selskabet kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra selskabet, hvis selskabet ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor ejere af egen drift skal rette henvendelse til selskabet med oplysningerne.

De oplysninger, som de reelle ejere forpligtes til at give til pensionskassen, er oplysninger om selve det reelle ejerskab og om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer m.v.).

Pligten for firmapensionskassen til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at firmapensionskassen i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af firmapensionskassens konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan både være oplysninger om den reelle ejer eller eventuelt være ændringer i arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, herunder ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Endvidere skal der indhentes oplysninger, hvis der består kontrol ved hjælp af andre midler end de ovenfor nævnte. Denne form for kontrollerende indflydelse kan eksempelvis være en person, der besidder en ret til at udpege flertallet af personer til firmapensionskassens ledelsesorganer, en person, der i vedtægterne besidder retten til at godkende firmapensionskassens årsrapport i forhold til udbyttebetalinger eller en person, der med sin ejerbesiddelse, selvstændigt kan gennemføre eller nedlægge veto til en vedtægtsændring. Firmapensionskassen skal aktivt sørge for at indhente oplysninger herom.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.* at firmapensionskassen skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at firmapensionskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at firmapensionskassen ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Det foreslås endvidere i *stk. 3, 2. pkt.*, at det samme skal gælde for ændringer til de registrerede oplysninger, således at også ændringer skal registreres hurtigst muligt efter at firmapensionskassen er blevet bekendt med ændringen.

Ændringerne omfatter både ændringer som følge af, at en ny person anses for at være reel ejer, eller hvis en person ophører med at være reel ejer samt ændringer i en allerede registreret reel ejers identitetsoplysninger og i arten og omfanget af rettighederne.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at de registrerede medlemmer af firmapensionskassens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis firmapensionskassen efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Udgangspunktet er således, at alle gensidige firmapensionskasser har reelle ejere. Om firmapensionskassen har udtømt alle muligheder for at identificere de reelle ejere, afhænger af en konkret vurdering. Vurderingen kan bl.a. tage højde for firmapensionskassens størrelse, ejerkæde, om firmapensionskassens direkte og indirekte ejere er udenlandske samt andre relevante forhold, som har indvirkning på firmapensionskassens mulighed for at identificere de reelle ejere. F.eks. vil mulighederne for identifikation som udgangspunkt ikke anses som udtømt, hvis firmapensionskassen alene har sendt en e-mail til en formodet reel ejer, som efterfølgende ikke er blevet besvaret. Andre metoder bør i så fald tages i brug, f.eks. bør der rykkes for svar evt. flere gange, foretages telefonopkald, hvis et telefonnummer forefindes, og hvis der er tale om en ejer, som er en juridisk person, bør der tages direkte kontakt til ledelsesmedlemmer såvel som til den juridiske person via de officielle kontaktinformationer.

Firmapensionskasser er oftest organiseret i foreningsformer, som ejes af medlemmerne. Som udgangspunkt stilles der ingen krav til organisationsformen, men en række betingelser i loven tilsiger, at firmapensionskasserne følger reglerne for foreninger.

Grundet strukturen af firmapensionskasserne vil ejerkredsen bag firmapensionskassen sjældent bestå af enkelte fysiske personer. I enkelte tilfælde vil en fysisk person dog kunne anses som reel ejer som følge af, at denne direkte eller indirekte kontrollerer mere end 25 pct. af firmapensionskassen, f.eks. hvor der er færre end fire medlemmer af firmapensionskassen.

I firmapensionskasser, hvor der ikke findes personer, som kan betragtes som reelle ejere, vil ledelsen blive betragtet som reelle ejere. I forhold til ledelse af firmapensionskasser gælder det, at en firmapensionskasse skal have en bestyrelse bestående af en formand og et antal andre bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen som udgangspunkt skal vælges af og blandt medlemmerne og pensionsmodtagerne i firmapensionskassen, medmindre Finanstilsynet tillader en anden sammensætning. Hvis firmapensionskassens vedtægter bestemmer, at der kan eller skal ansættes en direktør, foretages ansættelsen af bestyrelsen. I dette tilfælde vil direktøren skulle registreres som firmapensionskassens reelle

ejer. Direktøren kan ikke være medlem af firmapensionskassens bestyrelse. Har firmapensionskassen ingen direktør, udføres de hverv, der ved loven er henlagt til direktøren, af bestyrelsen. I dette tilfælde vil bestyrelsens medlemmer skulle registreres som firmapensionskassens reelle ejere.

Direktionen er allerede i dag forpligtet til at være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis direktionen skal optages som reelle ejere, skal de enkelte personer således ikke registreres ad flere omgange, men oplysningerne overføres automatisk, når firmapensionskassen registrerer oplysningen om, at de enten ingen reelle ejere har, eller at ingen af de reelle ejere kunne identificeres.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 4, 1. pkt.*, hvorefter firmapensionskasser mindst en gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten eller omfanget af rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede. Med den foreslåede tydeliggørelse af selskabers undersøgelsespligt er der ikke tiltænkt materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand, men alene at skabe en tilstrækkelig klar bestemmelse om firmapensionskassens pligt.

Herudover foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at firmapensionskasser forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen også godkender udarbejdelsen af firmapensionskassens årsregnskab.

For mange firmapensionskasser vil ændringer i selskabets eller pensionskassens ejer- og kontrolstruktur ikke forekomme særligt ofte, og allerede registrerede oplysninger vil fortsat være de aktuelle oplysninger flere år efter registreringen er foretaget. For at sikre, at undersøgelsen, jf. det foreslåede stk. 4, 1. pkt., udføres, foreslås det, at resultatet af den årlige undersøgelse af firmapensionskassens reelle ejere fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor udarbejdelsen af firmapensionskassens årsregnskab skal godkendes.

Formålet er at sikre, at firmapensionskasser mindst én gang årligt tager stilling til, om de allerede registrerede oplysninger fortsat er korrekte, eller om der er sket ændringer i oplysningerne om de reelle ejere, der medfører, at der skal foretages en registrering af de ændrede forhold.

For firmapensionskasser, hvor der ikke er sket ændringer i de allerede registrerede oplysninger, vil resultatet af den årlige undersøgelse således være, at de allerede registrerede oplysninger fortsat er nøjagtige og aktuelle. For firmapensionskasser, der i løbet af året eller i forbindelse med den årlige undersøgelse er blevet bekendt med ændringer til de registrerede reel ejer-oplysninger, vil resultatet således være, at firmapensionskassen har konstateret ændringer i reel ejer-oplysninger, og at der er foretaget registrering af de ændrede oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at firmapensionskassen er blevet bekendt med ændringerne.

Det foreslås i *stk. 5*, at firmapensionskasser skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om deres reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Det foreslås endvidere, at sparekassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Det skal til enhver tid kunne dokumenteres, hvad firmapensionskassen har gjort for at identificere sine reelle ejere. Kommer firmapensionskassen frem til, at den ikke har reelle ejere, eller at firmapensionskassens reelle ejere ikke kan identificeres, skal dokumentation for, hvad firmapensionskassen har gjort i sit forsøg på at identificere reelle ejere, ligeledes opbevares.

Firmapensionskassen skal sikre, at den opbevarer dokumentation for de oplysninger, som firmapensionskassen har indhentet om sine reelle ejere, samt for alle identifikationsforsøg, dvs. dokumentation for, hvad firmapensionskassen har foretaget sig for at identificere de reelle ejere, både når det fører til identifikation af de reelle ejere, men også hvis reelle ejere ikke kan identificeres.

Ophører firmapensionskassen, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

De oplysninger, som firmapensionskassen er forpligtet til at opbevare, omfatter de identitetsoplysninger om de reelle ejere (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), som selskabet skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, og oplysninger om arten og omfanget af de reelle ejeres rettigheder.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af denne bestemmelse, at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Revisor har i henhold til gældende ret pligt til at afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i firmapensionskassens årsrapport om ikke uvæsentlige forhold, som firmapensionskassens ledelse kan ifalde strafansvar for, jf. § 7, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revisorers erklæringer. Da bestemmelsen om registrering og opbevaring af oplysninger om reelle ejere foreslås strafbelagt, skal den enkelte firmapensionskasses revisor derfor også sørge for at påse, at firmapensionskassen har opfyldt disse forpligtelser, da manglende registrering af reelle ejere anses for at være et væsentligt forhold. Hvis revisor konstaterer, at firmapensionskassen ikke har registreret reelle ejere, herunder eventuelt direktionen som reelle ejere, ikke har sørget for at forsøge at identificere

sådanne reelle ejere eller ikke har opbevaret oplysninger herom, skal revisor afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningen i firmapensionskassens årsrapport. Det er således revisors pligt at kontrollere, om firmapensionskassen har registreret reelle ejere. Det er derimod ikke revisors pligt at kontrollere rigtigheden af registreringerne og dokumentationen herfor, eller at vurdere om firmapensionskassen har foretaget alle rimelige forsøg på at identificere reelle ejere.

Den gældende pligt i selskabslovens § 147, stk. 2, jf. § 73, stk. 1, i lov om firmapensionskasser, hvorefter revisor skal påse, at ledelsen overholder en række nærmere angivne forpligtelser, vil også omfatte en kontrol af, at firmapensionskassen har foretaget den lovpligtige registrering af ejere samt at kontrollere, at firmapensionskassen opbevarer den nødvendige dokumentation. Revisors pligt strækker sig alene til at kontrollere ledelsens handlepligt og således ikke til at efterse selve registreringen og dokumentationens indhold. Revisors overtrædelse af pligten til at kontrollere ledelsens overholdelse af deres forpligtelser i forhold til reelle ejere kan medføre sanktioner i medfør af revisorlovens regler.

Oplysningerne om reelle ejere og deres rettigheder skal være tilstrækkelige, nøjagtige og opdaterede, hvilket Erhvervsstyrelsen kan efterprøve ved kontrol, jf. § 17 i selskabsloven. I henhold til denne bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen til enhver tid rette henvendelse til anmelder eller virksomheden med henblik på at få dokumenteret de registrerede oplysninger.

Firmapensionskassens pligt til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere omfatter som minimum, hvad firmapensionskassen vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at firmapensionskassen har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis firmapensionskassen bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om deres reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 6*, at firmapensionskassen efter anmodning skal udlevere oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder om firmapensionskassens forsøg på at identificere deres reelle ejere, til SØIK. Firmapensionskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til den offentlige myndigheds varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning, og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og Skattestyrelsen vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Det forudsættes, at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra de omfattede firmapensionskasser i det omfang, oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det foreslåede stk. 6, der gennemfører artikel 30, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere.

Der eksisterer i dag ikke en tilstrækkelig klar regel om, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester (Financial Intelligence Units – FIU'er).

I 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i det foreslåede stk. 1 (indhentning), det foreslåede stk. 3 (registrering af oplysninger) og det foreslåede stk. 5 (opbevaring af dokumentation for oplysningerne), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. Den danske FIU er SØIK. Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring, som den nye affattelse medfører, er et krav om, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som SØIK og andre kompetente myndigheder skal have mulighed for at videregive, omfatter imidlertid også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos selskabet.

Det foreslås derfor i *stk. 7*, at SØIK og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret eller er indhentet, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Dermed vil der blive indført en klar hjemmel til, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives, er oplysninger om firmapensionskassens ejerforhold, som firmapensionskassen har indhentet og opbevarer dokumentation om i overensstemmelse med stk. 1 og 5 samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system efter stk. 3. Det indebærer oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere og oplysninger om firmapensionskassens ejer- og kontrolstruktur, som firmapensionskassen har undersøgt for at kun-

ne foretage en konkret vurdering af, hvem der er firmapensionskassens reelle ejere.

Det følger af den gældende § 111, stk. 4, i lov om firmapensionskasser, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 og 2 i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger firmapensionskassen skal registrere i styrelsens it-system.

Ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder i medfør af artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer i minimumskravene til oplysninger om de reelle ejere. Oplysningerne omfatter således fortsat den reelle ejers navn, fødselsmåned- og år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

5. hvidvaskdirektiv medfører dog en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden.

Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring med hensyn til de omfattede virksomheders registreringspligter.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen, der er udstedt med hjemmel i den tidligere § 68, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, som er videreført i § 111, stk. 4, i lov om firmapensionskasser, fastsætter de nærmere krav til oplysninger om reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

5. hvidvaskdirektiv medfører en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne skal være tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden. Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring for firmapensionskasser, der skal registrere reelle ejere.

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, giver endvidere mulighed for, at medlemslandene kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler "notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte".

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambelbetragtning 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS), er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelige siden juni 2017.

Det fremgår af præambelbetragtning 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021.

Det foreslås i *stk. 8*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder oplysninger om fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister. Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014, og kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejer-oplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter de nærmere krav til oplysninger om ejere af ihændehaveraktier, legale ejere og reelle ejere, herunder at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. For personer uden CPR-nummer registreres pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Kopi af pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges registreringen.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter derudover at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Den 1. februar 2019 blev det muligt at få adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR).

Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland. Som følge af, at det fremover er muligt at få adressen beskyttet, og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, husnr., postnr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have et andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. For personer med dansk CPR-nummer foretages i dag et opslag i CPR-registeret, og der vil blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret. Det er dog forventningen, at oplysningerne fødselsmåned og -år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der vil konkret under ekstraordinære omstændigheder kunne fastsættes en undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder vil dog fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset, om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen skal sikre, at dobbeltregistrering så vidt muligt ikke forekommer i forhold til oplysninger, der som følge af andre bestemmelser i selskabsloven, f.eks. legale ejere og ledelse, skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. Der skal desuden tages højde for, at hvis de oplysninger, der er registreret f.eks. i henhold til selskabslovens § 58 om legale ejere, ikke opfylder oplysningskravet i 5. hvidvaskdirektiv, skal ejerregistreringsbekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres.

Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelige via BRIS.

Til nr. 3 *(§ 111 a)*

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres.

For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt. i 4. hvidvaskdirektiv været en nødvendig forudsætning for, at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold, har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for firmapensionskasser til på anmodning at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 30, stk. 4, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med kundekendskabsprocedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.), i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a, Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om

uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundekendskabsprocedurer.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) Utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) Tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Finanstilsynet er ansvarlig myndighed for firmapensionskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter § 111, i lov om firmapensionskasser, foreslås det, at det er Finanstilsynet, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for firmapensionskasser.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 111 a i lov om firmapensionskasser.

Efter den foreslåede *stk. 1* skal firmapensionskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en firmapensionskasses reelle ejere i medfør af hvidvaskloven. Indberetningsløsningen vil blive indrettet i overensstemmelse med artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, herunder med passende beskyttelse af indberetter og det selskab, som indberetningen vedrører.

Finanstilsynets undersøgelse af forholdet indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at rette henvendelse til firmapensionskassens ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Finanstilsynet kan forlange de oplysninger, der efter Finanstilsynets skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en firmapensionskasse, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at firmapensionskassen på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtighed i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt.) i 5. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelser i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Finanstilsynet kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende firmapensionskasses reelle ejere, sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Finanstilsynet foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til firmapensionskassen må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i firmapensionskassens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelse i overensstemmelse med 5, hvidvaskdirektiv vil blive offentliggjort sideløbende med, at Finanstilsynets undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Finanstilsynet skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt, efter indberetningen er modtaget foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med § 111, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfornævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere firmapensionskassen med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for firmapensionskassen, skal firmapensionskassen efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen, før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal

iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for firmapensionskassen til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente firmapensionskassens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet samt resultatet af undersøgelsen. Resultatet af undersøgelsen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 4 *(§ 117, stk. 2, 1. pkt.)*

Efter den gældende strafbestemmelse i § 111, stk. 2, i lov om firmapensionskasser kan overtrædelser af bestemmelserne i § 111, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det foreslås, at § 111, stk. 2 og 3, ændres til § 111, stk. 3, 5 og 6, foreslås det, at strafbestemmelsen i § 117, stk. 2, ændres i overensstemmelse hermed.

Bødestraf foreslås, da 4. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes, at bødestraf er egnet til at sikre, at firmapensionskasserne opfylder kravene i forhold til reelle ejere.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for firmapensionskassen, er de mulige strafsubjekter firmapensionskassen og/eller en eller flere personer med tilknytning til firmapensionskassen, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod firmapensionskassen (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til firmapensionskassen, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede firmapensionskassers ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til § 9

Til nr. 1 *(Fodnoten)*

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. § 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 *(§ 136 a)*

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. § 136 a fastslår, at kapitalforeninger og AIF SIKAV'er skal indhente og opbevare oplysninger om foreningens eller AIF SIKAV'ens reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6, i 4. hvidvaskdirektiv og medfører, at det bredest mulige spektrum af selskaber og andre juridiske enheder skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere, herunder danske kapitalforeninger og AIF SIKAV'er.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Artikel 1, nr. 15, i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 ændres artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiver fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes og tilsvarende nyaffattes stk. 4-7, 9 og 10.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne kapitalforeningen og AIF SIKAV'en med ejer-oplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for kapitalforeninger.

Det følger af den gældende § 136 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v, at en kapitalforening skal indhente oplysninger om kapitalforeningens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Den gældende § 136 a, stk. 1, 1. pkt., gennemfører artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer, der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Det foreslås i *stk. 1*, at en kapitalforeningen og en AIF SIKAV skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens pligt til at indhente oplysninger om dens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder indebærer konkret, at kapitalforeningen og AIF

SIKAV'en skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere. Pligten omfatter som minimum, hvad kapitalforeningen og AIF SIKAV'en vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at kapitalforeningen og AIF SIKAV'en har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis kapitalforeningen og AIF SIKAV'en bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens reelle ejere.

For at finde frem til, hvem der er kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens ejerstruktur. Mange kapitalforeninger og AIF SIKAV'er vil have en simpel ejerstruktur bestående af få ejere. Omvendt har mange kapitalforeninger og AIF SIKAV'er ejerstrukturer, der indebærer, at foreningen eller AIF SIKAV'en er ejet af en kæde af ejere, som kan være selskaber og andre juridiske enheder. Det kan derfor være nødvendigt at få overblik over disse for at kunne identificere den eller de personer, der i sidste ende er selskabets reelle ejere.

Reelle ejere i kapitalforeninger og AIF SIKAV'er, jf. definitionen på reelle ejere i § 3, nr. 48, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. vil være andre juridiske- eller fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i en kapitalforening eller en AIF SIKAV eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden juridisk- eller fysisk person reelt har kontrol med de omhandlede ejerandele baseret på aftale eller lignende med en eller flere ejere eller på anden måde. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere, dvs. personerne for enden af ejer- og kontrolstrukturen, hvis definitionen på at være en reel ejer er opfyldt. Det er både danske og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af enheden. Ligesom undersøgelsen af ejer- og kontrolstrukturen også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår i kæden.

Kapitalforeninger og AIF SIKAV'er er alternative investeringsfonde. Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer fondenes forvaltere. Kapitel 23 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer strukturen af kapitalforeninger. Derimod omfatter loven ikke strukturbestemmelser m.v. om alternative investeringsfonde, der ikke er kapitalforeninger eller AIF SIKAV'er, og disse kan derfor have forskellige strukturer, hvoraf langt de fleste vil være omfattet af selskabsloven eller lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Alternative investeringsfonde, der ikke er kapitalforeninger eller AIF SIKAV'er, vil således være omfattet af registret over reelle ejere som følge af bestemmelserne herom i den lovgivning, der regulerer den pågældende type af alternative investeringsfonde, herunder den foreslåede § 58 a i selskabsloven.

Kapitalforeninger og AIF SIKAV'er omfattes som de eneste typer af alternative investeringsfonde af den foreslåede § 136 a i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det følger af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at kapitalforeninger og AIF SIKAV'er kan organiseres med en eller flere afdelinger. Enhver, der ejer en andel i en afdeling i en kapitalforening, er investor i kapitalforeningen og afdelingen. Enhver, der ejer en andel i en afdeling i en AIF SIKAV, er investor i AIF SIKAV'en og afdelingen.

Hver afdeling er en selvstændig økonomisk enhed, mens såvel kapitalforeningen som AIF SIKAV'en er en juridisk person.

Investorer i kapitalforeninger og i AIF SIKAV'er er fortrinsvis professionelle investorer, men kan også være detailinvestorer. Detailinvestorer investerer mindre beløb i en forening eller i en AIF SIKAV for på den måde at kunne opnå en større risikospredning på deres investering. Disse investorer ejer derfor i praksis mindre end 25 pct. af andelene i en forening eller AIF SIKAV. For så vidt angår professionelle investorer kan disse ofte eje mere end 25 pct. af andelene i en forening eller i en AIF SIKAV. Ofte er de professionelle investorer dog pensionskasser eller tilsvarende, som ikke har reelle ejere, da pensionskasser ofte er etableret som en forening eller sammenslutning, der ejes af medlemmerne i forening.

Grundet strukturen af kapitalforeninger og AIF SIKAV'er vil ejerkredsen bag disse i praksis sjældent bestå af fysiske personer, der er omfattet af definitionen på reelle ejere og som skal registreres i registret over reelle ejere.

Kapitalforeninger og AIF SIKAV'er er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem der reelt ejer eller kontrollerer foreningen eller AIF SIKAV'en. Udgangspunktet er, at alle kapitalforeninger og AIF-SIKAV'er har reelle ejere.

Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden, eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere.

Det er i alle tilfælde kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere. Kapitalforeninger og AIF SIKAV'er skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og foreningen og AIF SIKAV'en skal til enhver tid dokumentere overfor bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig i den henseende. At udføre alle rimelige forsøg betyder, at foreningen eller AIF SIKAV'en skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for foreningen eller AIF SIKAV'en, da disse i det til-

fælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres, hvad foreningen eller AIF SIKAV'en har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere. Tilsvarende gælder for kapitalforeningers og AIF SIKAV'ers forsøg på at identificere evt. investorer, der ikke har navnenoterede andele i foreningen eller AIF SIKAV'en.

Pligten for kapitalforeninger og AIF SIKAV'er til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også, at kapitalforeninger og AIF SIKAV'er i fornødent omfang skal sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af kapitalforeningers og AIF SIKAV'ers konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Det foreslås i *stk. 2*, at fysiske og juridiske personer, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer selskabet skal videregive de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Der er ikke tale om en meddelelsespligt, hvor investorer skal give meddelelse til kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en om betydelige investeringer. Det er alene en bestemmelse, der fastsætter, at investorer har pligt til at medvirke til, at enheden får de nødvendige oplysninger for at kunne opfylde sin forpligtelse i henhold til forslagets stk. 1. Det betyder, at ejerne skal give oplysninger om sit ejerforhold, når enheden anmoder herom.

De oplysninger, som de reelle ejere forpligtes til at give til selskabet, er oplysninger om selve det reelle ejerskab og om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer m.v.).

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen eller AIF SIKAV'en er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt, betyder, at kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Det foreslås endvidere *i stk. 3, 2. pkt.*, at enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en er blevet bekendt med ændringen.

Ændringerne omfatter både ændringer som følge af, at en ny person anses for at være reel ejer, eller hvis en person ophører med at være reel ejer samt ændringer i en allerede registreret reel ejers identitetsoplysninger og i arten og omfanget af rettighederne.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at de registrerede medlemmer af foreningens eller AIF-SIKAV'ens bestyrelse skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis foreningen eller AIF- SIKAV'en efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificere.

Udgangspunktet er således, at en kapitalforening eller en AIF SIKAV altid har reelle ejere, og at bestyrelsen alene kan registreres som reelle ejere, når alle muligheder er udtømte, hvorefter en kapitalforening eller en AIF SIKAV konstaterer, at den ingen reelle ejere har, eller at ingen af de reelle ejere kan identificeres. Præciseringen foreslås som følge af at FATF og Global Forum har påpeget, at alle selskaber og juridiske personer har reelle ejere. At en kapitalforening eller en AIF SIKAV har udtømt alle mulighed for at identificere de reelle ejere, afhænger af en konkret vurdering. Vurderingen kan bl.a. tage højde for kapitalforeningens eller en AIF SIKAV'ens størrelse, ejerkæde, om kapitalforeningens eller en AIF SIKAV'ens direkte og indirekte ejere er udenlandske samt andre relevante forhold, som har indvirkning på kapitalforeningens eller en AIF SIKAV'ens mulighed for at identificere de reelle ejere. F.eks. vil mulighederne for identifikation som udgangspunkt ikke anses som udtømt, hvis kapitalforeningen eller en AIF SIKAV'en alene har sendt en e-mail til en formodet reel ejer, som efterfølgende ikke er blevet besvaret. Andre metoder bør så fald tages i brug, f.eks. bør der rykkes for svar evt. flere gange, foretages telefonopkald, hvis et telefonnummer forefindes, og hvis der er tale om en ejer, som er en juridisk person, bør der tages direkte kontakt til ledelsesmedlemmer såvel som til den juridiske persons via de officielle kontaktinformationer. Er der ikke en reel ejer af kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en i overensstemmelse med definitionen i § 3, nr. 48, i lov om forvaltere af alternative investeringsforende m.v., vil det være den daglige ledelse, der skal registreres som reel ejer.

Kapitalforeninger og AIF SIKAV'er er organiseret med en bestyrelse, men har ikke nogen direktion. En kapitalforening og en AIF SIKAV skal forvaltes af en forvalter, der har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde. Den daglige ledelse af kapitalforeningen og af AIF SIKAV'en varetages derfor af forvalteren. Forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse, der har registreret hjemsted i Danmark, skal være juridiske personer omfattet af selskabsloven, og der er således tale om en anden juridisk enhed end kapitalforeningen og AIF SIKAV'en. Det vil medføre, at det i disse tilfælde vil være bestyrelsen for kapitalforeningen eller for AIF SIKAV'en, der vil blive anset som den reelle ejer. Formålet bag forpligtelsen til registrering tilsiger, at det skal være ledelsen i den konkrete juridiske enhed, der skal registreres, og varetages den daglige ledelse af en anden juridisk enhed, vil det være bestyrelsen af kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en, der er den registreringspligtige ledelse i kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en. Det vil være hele bestyrelsen, der skal registreres i medfør af princippet om, at hvis ledelsen varetages af flere personer i forening, skal de alle registreres som reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at kapitalforeninger og AIF SIKAV'er mindst en gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Herudover foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at kapitalforeninger

og AIF-SIKAV'er forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen også godkender udarbejdelsen af kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens årsregnskab.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes en kapitalforenings og en AIF SIKAV's pligt til at undersøge kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens reelle ejere direkte i loven, så det fremgår klart, at en kapitalforening og en AIF SIKAV har pligt til at undersøge, om der er sket ændringer i reel ejer-oplysningerne. Hvis der er mange ændringer, skal en kapitalforening og en AIF SIKAV foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede.

Det foreslås i *stk. 5*, at kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Det skal således til enhver tid kunne dokumenteres, hvad kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en har gjort for at identificere sine reelle ejere. Hvis kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en kommer frem til, at den ikke har reelle ejere eller kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens reelle ejere ikke kan identificeres, skal dokumentation for, hvad kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en har gjort i deres forsøg på at identificere reelle ejere, ligeledes opbevares.

Ophører kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse, at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 6*, at kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en efter anmodning skal udlevere oplysninger om foreningens eller AIF SIKAVéns reelle ejere, herunder om kapitalforeningens eller AIF SIKAVéns forsøg på at identificere dens reelle ejere, til SØIK. Kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Med det foreslåede stk. 6, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, og at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om en kapitalforenings og en AIF SIKAV's reelle ejere.

Der eksisterer i dag ikke en tilstrækkelig klar regel om, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester (Financial Intelligence Units - FIU'er).

Efter 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i det foreslåede stk. 1 (indhentning), det foreslåede stk. 3 (registrering af oplysninger) og det foreslåede stk. 5 (opbevaring af dokumentation for oplysningerne), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. Den danske FIU er SØIK.

Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring, som den nye affattelse medfører, er et krav om, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som SØIK og andre kompetente myndigheder skal have mulighed for at videregive, omfatter imidlertid også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos selskabet.

På den baggrund foreslås det i *stk. 7*, at SØIK og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. det foreslåede stk. 3, eller er indhentet, jf. det foreslåede stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Dermed vil der blive indført en klar hjemmel til, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

De oplysninger, der kan videregives, er oplysninger om kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens ejerforhold, som kapitalforeningen og AIF SIKAV'en har indhentet og opbevarer dokumentation om, i overensstemmelse med stk. 1 og 5 samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system efter stk. 3. Det indebærer oplysninger om kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens reelle ejere og oplysninger om kapitalforenin-

gens og AIF SIKAV'ens ejer- og kontrolstruktur, som kapitalforeningen og AIF SIKAV'en har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der er kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 8.* at stk. 1-7 ikke finder anvendelse for kapitalforeninger eller AIF SIKAV'er, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Kravet om registrering af reelle ejere finder i henhold til det foreslåede stk. 8 ikke anvendelse, hvis der er tale om en forening eller AIF SIKAV, hvor ejerandelene er optaget til handel på et reguleret marked. Dette skyldes, at ejerkredsen i sådanne foreninger er tilstrækkelig identificeret i henhold til oplysningskrav i den finansielle lovgivning. For så vidt angår både kapitalforeninger og AIF SIKAV'er er det de enkelte afdelinger, som børsnoteres, og ikke selve foreningen eller AIF SIKAV'en. Dette medfører, at oplysningskravene i den finansielle lovgivning alene omfatter den børsnoterede afdeling og ikke foreningen eller AIF SIKAV'en, som er den juridiske person. De reelle ejere af foreningen identificeres således ikke i medfør af oplysningskravene. Dette gælder uanset, om det er en eller alle afdelinger i en forening eller i en AIF SIKAV, som er børsnoteret. Undtagelsen finder derfor i praksis ikke anvendelse på kapitalforeninger og AIF SIKAV'er. Er der afdelinger, der er børsnoterede, vil de oplysninger, som afdelingen skal afgive i relation til oplysningskravene i den øvrige finansielle lovgivning, kunne indgå i foreningens eller AIF SIKAV'ens bestræbelser på at identificere eventuelle reelle ejere. Dette gælder særligt for oplysninger, der skal gives efter flagningsreglerne i § 30 i kapitalmarkedsloven.

Det følger af den gældende § 136 a, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 og 2 i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger kapitalforeningen skal registrere i styrelsens it-system.

Ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder i medfør af artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer i minimumskravene til oplysninger om de reelle ejere. Oplysningerne omfatter således fortsat den reelle ejers navn, fødselsmåned- og år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

5. hvidvaskdirektiv medfører dog en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden.

Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring med hensyn til de omfattede virksomheders registreringspligter.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen, der er udstedt med hjemmel i bl.a. § 136 a, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., fastsætter de nærmere krav til oplysninger om reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, giver endvidere mulighed for, at medlemslandene kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler "notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte".

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambelbetragtning 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS), er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelige siden juni 2017.

Det fremgår af præambelbetragtning 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021.

Det foreslås i *stk. 9, at* Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder oplysninger om fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister. Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014, og kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj

2017, anses ejer-oplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter de nærmere krav til oplysninger om ejere af ihændehaveraktier, legale ejere og reelle ejere, herunder at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. For personer uden CPR-nummer registreres pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Kopi af pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges registreringen.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter derudover at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Den 1. februar 2019 blev det muligt at få adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR).

Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland. Som følge af, at det fremover er muligt at få adressen beskyttet, og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, husnr., postnr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have et andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. For personer med dansk CPR-nummer foretages i dag et opslag i CPR-registeret, og der vil blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret. Det er dog forventningen, at oplysningerne fødselsmåned og -år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der vil konkret under ekstraordinære omstændigheder kunne fastsættes en undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder vil dog fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset, om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen skal sikre, at dobbeltregistrering så vidt muligt ikke forekommer i forhold til oplysninger, der som følge af andre bestemmelser i selskabsloven, f.eks. legale ejere og ledelse, skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. Der skal desuden tages højde for, at hvis de oplysninger, der er registreret f.eks. i henhold til selskabslovens § 58 om legale ejere, ikke opfylder oplysningskravet i 5. hvidvaskdirektiv, skal ejerregistreringsbekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres.

Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelige via BRIS.

Det foreslås at § 136 a, stk. 3, 5 og 6, strafbelægges efter den foreslåede § 190, stk. 2. Der henvises til bemærkninger herom nedenfor.

Til nr. 3 *(§ 136 b)*

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres.

For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt. i 4. hvidvaskdirektiv været en nødvendig forudsætning for, at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for kapitalforeninger og AIF SIKAV'er til på anmodning at forsyne personer og virksomheder, der i medfør

af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om kapitalforeningens og AIF SIKAV'ens ejerforhold.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 30, stk. 4, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med kundekendskabsprocedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 30, stk. 4, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a, Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) Utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) Tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Finanstilsynet er ansvarlig myndighed for kapitalforeninger og AIF SIKAV'er, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter § 136 a, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, foreslås det, at det er Finanstilsynet, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for kapitalforeninger og AIF SIKAV'er.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 136 b i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Efter den foreslåede stk. 1 skal kapitalforeninger og AIF SIKAV'er, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om kapitalforeningers eller AIF SIKAV'ers reelle ejere i medfør af hvidvaskloven. Indberetningsløsningen vil blive indrettet i overensstemmelse med artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, herunder med passende beskyttelse af indberetter og det selskab, som indberetningen vedrører.

Finanstilsynets undersøgelse af forholdet indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at rette henvendelse til kapitalforeningers og AIF SIKAV'ers ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Finanstilsynet kan forlange de oplysninger, der efter Finanstilsynet skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en kapitalforening eller AIF SIKAV, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at kapitalforeninger eller AIF SIKAV'er på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtighed i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt.), i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Finanstilsynet kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende kapitalforenings eller AIF SIKAV's reelle ejere, sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Finanstilsynet foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelsen i overensstemmelse med direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, vil blive offentliggjort sideløbende med, at Fi-

nanstilsynets undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Finanstilsynet skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med § 136 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfornævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for kapitalforeningen eller AIF SIKAV'en, skal kapitalforeninger eller AIF SIKAV'er efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen, før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål, at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for kapitalforeninger eller AIF SIKAV'er til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente kapitalforeningens eller AIF SIKAV'ens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet samt resultatet af undersøgelsen. Resultatet af undersøgelsen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 4 *(§ 190, stk. 2)*

Efter den gældende strafbestemmelse i § 190, stk. 2, kan overtrædelse af bestemmelserne i § 136 a, stk. 2 og 3, om registrering og udlevering af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det foreslås at § 136 a, stk. 2 og 3, ændres til § 136 a, stk. 3, 5 og 6, foreslås strafbestemmelsen i § 190, stk. 4, ændret i overensstemmelse hermed.

Bødestraf foreslås, da 5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes at bødestraf er egnet til at sikre at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Det følger af § 190, stk. 6, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel. Det fremgår tillige af straffelovens § 27, stk. 1, 1. pkt., at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at de omfattede virksomheders ledelses manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, herunder eventuelt daglig ledelse, samt en eventuel manglende videregivelse af nærmere oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere samt dokumentation, vil kunne straffes med bøde.

Til nr. 5 *(§ 190, stk. 4)*

Efter den gældende strafbestemmelse i § 190, stk. 4, kan overtrædelse af bestemmelserne i § 136 a, stk. 5, om registrering og offentliggørelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at det foreslås, at § 136 a, stk. 5, ændres til § 136 a, stk. 9, foreslås strafbestemmelsen i § 190, stk. 4, ændret i overensstemmelse hermed.

Den foreslåede ændring i § 190, stk. 4, vil medføre, at manglende overholdelse af de nærmere regler om registrering og offentliggørelse af reelle ejere også i fremtiden vil kunne straffes med bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der udstedes i medfør af den foreslåede § 136 a, stk. 9. Der er således ikke sket nogen materiel ændring, hverken af hvad der kan straffes eller af strafferammen.

Til § 10

Til nr. 1 *(Fodnoten)*

Der er tale om gennemførelse af EU-ret, hvorfor det foreslås, at EU-noten i loven ændres, så der henvises til dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger

mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU.

De ændringer, der foreslås i dette lovforslag, er bl.a. nødvendiggjort som følge af ændringen af artikel 30, jf. artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv.

Til nr. 2 *(§ 14 a)*

Lov om investeringsforeninger m.v. § 14 a fastslår, at investeringsforeninger og SIKAV'er skal indhente og opbevare oplysninger om foreningens eller SIKAV'ens reelle ejere, samt at oplysningerne skal registreres i et centralt register hos Erhvervsstyrelsen. Nyaffattelsen af bestemmelsen gennemfører artikel 30, stk. 1-6 og 9, i 4. hvidvaskdirektiv, der medfører, at selskaber og andre juridiske enheder, herunder også danske investeringsforeninger og SIKAV'er, omfattes af reglerne om at kende sine reelle ejere.

Reglerne i direktivet om registrering af reelle ejere er begrundet i, at opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed og dermed bedre mulighed for at bekæmpe misbrug af juridiske personer foreskriver direktivet, at medlemslandene skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register.

Artikel 1, nr. 15, i 5, hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30 om reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 3 og 8, i 4. hvidvaskdirektiver fortsat gældende. 5. hvidvaskdirektiv medfører, at artikel 30, stk. 1, første afsnit nyaffattes og tilsvarende nyaffattes stk. 4-7, 9 og 10.

Ændringerne indebærer ingen ændringer i de eksisterende krav, men alene nye krav. Disse nye krav omfatter ejerens pligt til at forsyne investeringsforeningen og SIKAV'en med ejer-oplysninger og mekanismer til sikring af, at oplysningerne om reelle ejere er opdaterede og aktuelle, herunder bl.a. en undersøgelsespligt for investeringsforeninger.

Det følger af den gældende § 14 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v., at en investeringsforening skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Den gældende § 14 a, stk. 1, 1. pkt., gennemfører artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen af artikel 30, stk. 1, 1. pkt., i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen materielle ændringer i forhold til 4. hvidvaskdirektiv, idet der alene er tale om en præcisering af, at bestemmelsen omfatter selskaber og andre juridiske enheder *etableret* på et EU-medlemslands område. Det vil sige juridiske personer, der kan stiftes i henhold til dansk lovgivning.

Det foreslås i stk. 1, at en investeringsforening eller en SIKAV skal indhente oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Investeringsforeningens eller SIKAV'ens pligt til at indhente oplysninger om dens reelle ejere, herunder de reelle ejeres rettigheder indebærer konkret, at investeringsforeningen eller SIKAV'en skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere. Pligten omfatter som minimum, hvad investeringsforeningen eller SIKAV'en vidste eller burde vide. Heri ligger bl.a., at investeringsforeningen eller SIKAV'en har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis investeringsforeningen eller SIKAV'en bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere.

For at finde frem til, hvem der er investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, vil det være nødvendigt at fastlægge investeringsforeningens eller SIKAV'ens ejerstruktur. Ejerstrukturer kan være enkel og bestå af få ejere, men omvendt kan mange investeringsforeninger og SIKAV'er også have ejerstrukturer, der indebærer, at de delvist er ejet af en kæde af andre juridiske enheder m.v. Det kan derfor være nødvendigt at få overblik over disse for at kunne identificere den eller de personer, der i sidste ende er investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere.

Reelle ejere i investeringsforeninger eller SIKAV'er, jf. definitionen på reelle ejere i § 2, nr. 25, i lov om investeringsforeninger m.v., vil være fysiske personer, som direkte eller indirekte besidder eller har kontrol over en tilstrækkelig andel af kapitalandelene eller stemmerettighederne i en investeringsforening eller i en SIKAV eller på anden måde har kontrol. En besiddelse på mere end 25 pct. vil være en indikation på reelt ejerskab. Dette udelukker dog ikke, at en anden fysisk person reelt har kontrol med de omhandlede ejerandele baseret på aftale eller lignende med en eller flere ejere eller på anden måde. Er der tale om, at en fysisk person har ejerskab, og en anden har kontrol, skal begge betragtes som reelle ejere. Er der tale om en juridisk person, som besidder ejerandele, er det de fysiske personer bagved, der eventuelt skal betragtes som reelle ejere, dvs. personerne for enden af ejer- og kontrolstrukturen, hvis definitionen på at være en reel ejer er opfyldt. Det kan både være danske personer og udenlandske personer, der kan være reelle ejere af investeringsforeningen eller SIKAV'en. Ligesom undersøgelsen af ejer- og kontrolstrukturer også omfatter både danske og udenlandske selskaber m.v., hvis de indgår i kæden.

Investeringsforeninger og SIKAV'er vil således være omfattet af denne lovs bestemmelser om reelle ejere. Værdipapirfonde er ikke selvstændige juridiske enheder, men er en del af deres investeringsforvaltningsselskab. Et investeringsforvaltningsselskab skal efter lov om finansiel virksomhed være organiseret som et aktieselskab, og er som følge deraf bl.a. omfattet af selskabslovens bestemmelse om reelle ejere.

Det følger af lov om investeringsforeninger m.v., at investeringsforeninger og SIKAV'er skal organiseres med en eller flere afdelinger. Enhver, der ejer en andel i en afdeling i en investeringsforening eller SIKAV, er investor i foreningen eller SIKAV'en og afdelingen. Hver afdeling er en selvstændig økonomisk enhed, mens investeringsforeningen eller SIKAV'en er en juridisk person.

Investorer i investeringsforeninger kan være detailinvestorer eller professionelle investorer. Detailinvestorer investerer mindre beløb i en forening for på den måde at kunne opnå en større risikospredning på deres investering. Disse investorer ejer derfor i praksis mindre end 25 pct. af andelene i en forening. For så vidt angår professionelle investorer kan disse til tider eje mere end 25 pct. af andelene i en forening. Ofte er de professionelle investorer dog pensionskasser eller tilsvarende, som ikke har reelle ejere, da pensionskasser ofte er etableret som en forening eller sammenslutning, der ejes af medlemmerne i forening. Det samme gælder for investorer i SIKAV'er.

Grundet strukturen af investeringsforeninger vil ejerkredsen bag foreningerne i praksis meget sjældent være fysiske personer, der er omfattet af definitionen på en reel ejer i lovforslagets § 10, nr. 2. Det samme vil være gældende for danske SIKAV'er.

Investeringsforeningerne og SIKAV'erne er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtede til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem der reelt ejer eller kontrollerer foreningen eller SIKAV'en. Udgangspunktet er, at alle investeringsforeninger og SIKAV'er har reelle ejere.

Hvis en fysisk person ejer mere end 25 pct. af stemmerne eller kapitalen, og hvis denne person gennem aftale har overdraget stemmeretten på ejerandelene til en anden, eksempelvis en fysisk person til sikkerhed for pant eller lignende, skal begge fysiske personer betragtes som reelle ejere.

Det er i alle tilfælde investeringsforeningens eller SIKAV'ens pligt i fornødent omfang at identificere og indhente oplysninger om de reelle ejere. Investeringsforeninger og SIKAV'er skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere, og foreningen eller SIKAV'en skal til enhver tid dokumentere overfor bl.a. SØIK og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig i den henseende.

At udføre alle rimelige forsøg betyder, at foreningen eller SIKAV'en skal gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes at være urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for foreningen eller SIKAV'en, da foreningen eller SIKAV'en i det tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal det noteres, hvad foreningen eller SIKAV'en har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere. Tilsvarende gælder for investeringsforeningers og SIKAV'ers forsøg på at identificere evt. investorer, der ikke har navnenoterede andele i foreningen eller i SIKAV'en.

Med indførelsen af kravet om, at investeringsforeninger og SIKAV'er skal indhente, opbevare, registrere og løbende opdatere oplysninger om reelle ejere, er der nu krav om kend-dig-selv (know your self) procedurer, hvor foreningen eller SIKAV'en skal klarlægge sin egen ejer- og kontrolstruktur.

Det foreslås i *stk. 2*, at enhver - fysiske såvel som juridiske personer - der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer foreningen eller SIKAV'en skal videregive de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for foreningens eller SIKAV'ens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Der er ikke tale om en meddelelsespligt, hvor investorer skal give meddelelse til investeringsforeningen eller SIKAV'en om betydelige investeringer. Det er alene en bestemmelse, der fastsætter, at investorer har pligt til at medvirke til, at enheden får de nødvendige oplysninger for at kunne opfylde sin forpligtelse i henhold til forslagets stk. 1. Det betyder, at ejerne skal give oplysninger om sit ejerforhold, når enheden anmoder herom.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at investeringsforeningen eller SIKAV'en skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen eller SIKAV'en er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt betyder, at investeringsforeningen eller SIKAV'en ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Det foreslås endvidere *i stk. 3, 2. pkt.*, at enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at investeringsforeningen eller SIKAV'en er blevet bekendt med ændringen.

Ændringerne omfatter både ændringer som følge af, at en ny person anses for at være reel ejer, eller hvis en person ophører med at være reel ejer samt ændringer i en allerede registreret reel ejers identitetsoplysninger og i arten og omfanget af rettighederne.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at de registrerede medlemmer af investeringsforeningens bestyrelse eller direktion eller SIKAV'ens bestyrelse skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis investeringsforeningen eller SIKAV'en efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Udgangspunktet er således, at investeringsforeningen eller SIKAV'en altid har reelle ejere, og at ledelsen alene kan registreres som reelle ejere, når alle muligheder er udtømte, hvorefter investeringsforeningen eller SIKAV'en konstaterer, at det ingen reelle ejere har, eller at ingen af de reelle ejere kan identificeres. Præciseringen foreslås som følge af at FATF og Global Forum har påpeget, at alle selskaber har reelle ejere. At investeringsforeningen eller SIKAV'en har udtømt alle mulighed for at identificere de reelle ejere, afhænger af en konkret vurdering. Vurderingen kan bl.a. tage højde for investeringsforeningens eller SIKAV'ens størrelse, ejerkæde, om investeringsforeningens eller SIKAV'ens direkte og indirekte ejere er udenlandske samt andre relevante forhold, som har indvirkning på investeringsforeningens eller SIKAV'ens mulighed for at identificere de reelle ejere.

F.eks. vil mulighederne for identifikation som udgangspunkt ikke anses som udtømt, hvis investeringsforeningen eller SIKAV'en alene har sendt en e-mail til en formodet reel ejer, som efterfølgende ikke er blevet besvaret. Andre metoder bør så fald tages i brug, f.eks. bør der rykkes for svar evt. flere gange, foretages telefonopkald, hvis et telefonnummer forefindes, og hvis der er tale om en ejer, som er en juridisk person, bør der tages direkte kontakt til ledelsesmedlemmer såvel som til den juridiske persons via de officielle kontaktinformationer.

Investeringsforeninger er organiseret med en bestyrelse og en direktion. Investeringsforeningernes bestyrelser har ansvaret for den overordnede ledelse af foreningen og skal ansætte en direktion til at varetage den daglige ledelse. Bestyrelsen har mulighed for i stedet at delegere den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab, der er et EU-baseret selskab, som kan administrere UCITS. Det sker i langt de fleste tilfælde, og der er således kun én selvforvaltende investeringsforening ud af p.t. 53 godkendte foreninger.

Er der ikke en reel ejer af foreningen i overensstemmelse med det foreslåede § 10, nr. 2, vil det som udgangspunkt være den daglige ledelse, der skal registreres som reel ejer. Det vil være direktionen i investeringsforeningen i de tilfælde, hvor foreningen ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab (en selvadministrerende investeringsforening). Varetages den daglige ledelse af flere personer, skal de alle registreres som reelle ejere. Ved delegation af den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab er der tale om delegation til en anden juridisk enhed. Det vil medføre, at det i disse tilfælde vil være bestyrelsen for investeringsforeningen, der skal registreres i registret over reelle ejere. Formålet bag forpligtelsen til registrering tilsiger, at det skal være ledelsen i den konkrete juridiske enhed, der skal registreres, og er der sket delegation af den daglige ledelse til en anden juridisk enhed, vil det være bestyrelsen i investeringsforeningen, der er den registreringspligtige ledelse i foreningen. Det vil være hele bestyrelsen, der skal registreres i medfør af princippet om, at hvis ledelsen varetages af flere personer i forening, skal de alle registreres som reelle ejere.

SIKAV'er er organiseret med en bestyrelse, men kan og skal ikke have en direktion. Den daglige ledelse udføres i stedet af et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab. Er der ikke en reel ejer af SIKAV'en, vil det på samme måde som ved investeringsforeninger, der har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab, være bestyrelsen for SIKAV'en, der skal registreres i registret over reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, hvorefter investeringsforeningen eller SIKAV'en mindst en gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om selskabets reelle ejere. Herudover foreslås det i *stk. 4, 2. pkt.*, at investeringsforeninger og SIKAV'er forpligtes til at fremlægge resultaterne af den årlige undersøgelse på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen også godkender udarbejdelsen af investeringsforeningens eller SIKAV'ens årsregnskab.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes investeringsforeningens eller SIKAV'ens pligt til at undersøge foreningens eller SIKAV'ens reelle ejere direkte i loven, så det fremgår klart, at en investeringsforening og en SIKAV har pligt til at undersøge, om der er sket ændringer i reel ejeroplysningerne. Hvis der er mange ændringer, skal en investeringsforening og en SIKAV foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene.

Oplysningerne om reelle ejere skal opdateres i det tilfælde, at der sker ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Formålet med undersøgelsespligten er at sikre, at de registrerede reel ejer-oplysninger er nøjagtige og opdaterede.

Det foreslås i *stk. 5*, at investeringsforeningen eller SIKAV'en skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Det skal således til enhver tid kunne dokumenteres, hvad investeringsforeningen eller SIKAV'en har gjort for at identificere sine reelle ejere. Hvis investeringsforeningen eller SIKAV'en kommer frem til, at den ikke har reelle ejere eller investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere ikke kan identificeres, skal dokumentation for, hvad investeringsforeningen eller SIKAV'en har gjort i deres forsøg på at identificere reelle ejere, ligeledes opbevares.

Ophører investeringsforeningen eller SIKAV'en, skal den senest registrerede ledelse sikre, at oplysningerne om og dokumentationen for undersøgelse af den eller de reelle ejere kan fremskaffes 5 år efter ejerskabets ophør eller gennemførelsen af identifikationen.

Pligten til opbevaring af dokumentation for forsøg på identifikation af reelle ejere følger af definitionen på reelle ejere i 4. hvidvaskdirektiv, jf. direktivets artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. Det fremgår af den bestemmelse, at de omfattede enheder skal opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 6*, at investeringsforeningen eller SIKAV'en efter anmodning skal udlevere oplysninger om foreningens eller SIKAVéns reelle ejere, herunder om foreningens eller SIKAV'ens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til SØIK. Foreningen eller SIKAV'en skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Med det foreslåede stk. 6, sikres det, at kompetente myndigheder og SØIK kan indhente oplysninger om reelle ejere, og at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle

ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt SØIK og Erhvervsstyrelsen, men også andre offentlige myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om en investeringsforenings og en SIKAV's reelle ejere.

Der eksisterer i dag ikke en tilstrækkelig klar regel om, at andre offentlige myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester (Financial Intelligence Units – FIU'er).

Efter 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der imidlertid krav om, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan give de oplysninger, der er omhandlet i det foreslåede stk. 1 (indhentning), det foreslåede stk. 3 (registrering af oplysninger) og det foreslåede stk. 5 (opbevaring af dokumentation for oplysningerne), til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. Den danske FIU er SØIK.

Bestemmelsen affattes på ny i 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 15, litra f (artikel 30, stk. 7). Den eneste ændring, som den nye affattelse medfører, er et krav om, at oplysningerne kan videregives vederlagsfrit.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som SØIK og andre kompetente myndigheder skal have mulighed for at videregive, omfatter imidlertid også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), og oplysninger om ejerforhold, som er indhentet direkte hos selskabet.

På den baggrund foreslås det i *stk. 7*, at SØIK og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. det foreslåede stk. 3, eller er indhentet, jf. det foreslåede stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Dermed vil der blive indført en klar hjemmel til, at kompetente myndigheder, herunder SØIK, kan videregive oplysninger om ejerforhold til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er.

De oplysninger, der kan videregives, er oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens ejerforhold, som investeringsforeningen eller SIKAV'en har indhentet og opbevarer dokumentation om, i overensstemmelse med stk. 1 og 5 samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system efter stk. 3. Det indebærer oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere og oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens ejer- og kontrolstruktur, som investeringsforeningen eller SIKAV'en har undersøgt for at kunne foretage en konkret vurdering af, hvem der investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 8.* at stk. 1-7 ikke finder anvendelse for investeringsforeninger eller SIKAV'er, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Kravet om registrering af reelle ejere finder i henhold til det foreslåede stk. 8 ikke anvendelse, hvis der er tale om en forening eller SIKAV, hvor ejerandelene er optaget til handel på et reguleret marked. Dette skyldes, at ejerkredsen i sådanne foreninger er tilstrækkelig identificeret i henhold til oplysningskrav i den finansielle lovgivning. For så vidt angår både investeringsforeninger og SIKAV'er er det de enkelte afdelinger, som børsnoteres, og ikke selve foreningen eller SIKAV'en. Dette medfører, at oplysningskravene i den finansielle lovgivning alene omfatter den børsnoterede afdeling og ikke foreningen eller SIKAV'en, som er den juridiske person. De reelle ejere af foreningen identificeres således ikke i medfør af oplysningskravene. Dette gælder uanset, om det er en eller alle afdelinger i en forening eller i en SIKAV, som er børsnoteret. Undtagelsen finder derfor i praksis ikke anvendelse på investeringsforeninger og SIKAV'er. Er der afdelinger, der er børsnoterede, vil de oplysninger, som afdelingen skal afgive i relation til oplysningskravene i den øvrige finansielle lovgivning, kunne indgå i foreningens eller SIKAV'ens bestræbelser på at identificere eventuelle reelle ejere. Dette gælder særligt for oplysninger, der skal gives efter flagningsreglerne i § 30 i kapitalmarkedsloven.

Det følger af den gældende § 136 a, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 og 2 i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger firmapensionskassen skal registrere i styrelsens it-system.

Ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv om reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder i medfør af artikel 1, nr. 15, i 5. hvidvaskdirektiv medfører ingen ændringer i minimumskravene til oplysninger om de reelle ejere. Oplysningerne omfatter således fortsat den reelle ejers navn, fødselsmåned- og år, statsborgerskab, bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

5. hvidvaskdirektiv medfører dog en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden.

Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring med hensyn til de omfattede virksomheders registreringspligter.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen, der er udstedt med hjemmel i bl.a. § 14 a, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v., fastsætter de nærmere krav til oplysninger om reelle ejere.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter, at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

5. hvidvaskdirektiv medfører en væsentlig ændring i form af kravet om, at oplysningerne skal være tilgængelig for ethvert medlem af offentligheden. Eftersom oplysninger om reelle ejere, der registreres hos Erhvervsstyrelsen, allerede i henhold til den gældende Ejerregistreringsbekendtgørelse offentliggøres, indebærer bestemmelsen ingen ændring for investeringsforeninger og SIKAV[illegible], der skal registrere reelle ejere.

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, giver endvidere mulighed for, at medlemslandene kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Dette gælder imidlertid ikke for kredit- og finansieringsinstitutter samt personer og virksomheder omfattet af artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, som omhandler "notarer og andre retlige aktører, som er offentligt ansatte".

Artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændrer artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambelbetragtning 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er systemet til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelige siden juni 2017.

Det fremgår af præambelbetragtning 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021.

Det foreslås i *stk. 9, at* Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder oplysninger om fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister. Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014, og kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejer-oplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter de nærmere krav til oplysninger om ejere af ihændehaveraktier, legale ejere og reelle ejere, herunder at oplysninger om den eller de reelle ejeres fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer skal registreres, og hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. For personer uden CPR-nummer registreres pasnummer eller nummer fra identitetskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, samt oplysning om fødselsdato og statsborgerskab ved fødslen. Kopi af pas eller nationalt identifikationskort, der kan anvendes ved indrejse i et Schengenland, skal vedlægges registreringen.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsætter derudover at alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, vil være offentligt tilgængelige.

Den 1. februar 2019 blev det muligt at få adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR).

Hidtil har bopæl omfattet både adresse og bopælsland. Som følge af, at det fremover er muligt at få adressen beskyttet, og det samtidig er et krav, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at kunne skille disse oplysninger ad. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, husnr., postnr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme.

Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene er krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have et andet statsborgerskab end dansk, vil statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer fremover indgå i oplysningskravene.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. For personer med dansk CPR-nummer foretages i dag et opslag i CPR-registeret, og der vil blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret. Det er dog forventningen, at oplysningerne fødselsmåned og -år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offent-

liggørelse. Der vil konkret under ekstraordinære omstændigheder kunne fastsættes en undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder vil dog fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset, om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen skal sikre, at dobbeltregistrering så vidt muligt ikke forekommer i forhold til oplysninger, der som følge af andre bestemmelser i selskabsloven, f.eks. legale ejere og ledelse, skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. Der skal desuden tages højde for, at hvis de oplysninger, der er registreret f.eks. i henhold til selskabslovens § 58 om legale ejere, ikke opfylder oplysningskravet i 5. hvidvaskdirektiv, skal ejerregistreringsbekendtgørelsen udformes, så kun de manglende oplysninger skal registreres.

Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der er tilgængelige, og hvilke oplysninger der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelige via BRIS.

Det foreslås at § 14 a, stk. 3, 5 og 6, strafbelægges efter den foreslåede ændring af § 190, stk. 1, 2. pkt. Der henvises til bemærkninger herom nedenfor.

Til nr. 3 *(§ 14 b)*

4. hvidvaskdirektiv artikel 30, stk. 1, 2. pkt., stiller krav om, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere forpligtes til at give oplysninger om deres ejerforhold. Oplysningerne skal gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres.

For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det har således været en forudsætning, at de omfattede virksomheder, fonde og foreninger, medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Hidtil har kravet i artikel 30, stk. 1, 2. pkt. i 4. hvidvaskdirektiv været en nødvendig forudsætning for, at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. At der er tale om en egentlig pligt for selskaberne til at give oplysninger om deres ejerforhold har imidlertid ikke fremgået tilstrækkeligt klart.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for investeringsforeninger eller SIKAV'er til på anmodning at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens ejerforhold.

Efter artikel 1, nr. 15, litra b (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.), i 5. hvidvaskdirektiv, indføres der en forpligtelse for personer og virksomheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed. Formålet med kundekendskabsprocedurer er, at enhederne skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en virksomheds ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Artikel 1, nr. 15, litra b (artikel 30, stk. 4, 2. pkt.), i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 20 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a, Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) Utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) Tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Finanstilsynet er ansvarlig myndighed for investeringsforeninger eller SIKAV'er, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter § 14 a, i lov om investeringsforeninger m.v., foreslås det, at det er Finanstilsynet, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for investeringsforeninger eller SIKAV'er.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny § 14 b i lov om investeringsforeninger m.v.

Efter den foreslåede *stk. 1* skal investeringsforeninger eller SIKAV'er, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, give oplysninger om deres ejerskab, når en person eller virksomhed i medfør af hvidvaskloven iværksætter kundekendskabsprocedurer. Oplysninger om ejerskabet omfatter de oplysninger om selskabets ejer- og kontrolstruktur, der er indhentet for at kunne identificere de reelle ejere.

Efter den foreslåede *stk. 2* foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet, hvis der modtages en indberetning om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om investeringsforeningers eller SIKAV'ers reelle ejere i medfør af hvidvaskloven. Indberetningsløsningen vil blive indrettet i overensstemmelse med artikel 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, herunder med passende beskyttelse af indberetter og det selskab, som indberetningen vedrører.

Finanstilsynets undersøgelse af forholdet indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at rette henvendelse til investeringsforeningers eller SIKAV'ers ledelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Finanstilsynet kan forlange de oplysninger, der efter Finanstilsynet skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en investeringsforening eller en SIKAV, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at investeringsforeninger eller SIKAV'er på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Finanstilsynet foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Eftersom oplysninger om reelle ejere skal registreres hurtigst muligt for at sikre gennemsigtighed i ejerforholdene, vil en frist for berigtigelse blive fastsat i overensstemmelse hermed.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 16, litra f (artikel 30, stk. 4, 3. pkt.), i direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

På den baggrund foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Finanstilsynet kan offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende investeringsforenings eller SIKAV's reelle ejere, sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i reel ejer-registeret.

Når Finanstilsynet foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til investeringsforeningen eller SIKAV'en må tages i betragtning og dels hensynet til, at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i investeringsforeningens eller SIKAV'ens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelsen i overensstemmelse med 5. hvidvaskdirektiv vil blive offentliggjort sideløbende med, at Finanstilsynets undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Finanstilsynet skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstemmelsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med § 14 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne. Er det derimod konstateret, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfornævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere det pågældende selskab med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for investeringsforeningen eller SIKAV'en, skal investeringsforeninger eller SIKAV'er efter den foreslåede stk. 2, 2. pkt., have mulighed for at udtale sig om indberetningen, før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelse ikke dermed forspildes. Meddelelsen tjener det formål at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af, at reel ejer-oplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for investeringsforeninger eller SIKAV'er til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente investeringsforeningens eller SIKAV'ens bemærkninger.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet samt resultatet af undersøgelsen. Resultatet af undersøgelsen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Til nr. 4 *(§ 190, stk. 1, 2. pkt.)*

Efter den gældende strafbestemmelse i § 190, stk. 1, 2. pkt., kan overtrædelse af bestemmelserne i § 14 a, stk. 2 og 3, om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere straffes med bøde.

Som konsekvens af, at § 14 a nyaffattes, foreslås det, at strafbestemmelsen i § 190, stk. 1, 2. pkt., ændres i overensstemmelse hermed. Det foreslås, at § 14 a, stk. 3, 5 og 6 kan straffes med bøde.

Bødestraf foreslås, da 5. hvidvaskdirektiv kræver, at medlemslandene sikrer, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, således at formålet med direktivet opfyldes mest effektivt. Det vurderes at bødestraf er egnet til at sikre at virksomhederne opfylder kravet om registrering og videregivelse af oplysninger om reelle ejere.

Lov om investeringsforeninger m.v. indeholder ikke hjemmel til, at der kan pålægges foreninger m.v. (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens 5. kapitel.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af bestyrelsen. Grunden til at der ikke kan rejses tiltale mod foreningen (dvs. den juridiske person) for en overtrædelse er, at de fleste regler i lov om investeringsforeninger, som er strafsanktioneret, har karakter af investorbeskyttelsesregler. Hvis en forenings ledelse tilsidesætter disse regler, er det medlemmernes investeringer, der bringes i fare – ikke tredjemands ejendom. Det er derfor ikke rimeligt, hvis medlemmerne som ejere af investeringsforeningen også skal betale bøden, mens ledelsen, som har begået overtrædelsen, går fri.

Der skal ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte. Det medfører, at det er medlemmerne af bestyrelserne, direktørerne og evt. andre ledende medarbejdere i de omfattede foreninger og SIKAV'er, der vil kunne straffes med bøde for manglende overholdelse af pligten til at indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere.

Til § 11

Til nr. 1 *(§ 3)*

Udenlandske trusts og lignende juridiske arrangementer er i dag ikke omfattet af den gældende § 3 i CVR-loven, der fastsætter, hvad der skal forstås ved en juridisk enhed i henhold til CVR-loven. Dermed er i dag ingen pligt til at foretage en grundregistrering af en trust henholdsvis det lignende juridiske arrangement i Erhvervsstyrelsens it-system. Der tildeles ingen CVR-nummer.

5. hvidvaskdirektiv fastsætter krav om, at en forvalter af en udenlandsk trust eller et lignende juridisk arrangement i visse tilfælde skal registrere oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, jf. artikel 1, nr. 16, der medfører ændring af artikel 31 i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås derfor, at der i § 3 i CVR-loven indsættes et nyt nummer nr. 3, således at en trust eller et juridisk arrangement, der ligner en trust, fremover skal forstås som en juridisk enhed i CVR-loven.

Dermed skal der fremover foretages en grundregistrering af trusten, henholdsvis det lignende juridiske arrangement, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder tildeling af CVR-nummer. Bestemmelsen foreslås, da en sådan registrering anses for en nødvendig forudsætning for at sikre entydig identifikation af trusten, henholdsvis det lignende juridiske arrangement, herunder mulighed for at kunne identificere, hvilken trust eller lignende juridisk arrangement, de registrerede personer er reelle ejere af.

Den foreslåede ændring til § 3 CVR-loven er således nødvendig af hensyn til at kunne foretage de nødvendige registreringer af reelle ejere, jf. lovforslagets § 11, nr. 5.

Herved omfattes truster og lignende juridiske arrangementer af CVR-lovens bestemmelser, der bl.a. har til formål at stille grunddata til rådighed for offentlige myndigheder.

Til nr. 2 *(§ 5, stk. 2)*

CVR-lovens § 5 fastsætter bestemmelse om tildeling af CVR-nummer, herunder hvilken myndighed der er ansvarlig for tildeling af CVR-nummer til den pågældende juridiske enhed. I dag tildeles ingen CVR-nummer til truster og lignende juridiske arrangementer.

Det foreslås, at ændre i *stk. 2,* således at Erhvervsstyrelsen tildeler CVR-nummer til de juridiske enheder, der er anført i § 3, nr.1,2, 3 og 7, og som anmeldes til registrering i henhold til anden lovgivning.

Den foreslåede ændring er en følge af forslaget om udvidelsen af begrebet juridiske enheder med truster og lignende juridiske arrangementer, jf. lovforslagets § 11, nr. 1.

Således vil der med registreringen ske en tildeling af CVR-nummer til truster og lignende juridiske enheder.

Til nr. 3 *(§ 5, stk. 3)*

CVR-lovens § 5 fastsætter bestemmelse om tildeling af CVR-nummer, herunder hvilken myndighed, der er ansvarlig for tildeling af CVR-nummer til den pågældende juridiske enhed. Det fremgår af det gældende stk. 3, at det er Danmarks Statistik der tildeler CVR-nummer til de juridiske enheder, der er anført i CVR-lovens § 3, nr. 3-5.

Det foreslås, at ændre henvisningen i stk. 3 til i § 3, nr. 4-6. Der ikke tiltænkt materielle ændringer.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det i forslagets § 11, nr. 1, foreslås at udvide begrebet juridiske enheder med truster og lignende juridiske arrangementer i et nyt § 3, nr. 3, i CVR-loven. For at opretholde den nuværende retstilstand, foreslås ændringen af henvisningen.

Til nr. 4 *(§ 11, stk. 1, nr. 7)*

CVR-lovens § 11 fastsætter hvilke grunddata, der optages i Det Centrale Virksomhedsregister for juridiske enheder.

Grunddataene omfatter bl.a. navn, adresse og CPR- eller CVR-nummer for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer, såfremt oplysningerne registreres i henhold til CVR-loven, regler udstedt i medfør af CVR-lo-

ven eller i henhold til anden lovgivning, jf. CVR-lovens § 11, stk. 1, nr. 7.

Oplysninger om reelle ejere skal omfatte den reelle ejers navn, fødselsmåned og -år, bopælsland og statsborgerskab samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder, jf. artikel 1, nr. 15, litra c, og § 1, nr. 16, litra d, i 5. hvidvaskdirektiv.

5. hvidvaskdirektiv fastsætter krav om, at oplysningerne skal være tilgængelige for en nærmere defineret personkreds, bl.a. SØIK og andre kompetente myndigheder, samt at oplysningerne skal være tilgængelige via sammenkoblingen af registre over reelle ejere i EU.

Som følge heraf foreslås det i *stk. 1, nr. 7*, at der indsættes bopælsland og statsborgerskab. Oplysningen om statsborgerskab vil således blive omfattet af de oplysninger, der optages i Det Centrale Virksomhedsregister. Oplysningen om bopælsland er allerede i dag tilgængeligt som en del af adresseoplysningen. Således sikres det, at direktivets krav til oplysninger indgår i registreret over reelle ejere og dermed kan gøres tilgængelige via sammenkoblingssystemet (BRIS).

Personer uden dansk CPR-nummer, der skal registreres i henhold til selskabslovens bestemmelser eller anden lovgivning, er allerede i dag forpligtet til at registrere oplysninger om statsborgerskab ved fødslen. Derimod registreres i dag ikke oplysning om statsborgerskab for personer med et dansk CPR-nummer i Det Centrale Virksomhedsregister. Oplysningerne om statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer kan indhentes via Det Centrale Personregister, hvorfor bestemmelsen i praksis ikke vil medføre ændringer for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. Det er dog forventningen, at oplysningerne om fødselsmåned og -år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Til nr. 5 *(§ 11 a)*

CVR-lovens § 11 a fastsætter krav om, at juridiske personer, der i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at registrere oplysninger om reelle ejere, skal være registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Bestemmelsen blev indført som led i indførelsen af register over reelle ejere.

Det er i dag i henholdt til CVR-loven ikke muligt for en trust eller et lignende juridisk arrangement at registrere oplysninger i Det Centrale Virksomhedsregister.

Truster og lignende juridiske arrangementer er i medfør af 5. hvidvaskdirektiv forpligtet til at have oplysninger om sine reelle ejere registreret i visse tilfælde, bl.a. når trusten, eller det lignende juridiske arrangement, administreres af en forvalter, der har bopæl eller er etableret i Danmark.

Som følge heraf foreslås det i et nyt *stk. 2, 1. pkt.*, at en trust eller et lignende juridisk arrangement, jf. § 3, nr. 3, som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at have sine reelle ejere registreret, skal være registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det er ikke muligt at etablere truster i henhold til dansk lovgivning, idet de ikke anerkendes selskabsretsligt i Danmark. Dermed vil der kun være tale om udenlandske truster.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at der for en trust eller et lignende juridisk arrangement som minimum skal registreres oplysninger omfattet af § 11, stk. 1, nr. 1-8.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der er tilstrækkelig klarhed over de omfattede truster og lignende juridiske arrangementer omfattet af pligten til at have sine reelle ejere registreret. Der vil således alene være tale om en grundregistrering, som skal sikre de nødvendige oplysninger i forhold til at kunne sikre en entydig identifikation af den pågældende trust eller lignende juridiske arrangement.

Det betyder, at oplysninger om CVR-nummer, virksomhedstype, startdato, eventuel ophørsdato, virksomhedsnavn og adresse skal registreres. CVR-nummeret skal dog ikke særskilt registreres, da det vil blive tildelt som en del af selve grundregistreringen.

I forhold til indholdet af de nævnte oplysninger ændres der ikke herpå.

En grundregistrering og dermed en tildeling af CVR-nummer til virksomheden, vil sikre den entydige identifikation af virksomheden, som er nødvendig for, at der kan ske registrering af reelle ejere i henhold til bestemmelserne herom i 5. hvidvaskdirektiv.

CVR-nummeret er alment kendt og benyttes i mange forskellige sammenhænge af andre myndigheder og private. Ved at tildele udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer et CVR-nummer som entydig identifikator kan trusten eller det lignende juridiske arrangement altid entydigt identificeres. Samtidig sikres det ligeledes, at udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer, der eventuelt på et senere tidspunkt måtte blive registreringspligtig i henhold til anden lovgivning, f.eks. skattelovgivningen, ikke skal skifte registreringsnummer. Trusten eller det lignende juridiske arrangement kan derimod som udgangspunkt beholde sit CVR-nummer og blot foretage en tilføjelse til den grundregistrering, som allerede er foretaget.

Det foreslås, at § 11 a, stk. 2, strafbelægges, jf. den foreslåede ændring af § 22, jf. lovforslagets § 11, nr. 6.

Til nr. 6 *(§ 11 a, stk. 2, der bliver stk. 3, og § 22, stk. 2)*

I henhold til det gældende § 11 a, stk. 2, der foreslås ændret til stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om anmeldelse og registrering af de i stk. 1 nævnte juridiske enheder, herunder om betaling til dækning af de administrative omkostninger herved. Bestemmelsen indeholder således en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om virksomheders anmeldelse til og registrering af data i Erhvervsstyrelsens it-system.

Der er i dag ingen bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om truster og lignende juridiske arrangementers an-

meldelse til og registrering af data i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det foreslås, at der i § 11 a, stk. 2, der bliver *stk. 3*, indsættes en henvisning til stk. 2.

Dermed udvides denne bemyndigelse til at omfatte truster og lignende juridiske arrangementer.

Bestemmelsen anses som nødvendig for at kunne få foretaget de i den foreslåede § 11 a, stk. 2, krævede registreringer af truster og lignende juridiske arrangementer på en hensigtsmæssig måde. Løsningen med at fastsætte de nærmere tekniske bestemmelser vedrørende registrering ved bekendtgørelse kendes fra en lang række af Erhvervsstyrelsens øvrige love og skyldes, at det ikke på forhånd er muligt at lave en udtømmende beskrivelse af registreringen af de oplysninger, der kræves i medfør af den foreslåede bestemmelse. Dette skyldes bl.a. det forhold, at it-systemet til registrering af reelle ejere skal udvikles, før der kan ske registrering. Ved at fastsætte kravene ved bekendtgørelse kan der tages højde for de tekniske løsninger, når de foreligger.

Erhvervsstyrelsens bekendtgørelse forventes at svare til de bekendtgørelser, som i dag gælder for registrering i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den praktiske del af grundregistreringen skal kunne foretages så administrativt let for virksomhederne som muligt, eksempelvis som en del af den lovpligtige registrering af reelle ejere, således at virksomheden ikke først skal foretage en grundregistrering i et system, og derefter foretage registrering af reelle ejere i et andet system.

CVR-lovens § 22 fastsætter hvilke overtrædelser, der kan straffes samt bestemmelse om strafansvar. Overtrædelse af pligten til at foretage grundregistrering af en virksomhed, der ikke er registreret i henhold til anden lovgivning, men som er omfattet af pligten til at registrere oplysninger om reelle ejere, kan straffes med bøde.

Der er i dag ingen mulighed for at overtrædelse af bestemmelser om registrering af truster og lignende juridiske arrangementer, kan straffes med bøde.

Det foreslås i CVR-lovens *§ 22, stk. 2*, at der indsættes en henvisning til § 11 a, stk. 2. Dermed kan overtrædelse af den foreslåede § 11 a, stk. 2, i CVR-loven om registrering af truster og lignende juridiske arrangementer, straffes med bøde.

Til nr. 7 *(§ 12, stk. 1)*

CVR-lovens § 12 fastsætter, hvilke grunddata der vedligeholdes af Danmarks Statistik, Erhvervsstyrelsen og Skattestyrelsen.

Den gældende § 12, stk. 1, i CVR-loven fastsætter, at for juridiske enheder, der er anført i § 3, nr. 1, 2 og 6, vedligeholdes grunddata af Erhvervsstyrelsen i samarbejde med told- og skatteforvaltningen.

Det foreslås i *stk. 1*, at henvisningen ændres til § 3, nr. 1, 2, 3 og 7.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det foreslås at udvide begrebet juridiske enheder, jf. lovforslagets § 11, nr. 1. Dermed vil grunddata på trusts og lignende juridiske arrangementer blive vedligeholdt af Erhvervsstyrelsen i samarbejde med told- og skatteforvaltningen.

Til nr. 8 *(§ 12, stk. 2)*

CVR-lovens § 12 fastsætter, hvilke grunddata der vedligeholdes af Danmarks Statistik, Erhvervsstyrelsen og Skattestyrelsen.

Den gældende § 12, stk. 2, i CVR-loven fastsætter, at for juridiske enheder, der er anført i § 3, nr. 3-5, vedligeholdes grunddata af Danmarks Statistik.

Det foreslås i *stk. 2*, at ændre henvisningen til § 3, nr. 4-6. Der er ikke tiltænkt materielle ændringer.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det foreslås at udvide begrebet juridiske enheder, jf. lovforslagets § 11, nr. 1. For at opretholde den nuværende retstilstand, foreslås ændringen af henvisningen.

Til nr. 9 *(§ 18, stk. 3, 2 pkt.)*

CVR-lovens § 18, stk. 3, 1. pkt., fastsætter, at oplysning om navn for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer skal offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Det fremgår af CVR-lovens § 18, stk. 3, 2. pkt., at dette gælder for både aktive og ophørte virksomheder.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at dette skal gælde for både aktive og ophørte juridiske enheder, jf. § 3, nr. 1-3.

Dermed henvises til de juridiske enheder, der er omfattet af CVR-lovens § 3, nr. 1 og 2, samt det foreslåede nr. 3, dvs. 1) en fysisk person i dennes egenskab af arbejdsgiver eller selvstændig erhvervsdrivende, 2) en juridisk person eller en filial af en udenlandsk juridisk person, og 3) en trust eller et lignende juridisk arrangement. Ændringen er en konsekvens af, at det foreslås at udvide begrebet juridiske enheder, jf. lovforslagets § 11, nr. 1.

Til nr. 10 *(§ 18, stk. 4, 1. og 2. pkt.)*

Efter den gældende § 18, stk. 4, 1. pkt., i CVR-loven offentliggøres oplysning om adresse for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 3 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Det fremgår af den gældende § 18, stk. 4, 2. pkt., i CVR-loven, at dette gælder for både aktive og ophørte virksomheder.

En person kan have en aktiv tilknytning til flere virksomheder, hvis personen eksempelvis er medlem af ledelsen eller er registreret som legal eller reel ejer af flere virksomheder.

5. hvidvaskdirektiv fastsætter i artikel 1, nr. 15, litra g, vedrørende selskaber og andre juridiske enheder, og nr. 16, litra j, vedrørende truster og lignende juridiske arrangementer, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelige i mindst 5 år.

Som følge heraf foreslås i *§ 18, stk. 4, 1. pkt.*, at oplysning om adresse og bopælsland for fuldt ansvarlige deltagere,

stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås i *§ 18, stk. 4, 2. pkt.*, at dette skal gælde for både aktive og ophørte juridiske enheder.

Dermed omfatter bestemmelsen også truster og lignende juridiske arrangementer som følge af, at der foreslås, at der fremover skal ske registrering af reelle ejere af udenlandske truster og lignende, jf. lovforslagets § 11, nr. 5.

Til nr. 11 *(§ 18, stk. 6)*

Efter den gældende bestemmelse i CVR-lovens § 18, stk. 6, ophører opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer, 3 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i virksomheder, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for stiftere opdateres ikke.

5. hvidvaskdirektiv fastsætter i artikel 1, nr. 15, litra g, vedrørende selskaber og andre juridiske enheder, som ændrer artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv, og nr. 16, litra j, vedrørende truster og lignende juridiske arrangementer, som ændrer artikel 31, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, at oplysningerne om reelle ejere skal være tilgængelige i mindst 5 år.

Som følge heraf foreslås at *stk. 6* affattes således, at opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i juridiske enheder, jf. § 3, nr. 1-3, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det foreslås dermed samtidig, at bestemmelsen om at personoplysninger for stiftere ikke opdateres, udgår.

En person, der er stifter af en virksomhed har ofte også en anden funktion i virksomheden, f.eks. ejer eller ledelsesmedlem, der skal registreres. Det vurderes derfor uhensigtsmæssigt, at personoplysninger for stifter ikke opdateres, da personen samtidig kan være registreret som følge af en anden funktion, der medfører at personoplysningerne skal opdateres.

Til § 12

Til nr. 1 *(fodnoten)*

De foreslåede ændringer af lov om fonde og visse foreninger, er bl.a. nødvendiggjort af ændringen af artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv. Ændringen fremgår af § 1, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (5. hvidvaskdirektiv).

Det foreslås derfor, at der indsættes en EU-note i lov om fonde og visse foreninger, som henviser til "dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/348/EU af 26. april 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU", som delvis implementeres i dansk ret ved lovforslaget.

Til nr. 2 *(§ 4)*

Den gældende bestemmelse i § 4 i lov om fonde og visse foreninger implementerer artikel 30 i 4. hvidvaskdirektiv. Bestemmelsen omhandler de nærmere regler om fondes indhentelse af oplysninger om reelle ejere samt registrering heraf i Erhvervsstyrelsens it-system.

5. hvidvaskdirektiv indfører et krav om, at reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder skal forsyne de juridiske enheder med alle de oplysninger, som er nødvendige for, at den juridiske enhed kan opfylde pligten til at indhente og registrere oplysninger om dens reelle ejere, jf. artikel 1, nr. 15, litra a), ii, i 5. hvidvask. Ud over denne forpligtelse medfører direktivet ikke direkte ændringer af relevans for de forpligtelser, der fremgår af lov om fonde og visse foreningers § 4. Efter direktivets artikel 1, nr. 15, b), skal medlemslandene imidlertid indføre mekanismer med henblik på at sikre, at oplysningerne, der opbevares i det centrale register, er passende, nøjagtige og aktuelle. Endelig medfører direktivets art. 1, nr. 15, litra g, enkelte ændringer i forhold til indholdet af oplysninger i det register (reel ejer-registeret), oplysningerne opbevares i, samt sammenkoblingen af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere.

FATF's og Global Forum, fandt ved deres evaluering af Danmarks efterlevelse af deres anbefalinger om gennemsigtighed i ejerforhold fandt, at bestemmelsen bør tydeliggøres, bl.a. med hensyn til udgangspunktet om, at alle selskaber og juridiske enheder har reelle ejere. Der henvises til pkt. 1.1. i de almindelige bemærkninger.

De ændringer, der følger af 5. hvidvaskdirektiv, samt FATF og Global Forums anbefalinger om præcisering af bestemmelserne om reelle ejere foreslås, for så vidt angår ikke-erhvervsdrivende fonde, gennemført ved at nyaffatte lov om fonde og visse foreningers § 4.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 1*, skal fonden indhente oplysninger om fondens reelle ejere, jf. lov om fonde og visse foreningers § 5, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Oplysningerne som skal indhentes om fondens reelle ejere omfatter som minimum de reelle ejeres fulde navn, adresse, fødselsdato, nationalitet og bopælsland. Endvidere skal fonden have kendskab til de reelle ejeres rettigheder i forhold til fonden, herunder arten og omfanget heraf. Ved rettigheder forstås eksempelvis de rådighedsbeføjelser, som de reelle ejere har i relation til forvaltningen af fondens midler og særligt begunstigede uddelingsmodtageres konkrete krav på uddelinger fra den pågældende fond. Bestemmelsen svarer til den gældende § 4, stk. 1, og der er ikke tilsigtet nogen ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde.

For så vidt angår netop fonde, vil det som udgangspunkt være relativt let at fastslå, hvem de reelle ejere er. Det skyldes, at det som regel vil være fondens bestyrelse og særligt

begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af fondens uddelinger, endnu ikke kendes af fonden, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse fonden er oprettet eller fungerer, jf. lov om fonde og visse foreningers § 5. De to sidstnævnte persongrupper vil altid fremgå af fondens vedtægter, jf. § 6, stk. 1, nr. 4), i lov om fonde og visse foreninger.

Der eksisterer ikke i dag regler om, at en fonds reelle ejere (fysiske personer) har pligt til at give oplysninger om deres ejerskab eller øvrige nødvendige oplysninger til fonden.

Efter 5. hvidvaskdirektiv stilles der imidlertid krav om, at reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder, herunder fonde, forsyner de pågældende med alle de oplysninger, som er nødvendige for, at de pågældende kan opfylde pligten til at indhente og registrere oplysninger om dens reelle ejere.

Det må således lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om selve det reelle ejerskab, men også om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer mv.), der skal til for, at der kan foretages en fyldestgørende registrering i reel ejer-registeret.

Efter det foreslåede *stk. 2*, skal fondens reelle ejere efter anmodning fra fonden forsyne fonden med alle de oplysninger, som fonden er forpligtet til at indhente for at foretage registrering af de reelle ejere. Det indebærer, at fondens reelle ejere på fondens forespørgsel skal give fonden alle de oplysninger, fonden har brug for, med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med lov om fonde og visse foreningers regler om registrering af reelle ejere samt ejerregistreringsbekendtgørelsen. Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at fonden kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra fonden, hvis fonden ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor reelle ejere af egen drift skal rette henvendelse til fonden med oplysningerne.

For at tydeliggøre pligten til at registrere ændringer til de registrerede oplysninger hurtigst muligt, således at oplysningerne i reel-registeret er så aktuelle og retvisende som muligt, foreslås det for det første i stk. 3, *1. pkt.*, at fonde skal registrere oplysninger efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, 1. pkt., 1. led, i lov om fonde og visse foreninger, og der tilsigtes ingen ændringer af bestemmelsens anvendelsesområde.

For det andet foreslås det i stk. 3, *2. pkt.* at enhver ændring af de oplysninger, der er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med ændringen. Bestemmelsen svarer til den gældende § 4, stk. 2, 1. pkt., 2. led, i lov om fonde og visse foreninger, og der tilsigtes ingen ændringer i forhold til bestemmelsens anvendelsesområde.

Det er således fortsat en konkret vurdering, hvor længe fonden kan vente med at registrere oplysningerne fra det tidspunkt, hvor fonden får kendskab til oplysningerne. Dog kan fonden ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Fonden er også forpligtet til at registrere eventuelle ændringer i en reel ejers rettigheder i forhold til fonden, herunder arten og omfanget heraf. Dette skal ske hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med den pågældende ændring i den reelle ejers rettigheder.

Der er dog ikke i dag fastsat regler om, hvor ofte en fond skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere.

Efter art. 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 4, fremgår det, at medlemsstaterne skal indføre mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der er registreret om bl.a. fondens reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

For at gennemføre denne forpligtelse foreslås det i *stk. 4*, at fonde mindst 1 gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere. Der er tale om indførelse af en egentlig undersøgelsespligt.

Bestemmelsen indebærer, at fonde mindst 1 gang om året skal foretage de relevante undersøgelser. Der kan således være fonde hos hvem, det er relevant at foretage flere undersøgelser i løbet af et år. For mange fonde vil det være naturligt at foretage undersøgelserne forud for og fremlægge resultaterne af disse undersøgelser på det årlige bestyrelsesmøde, hvor også årsrapporten godkendes. Der indføres imidlertid ikke krav om, at resultaterne af den årlige undersøgelse skal fremlægges på det møde, hvor en årsrapport eller tilsvarende godkendes, idet det ikke er alle fonde, der er forpligtet til at udfærdige en årsrapport. De pågældende fonde er forpligtede til at foretage en årlig undersøgelse, men det vil være op til de enkelte fonde at fastsætte, hvordan og hvornår bestyrelsen mv. orienteres om undersøgelsens resultat.

Fondene skal kunne dokumentere, at de relevante undersøgelser er foretaget.

Hvis en fond, uden om den årlige undersøgelse bliver bekendt med forhold, der gør, at de oplysninger, der er registreret i medfør af lov om fonde og visse foreningers § 4, stk. 1 og 3, ikke kan anses for at være aktuelle, skal fonden fortsat hurtigst muligt opdatere oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. forpligtelsen i den foreslåede stk. 3, 2. pkt., som allerede gælder i dag.

For at tydeliggøre den allerede gældende pligt for fonde til at opbevare dokumentation for indhentelse af oplysninger om fondens reelle ejere, herunder fondens forsøg på identifikation af de reelle ejere, jf. lov om fonde og visse foreningers § 4, stk. 3, 2. og 3. pkt., foreslås der i lov om fonde og foreningers § 4 indsat et nyt *stk. 5*, hvoraf det særskilt fremgår, at fonden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Formålet med bestemmelsen er bl.a., at SØIK og andre kompetente myndigheder altid skal have adgang til mest mulig information om fondenes reelle ejerskab. Det bemær-

kes, at forpligtelsen til at opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere af fonde samt kravet om, at disse oplysninger og oplysninger om reelle ejere skal opbevares i 5 år, ikke følger direkte af 4. eller 5. hvidvaskdirektiv. Det var imidlertid vurderingen ved indførelsen af bestemmelsen, jf. lovforslag L 94 (2015-2016) vedtaget som lov nr. 262 af 16. marts 2016, at en sådan forpligtelse er en forudsætning for, at de kompetente myndigheder kan føre det fornødne tilsyn med, at de omfattede fonde m.v. lever op til direktivets krav om registrering af reelle ejere, herunder har foretaget de nødvendige bestræbelser for at identificere deres reelle ejere.

Bestemmelsen svarer til, hvad der allerede i dag gælder, og der er ikke tilsigtet ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde.

Det foreslås endvidere indsat som *stk. 6* i lov om fonde og visse foreningers § 4, at fonden efter anmodning skal udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til SØIK. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver. Bestemmelsen svarer til den gældende § 4, stk. 3, i lov om fonde og visse foreninger og affattes som stk. 6 alene som konsekvens af nyaffattelsen af § 4. Samtidig foretages en sproglig justering, hvor ordet "offentlige" erstattes med "kompetente". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde.

Der eksisterer ikke i dag en særskilt hjemmel i lov om fonde og visse foreninger til, at SØIK og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester (Financial Intelligence Units – FIU).

I 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der krav om, at medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan videregive oplysninger, der knytter sig til reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. I Danmark er det SØIK, der er FIU.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som kompetente myndigheder og SØIK skal have mulighed for at videregive, omfatter imidlertid også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), og oplysninger om reelle ejerforhold, som er indhentet direkte hos fonden.

Med henblik på at sikre, at art. 30, stk. 7, i 4. hvidvaskdirektiv implementeres korrekt, foreslås det derfor, at der indføres en særskilt hjemmel i *stk. 7* til, at SØIK og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om fondes reelle ejere til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives, er oplysninger relateret til en fonds reelle ejere, som fonden har indhentet eller forsøgt at indhente, samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Endelig foreslås der i *stk. 8* i lov om fonde og visse foreningers § 4 indsat en justeret bemyndigelse til Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om registrering af oplysninger om reelle ejere og om oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.

Det følger af art. 30, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv, at de oplysninger, der som minimum skal fremgå af reel-ejer registeret er navn, fødselsmåned og -år, statsborgerskab og bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen, der er udstedt bl.a. med hjemmel i den gældende § 4, stk. 4, i lov om fonde og foreninger, fastsætter de nærmere krav til, hvilke oplysninger om reelle ejere af fonde, der skal fremgå af reel-ejer registeret.

Efter ejerregistreringsbekendtgørelsen skal oplysninger om den reelle ejers fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer registreres. Hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, skal der i stedet registreres dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. Alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, er offentligt tilgængelige i reel ejer-registeret i CVR (Det Centrale Virksomhedsregister), der kan tilgås på www.cvr.dk.

Det var ikke en betingelse efter 4. hvidvaskdirektiv, at oplysningerne skulle være tilgængelige for offentligheden, men denne forpligtigelse indføres nu med artikel 1, nr. 15, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv.

Fra den 1. februar 2019 bliver det muligt at få adressebeskyttelse i CVR i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR).

Hidtil har de tilgængelige oplysninger i CVR om bopæl omfattet både adresse og bopælsland. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, husnr., postnr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme. Som følge af, at det vil være muligt at få adressen beskyttet og det samtidig er et krav efter artikel 1, nr. 15, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at skille disse oplysninger ad således, at offentligheden fortsat kan få adgang til oplysninger om bopælslandet.

Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene har været stillet krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen i forbindelse med registreringen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have et andet statsborgerskab end dansk, vil

oplysninger om statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer dog fremover også skulle registreres.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at også oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. Der vil i den forbindelse blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret.

Det er forventningen, at oplysningerne fødselsmåned- og år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i CVR.

Som led i gennemførelsen af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambel 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder til skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) – er et system til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelige siden juni 2017. Det fremgår af præambel 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Oplysninger om reelle ejere af fonde vil blive tilgængelige via BRIS senest den 10. marts 2021, jf. artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv. Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der offentliggøres i CVR, samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelige via BRIS.

Til nr. 3 *(§ 4 a)*

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det følger af artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i direktiv 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv), at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere, er forpligtede til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Man har ikke hidtil i forbindelse med kundekendskabsprocedurer forholdt sig til kundernes forpligtelse til at opgive de nødvendige oplysninger.

Med artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv indføres der en forpligtelse for enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundekendskabsprocedurer til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, hvis de bliver bekendte hermed. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion.

Artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv foreslås gennemført ved en ændring af hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 13 (ny § 15 a) i forslag til lov om ændring af hvidvaskloven (implementering af direktiv om ændring af 4. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a, nr. L 204, § 1, nr. 21. Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer. Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Erhvervsstyrelsen ikke har tilsynsbeføjelser i forhold til fonde, der er omfattet af lov om fonde og visse foreninger, jf. § 37, findes det mest hensigtsmæssigt, at det er fondsmyndigheden, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for fonde omfattet af fondsmyndighedens tilsyn, jf. § 37.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny *§ 4 a* i lov om fonde og visse foreninger.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs art. 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for fonden til at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om fondens reelle ejere.

Det indebærer, at fonden skal udlevere oplysninger om fondens reelle ejere på anmodning fra personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, hvis fonden er kunde eller ønsker at blive kunde hos de pågældende. Fonden er i medfør af fondslovens § 4 bl.a. forpligtet til at indhente oplysninger om sine reelle ejere og holde dem opdaterede.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 2*, foretager fondsmyndigheden en undersøgelse af forholdet, hvis fondsmyndigheden fra Erhvervsstyrelsen modtager indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om fondens reelle ejere, som Erhvervsstyrelsen som følge af hvidvasklovens regler om indberetning i den foreslåede ændring til hvidvaskloven (§ 15 a) modtager. Det betyder, at når Erhvervsstyrelsen modtager en indberetning som følge den foreslåede § 15 a i hvidvaskloven vedrørende fonde, der er omfattet af lov om fonde og visse foreninger, oversendes indberetningen hurtigst muligt til fondsmyndigheden, med henblik på videre undersøgelse. Det er Civilstyrelsen, der er fondsmyndighed for ikke-erhvervsdrivende fonde.

Indberetningsløsningen vil blive indrettet i overensstemmelse med art. 61, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, herunder med passende beskyttelse af indberetter og den fond, som indberetningen vedrører.

Fondsmyndighedens undersøgelse af forholdet indebærer, at fondsmyndigheden bl.a. kan rette henvendelse til fondens bestyrelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelserne. Fondsmyndigheden kan som led heri i medfør af § 37, stk. 1, i lov om fonde og visse foreninger forlange de oplysninger, der efter fondsmyndighedens skøn er nødvendige. Hvis der er tale om en fond, der utilsigtet mangler at registrere sine reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at fondens bestyrelse på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra fondsmyndigheden foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Fondsmyndigheden kan om nødvendigt udstede et påbud efter lov om fonde og visse foreningers § 37, stk. 2, om de at oplysninger som er registreret i reel ejer-registeret skal berigtiges. Efter § 37, stk. 2, kan fondsmyndigheden meddele påbud til bestyrelsesmedlemmer, direktører og revisorer om at bringe forhold, der strider mod bestemmelser i loven eller forskrifter fastsat i medfør af loven, i overensstemmelse med bestemmelserne.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

Bestemmelsen foreslås gennemført i den foreslåede bestemmelses *stk. 3*. Efter bestemmelsens *1. pkt.* kan Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra fondsmyndigheden offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende fonds reelle ejere, indtil forholdet er bragt i orden. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om de reelle ejere, der offentliggøres.

Når fondsmyndigheden foretager vurderingen af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor man på den ene side må inddrage hensynet til fonden og på den anden side hensynet til, at der for udenforstående skal være gennemsigtighed i fondens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelsen i overensstemmelse med 5. hvidvaskdirektiv vil blive offentliggjort sideløbende med, at fondsmyndighedens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Fondsmyndigheden skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter, at oplysning om indberetning er modtaget foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at Erhvervsstyrelsen offentliggør en meddelelse om uoverensstemmelsen i reel ejer-registeret. Som udgangspunkt vil det være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne, når der er stærke indikationer på, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfornævnte kategori 3.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere den pågældende fond med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres indberetninger baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for fonden, skal fonden efter den foreslåede bestemmelses *stk. 2, 2. pkt.*, have mulighed for at udtale sig om indberetningen, før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelsen ikke dermed forspildes. Meddelelsen er tænkt som et midlertidigt middel, hvis formål er gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Derfor er det forudsat, at der skal fastsættes en relativt kort frist over for fonden. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen imid-

lertid kunne offentliggøres uden at afvente fondens bemærkninger.

Meddelelsen vil blive slettet hurtigst muligt efter, at de registrerede oplysninger, herunder eventuelle ændringer, er godkendt af fondsmyndigheden.

Til nr. 4 *(§ 43, stk. 1)*

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at henvisningen til stk. 2 og 3 i § 4 i lov om fonde og visse foreninger ændres til en henvisning til stk. 3, 5 og 6 i samme bestemmelse. Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 12, nr. 2, hvorefter § 4 i lov om fonde og visse foreninger foreslås nyaffattet. Der tilsigtes således ikke nogen ændring i bestemmelsens anvendelsesområde i forhold til i dag.

Til nr. 5 *(§ 52)*

Den gældende bestemmelse i § 52 i lov om fonde og visse foreninger implementerer artikel 30 i direktiv 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv). Bestemmelsen implementerer også de nærmere regler om foreningers indhentelse af oplysninger om reelle ejere samt registrering heraf i Erhvervsstyrelsens it-system.

5. hvidvaskdirektiv indfører et krav om, at reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder skal forsyne de juridiske enheder med alle de oplysninger, som er nødvendige for, at den juridiske enhed kan opfylde pligten til at indhente og registrere oplysninger om dens reelle ejere, jf. artikel 1, nr. 15, litra a), ii, i 5. hvidvaskdirektiv. Ud over denne forpligtelse medfører direktivet ikke direkte ændringer af relevans for de forpligtelser, der fremgår af lov om fonde og visse foreningers § 52. Efter direktivets artikel 1, nr. 15, b), skal medlemslandene imidlertid indføre mekanismer med henblik på at sikre, at oplysningerne, der opbevares i det centrale register, er passende, nøjagtige og aktuelle.

FATF's og Global Forum, som ved deres evaluering af Danmarks efterlevelse af deres anbefalinger for gennemsigtighed i ejerforhold fandt, at bestemmelsen bør tydeliggøres, bl.a. med hensyn til udgangspunktet om, at alle selskaber og juridiske enheder har reelle ejere. Der henvises til pkt. 1.1. i de almindelige bemærkninger.

De ændringer, der følger af 5. hvidvaskdirektiv, samt FATF og Global Forums anbefalinger om præcisering af bestemmelserne om reelle ejere foreslås, for så vidt angår foreninger, gennemført ved at nyaffatte lov om fonde og visse foreningers § 52.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 1*, skal foreningen indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, jf. lov om fonde og visse foreningers § 52 a, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Oplysningerne, som skal indhentes om foreningens reelle ejere omfatter som minimum de reelle ejeres fulde navn, adresse, fødselsdato, nationalitet og bopælsland. Endvidere skal foreningen have kendskab til de reelle ejeres rettigheder i forhold til foreningen, herunder arten og omfanget heraf. Ved rettigheder forstås eksempelvis de rådighedsbeføjelser, som de reelle ejere har i relation til forvaltningen af foreningens midler og særligt begunstigede uddelingsmodtageres konkrete krav på uddelinger fra den pågældende forening. Bestemmelsen svarer til den gældende § 52, stk. 1, i lov om fonde og visse foreninger, og der er ikke tilsigtet nogen ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde.

For så vidt angår netop foreninger, vil det som udgangspunkt være relativt let at fastslå, hvem de reelle ejere er. Det skyldes, at det som regel vil være foreningens stiftere, bestyrelse og særligt begunstigede personer, eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af foreningens uddelinger, endnu ikke kendes af foreningen, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse foreningen er oprettet eller fungerer, jf. lov om fonde og visse foreningers § 52 a.

Der eksisterer ikke i dag regler om, at en forenings reelle ejere (fysiske personer) har pligt til at give oplysninger om deres ejerskab eller øvrige nødvendige oplysninger til foreningen.

Efter 5. hvidvaskdirektiv stilles der imidlertid krav om, at reelle ejere af selskaber og andre juridiske enheder, herunder foreninger, forsyner de pågældende med alle de oplysninger, som er nødvendige for, at de pågældende kan opfylde pligten til at indhente og registrere oplysninger om dens reelle ejere.

Det må således lægges til grund, at der ikke kun er tale om oplysninger om selve det reelle ejerskab, men også om de grundlæggende identifikationsoplysninger (navn, CPR-nummer mv.), der skal til for, at der kan foretages en fyldestgørende registrering i reel ejer-registeret.

Efter det foreslåede *stk. 2*, skal foreningens reelle ejere efter anmodning fra foreningen forsyne foreningen med alle de oplysninger, som foreningen er forpligtet til at indhente for at foretage registrering af de reelle ejere. Det indebærer, at foreningens reelle ejere på foreningens forespørgsel skal give foreningen alle de oplysninger, foreningen har brug for med henblik på at foretage en registrering i reel ejer-registeret i overensstemmelse med lov om fonde og visse foreningers regler om registrering af reelle ejere samt ejerregistreringsbekendtgørelsen. Der er alene tale om en pligt til at medvirke til, at foreningen kan registrere de nødvendige oplysninger. Oplysningerne skal gives efter anmodning fra foreningen, hvis foreningen ikke allerede er i besiddelse heraf. Der er således ikke tale om en handlepligt, hvor reelle ejere af egen drift skal rette henvendelse til foreningen med oplysningerne.

For at tydeliggøre pligten til at registrere ændringer til de registrerede oplysninger hurtigst muligt, således at oplysningerne i reel-registeret er så aktuelle og retvisende som muligt, foreslås det for det første i stk. 3, *1. pkt.*, at foreningen skal registrere oplysninger efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 52, stk. 2, 1. pkt., 1. led, og der tilsigtes ingen ændringer af bestemmelsens anvendelsesområde.

For det andet foreslås det i stk. 3, *2. pkt.* at enhver ændring af de oplysninger, der er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med ændringen. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 4, stk. 2, 1. pkt., 2. led, i lov om fonde og visse foreninger, og der tilsigtes ingen ændringer i forhold til bestemmelsens anvendelsesområde.

Det er således fortsat en konkret vurdering, hvor længe foreningen kan vente med at registrere oplysningerne fra det tidspunkt, hvor foreningen får kendskab til oplysningerne. Dog kan foreningen ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Foreningen er også forpligtet til at registrere eventuelle ændringer i en reel ejers rettigheder i forhold til foreningen, herunder arten og omfanget heraf. Dette skal ske hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med den pågældende ændring i den reelle ejers rettigheder.

Der er dog ikke i dag fastsat regler om, hvor ofte en forening skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere.

Efter art. 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 4, fremgår det, at medlemsstaterne skal indføre mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der er registreret om bl.a. foreningers reelle ejere, er passende, nøjagtige og aktuelle.

For at gennemføre denne forpligtelse foreslås det i § 52, *stk. 4*, at foreninger mindst 1 gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere. Der er tale om indførelse af en egentlig undersøgelsespligt.

Bestemmelsen indebærer, at foreninger mindst 1 gang om året skal foretage de relevante undersøgelser. Der kan således være foreninger hos hvem, det er relevant at foretage flere undersøgelser i løbet af et år. For mange foreninger vil det være naturligt at foretage undersøgelserne forud for og fremlægge resultaterne af disse undersøgelser på et årligt møde, hvor også årsregnskab eller -rapport godkendes. Der indføres ikke krav om, at resultaterne af den årlige undersøgelse skal fremlægges på et særligt møde. De pågældende foreninger er således forpligtede til foretage en årlig undersøgelse, men det vil være op til de enkelte foreninger at fastsætte, hvordan og hvornår foreningens ledelse orienteres om undersøgelsens resultat.

Foreningerne skal kunne dokumentere, at de relevante undersøgelser er foretaget.

Hvis en forening, uden om den årlige undersøgelse bliver bekendt med forhold, der gør, at de oplysninger, der er registreret i medfør af lov om fonde og visse foreningers § 52, stk. 1 og 3, ikke kan anses for at være aktuelle, skal foreningen fortsat hurtigst muligt opdatere oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. forpligtelsen i den foreslåede stk. 3, 2. pkt., som allerede gælder i dag.

For at tydeliggøre den allerede gældende pligt for foreninger til at opbevare dokumentation for indhentelse af oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder foreningens forsøg på identifikation af de reelle ejere, jf. lov om fonde og visse foreningers § 52, stk. 3, 2. og 3. pkt., foreslås der i lov om fonde og foreningers § 52 indsat et nyt *stk. 5*, hvoraf det særskilt fremgår, at foreningen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Formålet med bestemmelsen er bl.a., at SØIK og andre kompetente myndigheder altid skal have adgang til mest mulig information om foreningens reelle ejerskab. Det bemærkes, at forpligtelsen til at opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere af foreninger samt kravet om, at disse oplysninger og oplysninger om reelle ejere skal opbevares i 5 år, ikke følger direkte af 4. eller 5. hvidvaskdirektiv. Det var imidlertid vurderingen ved indførelsen af bestemmelsen, jf. lovforslag L 94 (2015-2016) vedtaget som lov nr. 262 af 16. marts 2016, at en sådan forpligtelse er en forudsætning for, at de kompetente myndigheder kan føre det fornødne tilsyn med, at de omfattede foreninger m.v. lever op til direktivets krav om registrering af reelle ejere, herunder gøre de nødvendige bestræbelser for at identificere deres reelle ejere.

Bestemmelsen svarer til, hvad der allerede i dag gælder, og der er ikke tilsigtet ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde.

Det foreslås endvidere indsat som *stk. 6* i lov om fonde og visse foreningers § 52, at foreningen efter anmodning skal udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til SØIK. Foreningen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver. Bestemmelsen svarer til den gældende § 52, stk. 3 og affattes som stk. 6 alene som konsekvens af nyaffattelsen af § 52. Samtidig foretages en sproglig justering, hvor ordet "offentlige" erstattes med "kompetente". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde.

Der eksisterer ikke i dag en særskilt hjemmel i lov om fonde og visse foreninger til, at SØIK for Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester (Financial Intelligence Units – FIU).

I 4. hvidvaskdirektivs artikel 30, stk. 7, stilles der krav om, at medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og Financial Intelligence Units (FIU'er) rettidigt kan videregive oplysninger, der knytter sig til reelle ejere til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er vederlagsfrit. I Danmark er det SØIK, der er FIU.

Som følge af, at der er valgt en registreringsløsning, hvorefter oplysningerne om reelle ejere offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, har det hidtil været vurderingen, at en sådan hjemmel til videregivelse af oplysninger ikke var påkrævet, eftersom enhver kan tilgå de registrerede oplysninger om reelle ejere.

De oplysninger, som kompetente myndigheder og SØIK skal have mulighed for at videregive, omfatter imidlertid også oplysninger, som ikke er tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister, f.eks. identitetsoplysninger (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), og oplysninger om reelle ejerforhold, som er indhentet direkte hos foreningen.

Med henblik på at sikre, at art. 30, stk. 7, i 4. hvidvaskdirektiv implementeres korrekt, foreslås det derfor, at der indføres en særskilt hjemmel i *stk. 7* til, at SØIK og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om foreningers reelle ejere til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU'er. De oplysninger, der kan videregives, er oplysninger relateret til en forenings reelle ejere, som foreningen har indhentet eller forsøgt at indhente, samt registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Endelig foreslås der i *stk. 8* i lov om fonde og visse foreningers § 52 indsat en justeret bemyndigelse til Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om registrering af oplysninger om reelle ejere og om oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.

Det følger af art. 30, stk. 5, i 4. hvidvaskdirektiv, at de oplysninger, der som minimum skal fremgå af reel-ejer registeret er navn, fødselsmåned og -år, statsborgerskab og bopælsland samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen, der er udstedt bl.a. med hjemmel i den gældende § 52, stk. 4, i lov om fonde og foreninger, fastsætter de nærmere krav til, hvilke oplysninger om reelle ejere af fonde, der skal fremgå af reel-ejer registeret.

Efter ejerregistreringsbekendtgørelsen skal oplysninger om den reelle ejers fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer registreres. Hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, skal der i stedet registreres dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato. Alle oplysninger om reelle ejere, bortset fra fortrolige oplysninger som CPR-numre og lignende, er offentligt tilgængelige i reel ejer-registeret i CVR, der kan tilgås på www.cvr.dk.

Det var ikke en betingelse efter 4. hvidvaskdirektiv, at oplysningerne skulle være tilgængelige for offentligheden, men denne forpligtigelse indføres nu med artikel 1, nr. 15, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv.

Fra den 1. februar 2019 bliver det muligt at få adressebeskyttelse i CVR i medfør af CVR-loven, hvis en person har adressebeskyttelse i Det Centrale Person Register (CPR).

Hidtil har de tilgængelige oplysninger i CVR om bopæl omfattet både adresse og bopælsland. Bopæl (adresse) omfatter vejnavn, husnr., postnr. og by. Bopælsland er det land, hvorunder adressen hører hjemme. Som følge af, at det vil være muligt at få adressen beskyttet og det samtidig er et krav efter artikel 1, nr. 15, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv, at oplysning om bopælsland skal gøres tilgængelig for offentligheden, vil det være nødvendigt at skille disse oplysninger ad således, at offentligheden fortsat kan få adgang til oplysninger om bopælslandet.

Hidtil har det været forudsat, at personer med et dansk CPR-nummer har dansk statsborgerskab, hvorfor der alene har været stillet krav om, at personer uden dansk CPR-nummer oplyser deres statsborgerskab ved fødslen i forbindelse med registreringen. Eftersom personer med dansk CPR-nummer kan have et andet statsborgerskab end dansk, vil oplysninger om statsborgerskab for personer med dansk CPR-nummer dog fremover også skulle registreres.

Ejerregistreringsbekendtgørelsen vil på baggrund heraf skulle ændres således, at også oplysning om både bopæl (adresse), bopælsland og statsborgerskab skal registreres. Der vil i den forbindelse blive etableret en løsning, hvor oplysning om statsborgerskab kan indhentes fra CPR-registret.

Det er forventningen, at oplysningerne fødselsmåned- og år samt statsborgerskab ikke vil blive omfattet af de oplysninger, der offentliggøres i CVR.

Som led i gennemførelsen af artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 9, i 4. hvidvaskdirektiv, foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der kan således konkret under ekstraordinære omstændigheder fastsættes undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

SØIK og andre kompetente offentlige myndigheder skal fortsat kunne få adgang til oplysningerne uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med artikel 1, nr. 15, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv ændres artikel 30, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv vedrørende sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger bl.a. af præambel 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder til skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige i mindst 5 år og højst 10 år efter, at selskabet er slettet fra registret.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS), er et system der sammenkobler handels- og selskabsregistre i Europa, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelige siden juni 2017.

Det fremgår af præambel 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og

danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Oplysninger om reelle ejere af foreninger vil blive tilgængelige via BRIS senest den 10. marts 2021, jf. artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv. Det foreslås derfor, at det i ejerregistreringsbekendtgørelsen fastsættes, hvilke oplysninger der offentliggøres i CVR, samt hvilke oplysninger, der vil være tilgængelige via BRIS.

Til nr. 6 *(§ 52 b)*

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering, skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven, er bl.a. kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Det følger af artikel 30, stk. 1, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, at selskaber og andre juridiske enheder omfattet af pligten til at indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere, er forpligtede til at give oplysninger om deres ejerforhold til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Man har ikke hidtil i forbindelse med kundekendskabsprocedurer forholdt sig til kundernes forpligtelse til at opgive de nødvendige oplysninger.

Med artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv indføres der en forpligtelse for enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundekendskabsprocedurer til at indberette uoverensstemmelser i selskaber og andre juridiske enheders oplysninger om reelle ejere, hvis de bliver bekendte hermed. Tilsvarende gælder for kompetente myndigheder, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion.

Artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv foreslås gennemført ved en ændring lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Der henvises til lovforslag nr. L 204.

Det er efter den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 15 a, jf. § 1, nr. 21, forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse 5. hvidvaskdirektiv). Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kend-din-kunde procedurer. Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier: 1) Utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendte med reglerne om registrering af reelle ejere, 2) utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere, og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering. Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Da Erhvervsstyrelsen ikke har tilsynsbeføjelser i forhold til de foreninger, der er omfattet af lov om fonde og visse foreninger findes det mest hensigtsmæssigt, at det er Civilstyrelsen, der i lighed med, hvad der gælder for ikke-erhvervsdrivende fonde, som også er omfattet af lov om fonde og visse foreninger, konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger for foreninger, der har en forpligtelse til at registrere reelle ejere i medfør af § 52 i lov om fonde og visse foreninger.

Der foreslås på denne baggrund indført en ny *§ 52 b* i lov om fonde og visse foreninger.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser, der gælder i forbindelse med disse procedurer – og for at bringe dansk ret i overensstemmelse med 4. hvidvaskdirektivs art. 30, stk. 1, 2. pkt. – foreslås det i *stk. 1*, at der indføres en forpligtelse for foreningen til at forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om foreningens reelle ejere.

Det indebærer, at foreningen skal udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere på anmodning fra personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, hvis foreningen er kunde eller ønsker at blive kunde hos de pågældende. Foreningen er i medfør af fondslovens § 4 bl.a. forpligtet til at indhente oplysninger om sine reelle ejere og holde dem opdaterede.

Efter den foreslåede bestemmelses *stk. 2*, foretager Civilstyrelsen en undersøgelse af forholdet, hvis Civilstyrelsen fra Erhvervsstyrelsen modtager indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om foreningens reelle ejere, som Erhvervsstyrelsen som følge af hvidvasklovens regler om indberetning i den foreslåede ændring til hvidvaskloven (§ 15 a) modtager. Det betyder, at når Erhvervsstyrelsen modtager en indberetning som følge den foreslåede § 15 a i hvidvaskloven vedrørende foreninger, der er omfattet af lov om fonde og visse foreninger, oversendes indberetningen hurtigst muligt til Civilstyrelsen, med henblik på videre undersøgelse.

Indberetningsordningen vil blive indrettet i overensstemmelse med art. 61, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, herunder med passende beskyttelse af indberetter og den forening, som indberetningen vedrører.

Civilstyrelsens undersøgelse af forholdet indebærer, at Civilstyrelsen bl.a. kan rette henvendelse til foreningens bestyrelse med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelserne. Civilstyrelsen kan som led heri forlange de oplysninger, der efter styrelsens skøn er nødvendige, jf. den foreslåede § 52 c, stk. 1, i lovforslagets § 12, nr. 7. Hvis der er tale om en forening, der utilsigtet mangler at registrere sine reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at foreningens bestyrelse på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Civilsty-

relsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i reel ejer-registeret.

Formålet med at registrere oplysninger om reelle ejere er at sikre den gennemsigtighed i ejerforhold, der skal medvirke til at forhindre hvidvask, terrorfinansiering og skatteunddragelse. Efter artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne således sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i reel ejer-registeret i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt.

Bestemmelsen foreslås gennemført i den foreslåede bestemmelses *stk. 2.* Efter bestemmelsens *1. pkt.* kan Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra Civilstyrelsen offentliggøre en meddelelse i reel ejer-registeret om, at der er indberettet uoverensstemmelser i oplysningerne om den pågældende forenings reelle ejere, indtil forholdet er bragt i orden. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om de reelle ejere, der offentliggøres

Når Civilstyrelsen foretager vurderingen af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor man på den ene side må inddrage hensynet til foreningen og på den anden side hensynet til, at der for udenforstående skal være gennemsigtighed i foreningens ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelsen i overensstemmelse med 5. hvidvaskdirektiv vil blive offentliggjort sideløbende med, at Civilstyrelsens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Civilstyrelsen skal således i det konkrete tilfælde hurtigst muligt efter, at oplysning om indberetning er modtaget foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at Erhvervsstyrelsen offentliggør en meddelelse om uoverensstemmelsen i reel ejer-registeret. Som udgangspunkt vil det være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelse i reel ejer-oplysningerne, når der er stærke indikationer på, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfornævnte kategori 3.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejer-oplysninger ikke kan misbruges f.eks. til at genere den pågældende forening med en offentlig meddelelse i reel ejer-registeret. For at undgå, at der offentliggøres indberetninger baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for foreningen, skal foreningen efter den foreslåede bestemmelses *stk. 2, 2. pkt.*, have mulighed for at udtale sig om indberetningen, før der sker offentliggørelse af en meddelelse om uoverensstemmelse i forhold til reel ejer-oplysningerne, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelsen ikke dermed forspildes. Meddelelsen er tænkt som et midlertidigt middel, hvis formål er gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Derfor er det forudsat, at der skal fastsættes en relativt kort frist over for foreningen. I tilfælde, hvor der kan være frygt for, at formålet med meddelelsen forspildes, vil meddelelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente foreningens bemærkninger.

Meddelelsen vil blive slettet hurtigst muligt efter, at de registrerede oplysninger, herunder eventuelle ændringer, er godkendt af Civilstyrelsen.

Til nr. 7 *(§ 52 c)*

Det følger af § 2, stk. 1, i lov om fonde og visse foreninger, at lovens kapitel 13 gælder for:

1) arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, som medlemmerne hører til, og
2) foreninger, hvis midler hovedsagelig består af bidrag fra de i nr. 1 nævnte foreninger, såfremt foreningen har som et formål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, som medlemmerne hører til.

Det følger endvidere af § 2, stk. 2, at foreninger, hvis aktiver ikke overstiger 250.000 kr. ikke er omfattet af loven.

Foreninger, der er omfattet af lov om fonde og visse foreninger, er omfattet af reglerne om registrering af reelle ejere, jf. § 52. Dette indebærer bl.a., at disse foreninger skal registrere oplysninger om foreningens reelle ejere i reel ejer-registeret. Som reel ejer af en forening anses foreningens stiftere, foreningens bestyrelse, og særligt begunstigede personer, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af foreningens uddelinger, endnu ikke kendes af foreningen, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse foreningen er oprettet eller fungerer.

Civilstyrelsen har ikke i dag de samme beføjelser over for foreninger, der ikke overholder de forpligtelser, der følger af § 52 i lov om fonde og visse foreninger, som Civilstyrelsen som fondsmyndighed har over for fonde, der er omfattet af samme lov.

Det fremgår af art. 1, nr. 15, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv, at medlemsstaterne skal sikre, at overtrædelser af artikel 30, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv om, at juridiske enheder skal indhente og opbevare passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejere, er underlagt effektive, forholdsmæssige og afskrækkende foranstaltninger eller sanktioner.

For at gennemføre artikel 1, nr. 15, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv, foreslås der indført en ny bestemmelse i *§ 52 c, stk. 1*, i lov om fonde og visse foreninger, hvorefter Civilstyrelsen kan forlange de oplysninger, der efter Civilstyrelsens skøn er nødvendig til at vurdere, om en forening overholder sine forpligtelser i medfør af § 52.

Det indebærer, at hvis Civilstyrelsen gennem henvendelse eller på anden måde bliver opmærksom på forhold, som peger i retning af, at en forening omfattet af lov om fonde og visse foreninger ikke overholder sine forpligtelser i forhold

til lovens bestemmelser om reelle ejere, så kan Civilstyrelsen iværksætte en undersøgelse af forholdet.

De oplysninger, Civilstyrelsen kan forlange udleveret, er bl.a. oplysninger om, hvem der er foreningens reelle ejere, dokumentation for registrering af foreningens reelle ejere i reel ejer-registeret og oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere.

Oplysningerne kan efter den foreslåede bestemmelse forlanges af foreningens bestyrelse, revisor eller andre, der har kendskab til foreningens forhold. Som eksempel på andre, der har kendskab til foreningens forhold, kan bl.a. nævnes foreningens pengeinstitut eller foreningens medlemmer.

For at sikre overholdelse af reglerne om reelle ejere, foreslås der indført en bestemmelse i § 52 c, *stk. 2*, hvorefter Civilstyrelsen kan pålægge en forening at bringe forhold, der strider imod bestemmelserne § 52, i orden. Det svarer til, hvad der gælder for fonde, der er omfattet af den samme lov.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at hvis Civilstyrelsen finder, at der er forhold omkring registrering mv. af en forenings reelle ejere, der bør bringes i orden, vil Civilstyrelsen indledningsvis rette henvendelse til foreningen med henblik på at få forholdene bragt orden. I denne forbindelse vil Civilstyrelsen vejlede foreningen, således at foreningen fremadrettet kan opfylde sine forpligtelser i forhold til registrering mv. af reelle ejere.

Hvis foreningen fortsat ikke overholder reglerne om registrering mv. af reelle ejere efter kontakt med og vejledning fra Civilstyrelsen, kan Civilstyrelsen efter den foreslåede bestemmelse pålægge foreningen at bringe forholdene i orden.

Hvis den pågældende forening ikke efterkommer påbuddet, foreslås det – i lighed med hvad der gælder for fonde – at forholdet straffes med bøde. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 12, nr. 9, og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 8 *(§ 54)*

Den foreslåede bestemmelse i *1. led* indebærer, at henvisningen til stk. 2 og 3 i § 52 i lov om fonde og visse foreninger ændres til en henvisning til stk. 3, 5 og 6 i samme bestemmelse. Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 12, nr. 5, hvormed § 52 i lov om fonde og visse foreninger nyaffattes. Der tilsigtes således ikke nogen ændring i bestemmelsens anvendelsesområde i forhold til i dag.

Efter den gældende bestemmelse i § 54 i lov om fonde og visse foreninger straffes overtrædelse af forpligtelserne for foreninger til at registrere reelle ejere bl.a. med bøde. I konsekvens af lovforslagets § 12, nr. 7, hvormed der indføres adgang for Civilstyrelsen til at forlange oplysninger af en forenings bestyrelse, revisor eller andre med kendskab til foreningen med henblik på at vurdere, om foreningen overholder sine forpligtelser i forhold til reelle ejere, jf. § 52 i lov om fonde og visse foreninger, samt adgang til at give pålæg om at bringe forhold i strid med § 52 i orden, foreslås det, at det i § 54 som *2. led* indsættes, at undladelse af efterkommelse heraf ligeledes skal straffes med bøde.

Forpligtelserne og sanktionerne over for foreninger i forhold til reel ejer-registrering mv. vil således svare til, hvad der gælder for fonde. Retstilstanden for juridiske enheder, der er omfattet af lov om fonde og visse foreningen, vil således være entydig og klar i forhold til de pågældendes reel ejer-forpligtelser.

Til § 13

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 10. januar 2020, hvilket af datoen, hvor 5. hvidvaskdirektiv, senest skal være implementeret.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 1, nr. 5 og 6, § 2, nr. 2, 6 og 7, § 3, nr. 5 og 6, § 4, nr. 4 og 7, § 5, nr. 5 og 7, og § 6, nr. 4 og 8, træder i kraft den 1. juli 2019. Tidspunktet for registrering og muligheden for håndhævelse af reglerne sættes i kraft som følge af, at reglerne om reelle ejere trådte i kraft den 23. maj 2017.

Til § 14

Det foreslås i *stk. 1*, at loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås dog i *stk. 2*, at de foreslåede ændringer i selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og erhvervsfondsloven ikke kan sættes i kraft for Færøerne, da det færøske landsstyre har overtaget de omhandlede sagsområder pr. 1. januar 2008 i medfør af lov nr. 578 af 24. juni 2005 om de færøske myndigheders overtagelse af sager og sagsområder. Det foreslås endvidere, at de foreslåede ændringer i lov om fonde og visse foreninger ikke kan sættes i kraft for Færøerne, da det færøske landsstyre har overtaget det omhandlede sagsområde pr. 1. januar 2010.

Det foreslås endvidere, at ændringen i lov om firmapensionskasser, jf. den foreslåede § 8, ikke kan sættes i kraft for Færøerne, da der er tale om et færøsk særanliggende.

Bestemmelserne kan sættes i kraft for Grønland, jf. det foreslåede stk. 1.

I henhold til *stk. 3* kan de foreslåede ændringer i SE-loven, SCE-loven og lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper ikke sættes i kraft for hverken Færøerne eller Grønland, da forordningerne bag lovforslagene ikke er gældende for hverken Færøerne eller Grønland. Tilsvarende gælder lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. den foreslåede § 11.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 14. september 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, § 2 i lov nr. 681 af 8. juni 2016, § 1 i lov nr. 1547 af 13. december 2016, § 2 i lov nr. 1665 af 26. december 2017, § 1 i lov nr. 675 af 29. maj 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 676 af 29. maj 2018, foretages følgende ændringer:

Note 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46.

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012, EU-tidende 2014, L 173 side 190, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, EU-Tidende 2007, nr. L 184, side 17, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17.

maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2009, nr. 258, side 20, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle sy-

stem til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende, L 156, side 43, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46.«

§ 18. Oplysning om navn på personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive og ophørte selskaber.

Stk. 2. Oplysning om adresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 3 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive og ophørte virksomheder. For personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen i Det Centrale Personregister er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et cpr-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer, jf. stk. 2, 4. pkt.

Stk. 4. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører, 3 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for stiftere opdateres ikke.

§ 58 a. Selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af selskabets di-

2. I *§ 18, stk. 2, 1. pkt.*, ændres »3 år« til: »5 år«.

3. *§ 18, stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.«

4. *§ 58 a* affattes således:

»**§ 58 a.** Kapitalselskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

rektion, jf. § 10, stk. 1, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Selskabet skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Selskabet skal opbevare oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Selskabet skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Selskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 og 2 i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer kapitalselskabet, skal efter selskabets anmodning forsyne selskabet med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Kapitalselskabet skal registrere oplysningerne om deres reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af kapitalselskabets direktion, jf. § 10, stk. 1, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis selskabet efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificeres.

Stk. 4. Kapitalselskabet skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om selskabets reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor det centrale ledelsesorgan godkender årsrapporten.

Stk. 5. Kapitalselskabet skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Kapitalselskaber skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Kapitalselskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Kapitalselskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente

myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for kapitalselskaber, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger kapitalselskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

§ 58 b. ---

5. Efter § 58 b indsættes før overskriften før § 59:

»**§ 58 c.** Kapitalselskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 58 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et kapitalselskabs reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 17, stk. 1, og § 58 a, stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan over for kapitalselskabet fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Kapitalselskabet skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

§ 225. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab fornødent efter § 226, hvis

nr. 1-3) ---

4) kapitalselskabet intet har registreret i henhold til § 58 a,

5) kapitalselskabet ikke har anmeldt en revisor, selv om det er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning,

6) kapitalselskabet ikke har anmeldt en revisor, selv om generalforsamlingen i øvrigt har besluttet, at selskabets årsregnskab m.v. skal revideres, eller

7) selskabets ledelse ikke har reageret på fordringer på indkaldt selskabskapital, der har vist sig ikke at kunne opfyldes.

Stk. 2. ...

§ 367. Overtrædelse af § 1, stk. 3, § 2, § 3, stk. 1, §§ 10 og 15, § 24, stk. 2, § 30, § 32, stk. 2 og 3, § 33, stk. 4, § 38, stk. 2, § 42 a, § 44, stk. 1, § 49, stk. 3, § 50, stk. 1, § 51, stk. 1, 2 og 6, § 52, § 53, stk. 1 og 2, §§ 54-56, § 57 a, stk. 1-3, § 58, § 58 a, stk. 2 og 3, §§ 59-61, 89, 98 og 99, § 101, stk. 3, 4, 7 og 8, §§ 108 og 113-119, § 120, stk. 3, §§ 123, 125, 127-134, 138 og 139, § 139 a, stk. 1, nr. 1, § 160, 3. pkt., § 179, stk. 2, § 180, § 181, 3. pkt., § 182, stk. 3, § 190, stk. 2, 3. pkt., § 192, stk. 1, § 193, stk. 2, §§ 196, 198 og 202-204, § 205, stk. 1, § 206, § 207, stk. 3, § 210, § 214, stk. 2 og 3, § 215, stk. 1, § 218, stk. 2, § 227, stk. 2, §§ 228 og 234, § 339, stk. 6, § 340, stk. 3, § 347, § 349, stk. 2 og 3, og §§ 354, 356-357 b og 359 straffes med bøde. [...]

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 4, stk.

3, § 12, stk. 1 og 2, § 55, stk. 3, § 57, § 57 a, stk. 6, § 58 a, stk. 5, § 71, stk. 4, § 143, § 172, § 244, stk. 3, § 262, stk. 3, § 279, stk. 3, § 299, stk. 3, § 333, stk. 3 og § 372, stk. 1, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

6. *§ 225, stk. 1, nr. 4*, affattes således:

»4) kapitalselskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 58 a,«.

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

7. I *§ 225, stk. 1*, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) kapitalselskabet ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 58 a«.

Nr. 5-7 bliver herefter nr. 6-8.

8. I *§ 367, stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 58 a, stk. 2 og 3« til: »§ 58 a, stk. 3, 5 og 6«.

9. I *§ 367, stk. 4*, ændres »§ 58 a, stk. 5« til: »§ 58 a, stk. 9«.

§ 2

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1295 af 15. november

2013, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, § 3 i lov nr. 1665 af 26. december 2017 og senest ved § 2 i lov nr. 676 af 29. maj 2018, foretages følgende ændringer:

Note1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43.«

§ 12. Et kommanditselskab eller interessentskab kan slettes af Erhvervsstyrelsens register, hvis

1) virksomheden anmelder, at en af interessenterne henholdsvis komplementarerne ikke længere er kapitalselskaber eller selskaber med en tilsvarende retsform,

2) virksomheden ikke længere har registreret nogen ledelse eller revisor og dette ikke afhjælpes senest ved udløbet af en frist fastsat af Erhvervsstyrelsen eller

2. I *§ 12, stk. 1*, indsættes efter nr. 1 som nye numre:

»2) virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g,

3) virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g,«.

3) ledelsen ikke til Erhvervsstyrelsen har indsendt årsrapport eller undtagelseserklæring i overensstemmelse med årsregnskabslovens regler herom.

Stk. 2. ---

§ 15 d. Oplysning om navn på personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive, ophørte og slettede virksomheder.

Stk. 2. Oplysning om adresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 3 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive, ophørte og slettede virksomheder. For personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen i Det Centrale Personregister er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et cpr-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer, jf. stk. 2, 4. pkt.

Stk. 4. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører, 3 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i virksomheder, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for stiftere opdateres ikke.

§ 15 g. En virksomhed omfattet af denne lov, bortset fra enkeltmandsvirksomheder, skal indhente oplysninger om virksomhedens reelle ejere, jf. § 15 h, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ik-

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 4 og 5.

3. I *§ 15 d, stk. 2, 1. pkt.*, ændres »3 år« til: »5 år«.

4. *§ 15 d, stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.«

5. *§ 15 g* affattes således:

»**§ 15 g.** En virksomhed omfattet af denne lov, bortset fra enkeltmandsvirksomheder, skal indhente oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

ke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, jf. § 11, stk. 1, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. Er virksomheden ikke forpligtet til at registrere ledelse, jf. § 11, stk. 1, skal der registreres en ledelse, når reglen i 2. pkt. finder anvendelse.

Stk. 2. Virksomheden skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at virksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Virksomheden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Virksomheden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikationen af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Virksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder om virksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Virksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for virksomheder, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger virksomheden skal registrere i styrelsens it-system.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer virksomheden, skal efter virksomhedens anmodning forsyne virksomheden med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for virksomhedens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Virksomheden skal registrere oplysningerne om deres reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at virksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at virksomheden er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, jf. § 11, stk. 1, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis virksomheden efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificeres. Er virksomheden ikke forpligtet til at registrere ledelse, jf. § 11, stk. 1, skal medlemmer af virksomhedens daglige ledelse registreres, når reglen i 3. pkt. finder anvendelse.

Stk. 4. Virksomheden skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor ledelsen godkender årsrapporten eller lignende.

Stk. 5. Virksomheden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Virksomheden skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikationen af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Virksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om virksomhedens reelle ejere, herunder om virksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Virksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at

oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for virksomheder, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger virksomheden skal registrere i styrelsens it-system.«

§ 15 i. ---

6. Efter § 15 i indsættes før overskriften før § 16:

»**§ 15 j.** Virksomheder, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 15 g, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en virksomheds reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 15 c, stk. 1, og § 15 g, stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan over for virksomheden fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2., offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Virksomheden skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

§ 21. ---

Nr. 1-3. ---

1) virksomheden intet har registreret i henhold til § 15 g,

2) virksomheden ikke har anmeldt en revisor, selv om generalforsamlingen eller tilsvarende øverste myndighed i øvrigt har besluttet, at virksomhedens årsrapport skal revideres,

3) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget erklæring efter § 10, stk. 5, 2. pkt., eller

4) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget årsrapport efter årsregnskabsloven eller undtagelseserklæring i henhold til årsregnskabsloven.

Stk. 2-3. ---

7. *§ 21, stk. 1, nr. 4*, affattes således:

»4) virksomheden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller virksomheden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 15 g,«.

8. I *§ 21, stk. 1*, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) Virksomheden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om virksomhedens reelle ejere, eller virksomheden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 15 g,«.

Nr. 5-7 bliver herefter nr. 6-8.

§ 23. Medmindre strengere straf er forskyldt efter straffeloven, straffes overtrædelse af § 2, stk. 3, 2. pkt., § 6, stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6-8, § 8, § 10, stk. 1, 4 og 5, § 15 c, § 15 g, stk. 2 og 3, § 18 a, stk. 1, nr. 1, § 19 c og § 19 d med bøde. [...]

Stk. 2-4. ---

9. I *§ 23, stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 15 g, stk. 2 og 3« til: »§ 15 g, stk. 3, 5 og 6«.

§ 3

I lov nr. 712 af 25. juni 2014 om erhvervsdrivende fonde, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, § 4 i lov nr. 1665 af 26. december 2017 og senest ved § 3 i lov nr. 676 af 29. maj 2018, foretages følgende ændringer:

Note 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forord-

Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.

ning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

§ 18. Oplysning om navn på personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive og ophørte erhvervsdrivende fonde.

Stk. 2. Oplysning om adresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 3 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive og ophørte virksomheder. For personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen er gældende i Det Centrale Personregister, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et cpr-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer, jf. stk. 2, 4. pkt.

2. I *§ 18, stk. 2, 1. pkt.*, ændres »3 år« til: »5 år«.

Stk. 4. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører, 3 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for stiftere opdateres ikke.

§ 21 a. Fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere, jf. § 21 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Fonden skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Fonden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Fonden skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.

3. *§ 18, stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.«

4. *§ 21 a* affattes således:

»**§ 21 a.** Fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Fondens reelle ejere skal efter fondens anmodning forsyne fonden med oplysninger om fondens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, som fonden er forpligtet til at indhente.

Stk. 3. Fonden skal registrere oplysningerne om fondens reelle ejere herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med ændringen.

Stk. 4. Fonden skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på fondens årsregnskabsmøde.

Stk. 5. Fonden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Fonden skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndighe-

der vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.«

§ 21 c. ---

5. Efter § 21 c indsættes før overskriften før § 22:

»**§ 21 d.** Fonde, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 12 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres reelle ejere.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en fondens reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 17, stk. 1, og § 21 a, stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan over for fonden fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Fonden skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

§ 115. Erhvervsstyrelsen kan som registreringsmyndighed under iagttagelse af § 89, stk. 1, anmode skifteretten på den erhvervsdrivende fonds hjemsted om at opløse fonden, hvis

Nr. 1-2) ---

3) fonden intet har registreret i henhold til § 21 a,

6. *§ 115, stk. 1, nr. 3,* affattes således:

4) fonden ikke har det hjemsted, der er foreskrevet i denne lov eller i vedtægten,

5) opløsning ikke bliver vedtaget i tilfælde, som er omfattet af § 67, stk. 4, eller § 118, stk. 2.

Stk. 2-3. ---

»3) fonden ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller fonden har foretaget mangelfuld registrering i henhold til 21 a,«.

7. I *§ 115, stk. 1*, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

4) fonden ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om fondens reelle ejere, eller fonden har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 21 a,«.

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 5 og 6.

§ 132. Overtrædelse af §§ 5, 13 og 15, § 21 a, stk. 2 og 3, § 26, stk. 2, § 34, stk. 2, § 37, stk. 3-5, § 38, § 42, stk. 3, §§ 49-51, § 52, stk. 3, § 53, stk. 4, § 54, §§ 56-59, § 61, § 62, stk. 1, §§ 63 og 65-67, § 76, stk. 2, § 77, § 78, stk. 1 og stk. 6, 4. pkt., § 80, § 83, 4. pkt., § 85, § 86, stk. 4, § 87, § 116, stk. 2 og §§ 117 og 123-125 straffes med bøde. [...]

Stk. 2-6. ---

8. I *§ 132, stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 21 a, stk. 2 og 3« til: »21 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 4

I SE-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 15. juni 2006, som ændret ved § 6 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 8 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, § 4 i lov nr. 262 af 16. marts 2016 og § 5 i lov nr. 1665 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

Note 1) I lovens bilag gengives Rådets forordning nr. 2157/2001/EF af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE), EF-Tidende 2001, nr. L 294, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark. Loven indeholder endvidere bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forord-

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 73«: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

ning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.

§ 15. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal beslutte, at et SE-selskab skal opløses, om fornødent efter aktieselskabslovens § 117, hvis SE-selskabet ikke opfylder kravet i SE-forordningen om at have sit vedtægtsmæssige hjemsted og hovedkontor i samme medlemsstat og forholdet ikke afhjælpes inden udløbet af en frist, der fastsættes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

2. I *§ 15* indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SE-selskab, hvis selskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller hvis selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 17 a. Opløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-229 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til SE-selskabets særlige karakter.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SE-selskab, hvis selskabet ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om selskabets reelle ejere, eller hvis SE-selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 17 a. Opløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-229 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til SE-selskabets særlige karakter.«

§ 17. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Oplysning om navn på personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive og ophørte selskaber.

Stk. 4. Oplysning om adresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 3 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder både i aktive og ophørte selskaber. For personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen er gældende i Det Centrale Personregister, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister. Personer, der ikke har et cpr-

3. I *§ 17, stk. 4, 1. pkt.*, ændres »3 år« til: »5 år«.

nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer, jf. stk. 4, 4. pkt.

Stk. 6. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører, 3 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for stiftere opdateres ikke.

§ 17 a. SE-selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, jf. § 17 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af SE-selskabets daglige ledelse, jf. § 17, stk. 2, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. SE-selskabet skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at SE-selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. SE-selskabet skal opbevare oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. SE-selskabet skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. SE-selskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om SE-selskabets reelle ejere, herunder om SE-selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. SE-selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for SE-selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

4. *§ 17, stk. 6,* affattes således:

»*Stk. 6.* Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.«

5. *§ 17 a* affattes således:

»**§ 17 a.** SE-selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer SE-selskabet, skal efter SE-selskabets anmodning forsyne selskabet med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. SE-selskabet skal registrere oplysningerne om deres reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at SE-selskabet er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af SE-selskabets daglige ledelse, jf. § 17, stk. 2, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis selskabet efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. SE-selskabet skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor ledelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. SE-selskaber skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dets reelle

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger SE-selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. SE-selskabet skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. SE-selskaber skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. SE-selskaber skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for SE-selskaber, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger SE-selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

§ 17 b. ---

6. Efter § 17 b indsættes:

»**§ 17 c.** Ved etablering af et SE-selskab skal der senest samtidig med registreringen af SE-selskabet, jf. § 16, indhentes og registreres oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

§ 17 d. SE-selskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 17 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et SE-selskabs reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 17 a, stk. 6, og selskabslovens § 17, stk. 1. Erhvervsstyrelsen kan over for SE-selskabet fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. SE-selskabet skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

§ 21. Overtrædelse af § 7, stk. 5, og § 17 a, stk. 2 og

3, i denne lov og artikel 11, 39-45 og 49 i SE-forordningen straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 2-4. ---

7. I *§ 21, stk. 1*, ændres »§ 17 a, stk. 2 og 3« til: »§ 17 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 5

I SCE-loven, som ændret ved § 7 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 9 i lov nr. 634 af 12. juni 2013 og § 5 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 73«: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

Note 1) I lovens bilag gengives Rådets forordning nr. 1435/2003/EF af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE), EU-Tidende 2003, nr. L 207, side 1-24. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark. Loven indeholder endvidere bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og

Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.

§ 13. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal beslutte, at et SCE-selskab skal opløses, om fornødent efter § 21, stk. 2, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvis SCE-selskabet ikke opfylder kravet i SCE-forordningen om at have sit vedtægtsmæssige hjemsted og hovedkontor i samme medlemsstat og forholdet ikke afhjælpes inden udløbet af en frist, der fastsættes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

2. I *§ 13* ændres »§ 21, stk. 2« til: »§ 21, stk. 3«.

3. I *§ 13* indsættes som stk. *2* og *3*:

»*Stk. 2.* Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SCE-selskab efter § 21, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvis SCE-selskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere, eller selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 14 a.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et SCE-selskab efter § 21, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvis SCE-selskabet ikke har opbevaret dokumentation for selskabets oplysninger om reelle ejere, eller hvis SCE-selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 14 a.«

§ 14 a. SCE-selskabet skal indhente oplysninger om SCE-selskabets reelle ejere, jf. § 14 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af SCE-selskabets daglige ledelse, jf. § 14, stk. 2, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Selskabet skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at SCE-selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. SCE-selskabet skal opbevare oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. SCE-selskabet skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. SCE-selskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om SCE-selskabets reelle ejere, herunder om SCE-selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. SCE-selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de

4. *§ 14 a* affattes således:

»**§ 14 a.** SCE-selskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer SCE-selskabet, skal efter selskabets anmodning forsyne selskabet med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. SCE-selskaber skal registrere oplysningerne om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at SCE-selskabet er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af SCE-selskabets daglige ledelse, jf. § 14, stk. 2, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis SCE-selskabet efter at have udtømt alle muligheder for identifikation her-

nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for SCE-selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger SCE-selskabet skal registrere i styrelsens it-system.

efter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. SCE-selskaber skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor ledelsen godkender årsrapporten eller lignende.

Stk. 5. SCE-selskabet skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. SCE-selskabet skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. SCE-selskaber skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dets reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. SCE-selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for SCE-selskaber, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger SCE-selskabet skal registrere i styrelsens it-system.«

§ 14 b. ---

5. Efter *§ 14 b* indsættes:

»**§ 14 c.** Ved etablering af et SCE-selskab skal der senest samtidig med registreringen af SCE-selskabet, jf. § 14, indhentes og registreres oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

§ 14 d. SCE-selskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 14 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et SCE-selskabs reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 14 a, stk. 6, og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 15 c, stk. 1. Erhvervsstyrelsen kan over for selskabet fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. SCE-selskabet skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes,«

§ 19. Overtrædelse af § 5, stk. 4, og § 14 a, stk. 2 og

3, i denne lov og artikel 4, stk. 3, 4. pkt., og stk. 12, artikel 10, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, artikel 14, stk. 4, 1. pkt., artikel 37, stk. 1, artikel 39, stk. 1, artikel 42, stk. 1, artikel 49 og artikel 62 i SCE-forordningen straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 2-3. ---

6. I *§ 19, stk. 1*, ændres »§ 14 a, stk. 2 og 3« til: »§ 14 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 6

I lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, jf. lovbekendtgørelse nr. 281 af 17. april 1997, som ændret

ved § 37 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 og § 6 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, foretages følgende ændringer:

Note 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 73« til: »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

§ 1 a. En europæisk økonomisk firmagruppe skal indhente oplysninger om firmagruppens reelle ejere, jf. § 1 b, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af den daglige ledelse, jf. § 1, stk. 1, optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at firmagruppen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Firmagruppen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Firmagruppen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal efter anmodning udlevere oplysninger om firmagruppens reelle ejere, herunder om firmagruppens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Firmagruppen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

2. *§ 1 a* affattes således:

»**§ 1 a.** En europæisk økonomisk firmagruppe skal indhente oplysninger om firmagruppens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer firmagruppen, skal efter firmagruppens anmodning forsyne firmagruppen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for firmagruppens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal registrere oplysningerne om firmagruppens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at firmagruppen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere skal registreres hurtigst muligt efter, at firmagruppen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af virksomhedens daglige ledelse, jf. § 1, stk. 1, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis virksomheden efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger firmagruppen skal registrere i styrelsens it-system.

Stk. 5. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Firmagruppen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal efter anmodning udlevere oplysninger om firmagruppens reelle ejere, herunder om firmagruppens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Firmagruppen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger firmagruppen skal registrere i styrelsens it-system.«

§ 1 b. ---

3. Efter *§ 1 b* indsættes:

»**§ 1 c.** Ved etablering af en europæisk økonomisk firmagruppe skal der senest samtidig med registreringen af den europæiske økonomiske firmagruppe indhentes og registreres oplysninger om firmagruppens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

§ 1 d. Europæiske økonomiske firmagrupper, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 1 a, skal på anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om deres ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en europæisk økonomisk firmagruppes reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 1 a, stk. 6, og § 2 a, stk. 1. Erhvervsstyrelsen kan over for firmagruppen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Den europæiske økonomiske firmagruppe skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

§ 2. ---

4. Efter § 2 indsættes:

»**§ 2 a.** Erhvervsstyrelsen kan af anmelder forlange de oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om loven og den europæiske økonomiske firmagruppes vedtægter er overholdt.

Stk. 2. Ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af loven kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige den europæiske økonomiske firmagruppe opløst efter reglerne i § 5, stk. 6.«

§ 5. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en firmagruppe, hvis firmagruppen ikke har den i forordningen eller stiftelsesoverenskomsten foreskrevne ledelse og manglen ikke afhjælpes inden udløbet af en frist, der fastsættes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

5. I *§ 5* indsættes som *stk. 3-6*:

»*Stk. 3.* Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en europæisk økonomisk firmagruppe, hvis firmagruppen ikke har registeret oplysninger om reelle ejere, eller hvis firmagruppen har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 1 a.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan endvidere anmode skifteretten om at opløse en firmagruppe, hvis et medlem ikke udtræder af denne efter at være blevet omfattet af begrænsninger som nævnt i § 3.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en europæisk økonomisk firmagruppe, hvis firmagruppen ikke har opbevaret dokumentation for firmagruppens oplysninger om reelle ejere, eller hvis firmagruppen har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 1 a.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken den europæiske økonomiske firmagruppe kan afhjælpe en mangel efter stk. 3 og 4. Afhjælpes manglen ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan Erhvervsstyrelsen træffe beslutning om tvangsopløsning.

Stk. 6. Tvangsopløsningen gennemføres efter bestemmelserne i §§ 226-232 i selskabsloven med de fornødne afvigelser under hensyn til europæiske økonomiske firmagruppers særlige karakter.«

§ 7. ---

Stk. 2. Overtrædelse af § 1 a, stk. 2 og 3, straffes med bøde.

Stk. 3-4. ---

6. I *§ 7, stk. 2*, ændres »§ 1 a, stk. 2 og 3« til: »§ 1 a, stk. 3, 5 og 6«.

§ 7

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 665 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 667 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1547 af 19. december 2017 og senest ved § 1 i lov nr. 1520 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

Note 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, dele af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, dele af Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 (8. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1984, nr. L 126, side 20, Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1986, nr. L 372, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, Rådets direktiv 91/674/EØF af

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73,«: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller

19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EF-Tidende 2000, nr. L 181, side 65, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens I-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EU-Tidende 2005, nr. L 149, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

finansiering af terrorisme og om ændring af direk-

rektiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 326, side 113, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (CRD IV), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 338, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/58/EU af 11. december 2013 om ændring af direktiv 2009/138/EF (Solvens II) for så vidt angår datoerne for dets gennemførelse og anvendelse og datoen for ophævelse af visse direktiver (Solvens I), EU-Tidende 2013, nr. L 341, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (boligkreditdirektivet), EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 34, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder, EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser,

der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed), EU-Tidende 2014, nr. L 153, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger, (DGSD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V-direktivet), EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myn-

digheder, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er såle-

LM-066/2023

des udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

»Særlige regler for gensidige forsikringsselskaber vedrørende stiftelse m.v.«

§ 23. ---

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse skal indhente oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmer af det gensidige forsikringsselskabs og tværgående pensionskasses direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 4. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere oplysningerne efter stk. 3 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal opbevare oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Selskabet og pensionskassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 5. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal efter anmodning udlevere oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere efter anmod-

2. *Overskriften* før § 23 affattes således:

»Særlige regler for gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser vedrørende stiftelse m.v.«

3. *§ 23, stk. 3-6,* ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse skal indhente oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 4. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer et gensidigt forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse, skal efter det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasses anmodning forsyne det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 5. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at selskabet eller pensionskassen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse efter at have udtømt alle mu-

ning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 3 og 4, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere i styrelsens it-system.

ligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 6. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 7. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 8. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal efter anmodning udlevere oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses reelle ejere, herunder om det gensidige forsikringsselskabs og den tværgående pensionskasses forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 9. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 5, eller er indhentet, jf. stk. 8, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 10. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 3, 5 og 7, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger det gensidige forsikringsselskab og den tværgående pensionskasse skal registrere i styrelsens it-system.«

4. Efter § 23 indsættes i *kapitel 3:*

»**§ 23 a.** Et gensidigt forsikringsselskab og en tværgående pensionskasse, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 23, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om det gensidige forsikringsselskabs eller den tværgående pensionskasses ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et gensidigt forsikringsselskabs eller en tværgående pensionskasses reelle ejere, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan over for det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen, jf. stk. 2, sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Det gensidige forsikringsselskab eller den tværgående pensionskasse skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

§ 81 b. Sparekassen skal indhente oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af sparekassens direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Sparekassen skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at sparekassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Sparekassen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparekassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

5. *§ 81 b* affattes således:

»**§ 81 b.** Sparekassen skal indhente oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer sparekassen, skal efter sparekassens anmodning forsyne sparekassen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for sparekassens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Sparekassen skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparekassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at sparekassen

Stk. 3. Sparekassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder om sparekassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparekassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparekassen skal registrere i styrelsens it-system.

er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af sparekassens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis sparekassen efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Sparekassen skal mindst én gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Sparekassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparekassen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Sparekassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparekassens reelle ejere, herunder om sparekassens forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparekassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparekassen skal registrere i styrelsens it-system.«

6. Efter § 81 b indsættes:

»**§ 81 c.** Sparekasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 81 b,

skal på anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om sparekassens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om en sparekasses reelle ejere, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan over for sparekassen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Sparekassen skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

§ 85 b. Andelskassen skal indhente oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af andelskassens direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Andelskassen skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at andelskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Andelskassen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Andelskassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Andelskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder om andelskassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Andelskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysnin-

7. *§ 85 b* affattes således:

»**§ 85 b.** Andelskassen skal indhente oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer andelskassen, skal efter andelskassens anmodning forsyne andelskassen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for andelskassens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Andelskassen skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at andelskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at andelskassen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af andelskassens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis andelskassen efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

gerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger andelskassen skal registrere i styrelsens it-system.

Stk. 4. Andelskassen skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Andelskassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Andelskassen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Andelskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om andelskassens reelle ejere, herunder om andelskassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Andelskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5 i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger andelskassen skal registrere i styrelsens it-system.«

8. Efter § 85 b indsættes:

»**§ 85 c.** Andelskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 85 b, skal på anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om andelskassens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en andelskasses reelle ejere i medfør af

hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan over for andelskassen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Andelskassen skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

§ 336 a. Sparevirksomheden skal indhente oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal de registrerede medlemmer af sparevirksomhedens direktion optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Sparevirksomheden skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at sparevirksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Sparevirksomheden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparevirksomheden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Sparevirksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder om sparevirksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparevirksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparevirksomheden skal registrere i styrelsens it-system.«

9. *§ 336 a* affattes således:

»**§ 336 a.** Sparevirksomheden skal indhente oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer sparevirksomheden, skal efter sparevirksomhedens anmodning forsyne sparevirksomheden med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for sparevirksomhedens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Sparevirksomheden skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at sparevirksomheden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at sparevirksomheden er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af sparevirksomhedens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis sparevirksomheden efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Sparevirksomheden skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Sparevirksomheden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Sparevirksomheden skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Sparevirksomheden skal efter anmodning udlevere oplysninger om sparevirksomhedens reelle ejere, herunder om sparevirksomhedens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Sparevirksomheden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger sparevirksomheden skal registrere i styrelsens it-system.«

10. Efter § 336 a indsættes før overskriften før § 337:

»**§ 336 b.** Sparevirksomheder, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 336 a, skal på anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om sparevirksomhedens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en sparevirksomheds reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan over for sparevirksomheden fastsætte en frist til forholdets berigtigelse.

§ 373. --

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 23, stk. 4 og 5, § 38 a, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 64, stk. 5, 2. pkt., § 70, stk. 1-5, § 71, stk. 1-3, § 71 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 71 b, stk. 1, § 71 c, stk. 1, 2. pkt., § 72, stk. 1 og 2, og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 75 a, stk. 1, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-6, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, stk. 1-4, § 77 e, stk. 1, § 77 f, stk. 1 og 2, § 77 g, stk. 1 og 3, § 79 a, stk. 1, nr. 1, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2, § 81 b, stk. 2 og 3, § 85 b, stk. 2 og 3, § 108, stk. 1-6, § 121, stk. 1, § 122, § 126 b, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 126 c, stk. 5, § 126 d, stk. 4 og 6, § 126 e, stk. 4, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 b, stk. 4-7, § 152 c, stk. 1, § 152 d, stk. 1, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2-5 og stk. 7, 1. pkt., § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 eller 5, § 152 m, stk. 1, § 167, stk. 1-3 og 5, § 175 b, stk. 1, 2, 4 og 9, § 182 d, § 182 e, stk. 2 og stk. 7, 1. pkt., og § 182 f, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 6, § 206, § 245 a, stk. 1 og 3, § 245 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 247 a, stk. 9 og 10, § 264, stk. 2, § 283, stk. 1 og 2, §§ 312-312 b, § 336 a, stk. 2 og 3, § 347 b, stk. 3 og 6, § 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., § 417 a, stk. 4, § 417 b, stk. 5, § 417 c, stk. 3, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer samt artikel 28, artikel 41, stk. 1, litra b, artikel 49, stk. 1, litra c, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, arti-

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 1, 2. og 3. pkt., offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Sparevirksomheden skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

11. I *§ 373, stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 23 stk. 4 og 5« til: »§ 23, stk. 5, 7 og 8«, »§ 81 b, stk. 2 og 3« ændres til: »§ 81 b, stk. 3, 5 og 6«, »§ 85 b, stk. 2 og 3« ændres til: »§ 85 b, stk. 3, 5 og 6«, og »§ 336 a, stk. 2 og 3« ændres til: »§ 336 a, stk. 3, 5 og 6«.

kel 63, artikel 73, stk. 6, artikel 76, stk. 2, artikel 77, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 129, stk. 3 og 7, artikel 221, stk. 1 og 2, artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, artikel 259, stk. 1, litra b og e, artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 2, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1, jf. artikel 435 og 436, artikel 437, stk. 1, artikel 438 og 439, artikel 440, stk. 1, artikel 441, stk. 1, artikel 442 og 444-450, artikel 451, stk. 1, artikel 431, stk. 3, artikel 433, 1.-3. afsnit, artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., artikel 471, stk. 1, artikel 492, stk. 2-4, artikel 499, stk. 1, og artikel 501, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP[50 Bd]), straffes med bøde.

Note 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2341/EU af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (omarbejdning), EU-Tidende 2016, nr. L 354, side 37. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, EU-Tidende 2017, nr. L 347, side 35. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således

§ 8

I lov om firmapensionskasser, jf. lov nr. 1703 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »EU-tidende 2016, nr. L 254, side 37«: »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

des udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 111. En firmapensionskasse skal indhente oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller er det ikke muligt at identificere nogen reelle ejere, skal medlemmerne af firmapensionskassens direktion eller i firmapensionskasser, hvor der ikke findes en direktion, medlemmer af firmapensionskassens bestyrelse optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Firmapensionskassen skal registrere oplysningerne efter stk. 2 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at firmapensionskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Firmapensionskassen skal opbevare oplysninger om sine reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Firmapensionskassen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Firmapensionskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder om firmapensionskassens forsøg på at identificere sine reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Firmapensionskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- og kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 2 og 3, i styrelsens it-system, herunder om, hvilke oplysninger firmapensionskassen skal registrere i styrelsens it-system.

2. *§ 111* affattes således:

»**§ 111.** En firmapensionskasse skal indhente oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer firmapensionskassen, skal efter firmapensionskassens anmodning forsyne firmapensionskassen med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for firmapensionskassens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Firmapensionskassen skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at firmapensionskassen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at firmapensionskassen er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af firmapensionskassens direktion skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis firmapensionskassen efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Firmapensionskassen skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Firmapensionskassen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Firmapensionskassen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Firmapensionskassen skal efter anmodning udlevere oplysninger om firmapensionskassens reelle ejere, herunder om firmapensionskassens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Firmapensionskassen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger firmapensionskassen skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system.«

3. Efter § 111 indsættes:

»**§ 111 a.** Firmapensionskasser, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 111, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om firmapensionskassens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en firmapensionskasses reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan over for firmapensionskassen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Firmapensionskassen skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre

§ 117. –

Stk. 2. Overtrædelse af §§ 4, 11 og 17, § 18, stk. 1, § 21, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 29, stk. 1, § 33, § 34, stk. 1-5, § 35, § 36, stk. 1-6, § 37, § 39, stk. 3, § 42, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 44, stk. 1, § 49, stk. 1-3, § 54, § 57, stk. 1, § 59, stk. 1, 1. pkt., § 60 stk. 1, § 61, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 62 og 63, § 64, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., § 65, § 66, stk. 1 og 3, § 67, § 68, 1. pkt., § 69, § 70, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 75, stk. 1 og 3, § 79, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, § 80, 1. og 3. pkt., § 81, stk. 1, 2. pkt., § 105, stk. 3, 3. pkt., og § 111, stk. 2 og 3, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

4. I *§ 117, stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 111, stk. 2 og 3« til: »§ 111, stk. 3, 5 og 6«.

§ 9

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1166 af 19. september 2018, som ændret ved § 35 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 6 i lov nr. 1520 af 18. december 2018 og § 14 i lov nr. 1707 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

Note 1) Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning 1060/2009/EU og 1095/2010/EU, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 648/2012/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73. I loven er der end-

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 648/2012/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 648/2012/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parla-

videre medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/345/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/346/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 8, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning 1060/2009/EF og 648/2012/EU, EU-Tidende 2017, nr. L 347, side 35. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 136 a. En kapitalforening skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmerne af kapitalforeningens bestyrelse optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Kapitalforeningen skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at foreningen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Foreningen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Kapitalforeningen skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Forenin-

mentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. *§ 136 a* affattes således:

»**§ 136 a.** En kapitalforening og en AIF-SIKAV skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en, skal efter kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens anmodning forsyne kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Kapitalforeningen og AIF-SIKAV'en skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere skal registreres hurtigst muligt efter, at foreningen eller AIF-SIKAV'en er blevet

gen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for kapitalforeninger, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger kapitalforeningen skal registrere i styrelsens it-system.

bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af foreningens eller AIF-SIKAV'ens bestyrelse skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis foreningen eller AIF-SIKAV'en efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Kapitalforeninger og AIF-SIKAV'er skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen eller AIF- SIKAV'en skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens eller AIF-SIKAV'ens reelle ejere, herunder om foreningens eller AIF-SIKAV'ens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen eller AIF-SIKAV'en skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for kapitalforeninger eller AIF-SIKAV'er, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system.«

3. Efter § 136 a indsættes før overskriften før § 137:

»**§ 136 b.** Kapitalforeninger og AIF-SIKAV'er, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 136 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en kapitalforenings eller AIF-SIKAV's reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan i denne forbindelse over for kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

§ 190. ---

Stk. 2. Overtrædelse af § 15, stk. 4, § 20, stk. 1-8, § 21, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3-5, § 22, stk. 1-3, § 22 a, stk. 1,926 § 27 a, stk. 1, § 28, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, § 28 a, § 136 a, stk. 2 og 3,927 § 163, stk. 3, 5 og 6, og § 171, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., samt artikel 4, stk. 1, artikel 6, artikel 7, stk. 1-4, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-3, artikel 12-14, artikel 15, stk. 1-5, artikel 16, stk. 1-4 og 6, artikel 17, stk. 1-6, 8 og 9, artikel 18, stk. 1, artikel 19-21 og 23, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 26 og 27, artikel 28, stk.

4. I *§ 190, stk. 2*, ændres »§ 136 a, stk. 2 og 3« til: »§ 136 a, stk. 3, 5 og 6«.

1-5, artikel 29, stk. 1-5 og 7, artikel 30, stk. 3, artikel 31, stk. 3 og 4, artikel 32, stk. 3 og 4, artikel 33, artikel 34, stk. 1 og 3, artikel 35, stk. 1, artikel 36, artikel 37, stk. 1-3, og artikel 44, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, straffes med bøde.

§ 190. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. I forskrifter udstedt i medfør af § 3, stk. 8, § 5, stk. 7 og 10, § 5 a, stk. 2, § 6, stk. 5 og 6, § 9, stk. 4, § 10, stk. 3, § 11, stk. 7, § 16, stk. 8-10, § 18, stk. 3, § 19 b, stk. 2, § 20, stk. 10 og 11, § 22, stk. 4, § 23, stk. 6, § 24, stk. 7, § 25, stk. 4, § 26, § 27, stk. 3, § 32, stk. 3, §§ 37, 44 og 60, § 61, stk. 7, § 62, stk. 3, § 66, § 67, stk. 6, § 68, stk. 4, § 69, stk. 8, §§ 80 og 87, § 88, stk. 2, § 94, § 96, stk. 2, § 107, § 108, stk. 2, § 110, § 119, stk. 3, § 120, stk. 5, § 123, stk. 2, § 126, stk. 12, § 128, stk. 14, § 129, stk. 2, § 130, stk. 5, § 131, stk. 6, § 132, § 136 a, stk. 5, § 148, stk. 5, § 152, stk. 4, § 160, stk. 5, § 162, § 185, stk. 2, § 187, stk. 2, og § 188 kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

5. I *§ 190, stk. 4*, ændres »§ 136 a, stk. 5« til: »§ 136 a, stk. 8«.

§ 10

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1154 af 19. september 2018, som ændret ved § 8 i lov nr. 532 af 29. april 2015 og senest ved § 5 i lov nr. 1520 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

Note 1) Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning 1060/2009/EU og 1095/2010/EU, EU-Tidende 2011, nr. L 174, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle

det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 648/2012/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/345/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/346/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 8, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning 1060/2009/EF og 648/2012/EU, EU-Tidende 2017, nr. L 347, side 35. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 14 a. En investeringsforening eller en SIKAV skal indhente oplysninger om foreningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder. Er der ingen reelle ejere, eller kan der ikke identificeres nogen reelle ejere, skal medlemmerne af investeringsforeningens bestyrelse eller direktion eller SIKAV'ens bestyrelse optages som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal registrere oplysningerne efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at foreningen eller SIKAV'en er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Foreningen eller SIKAV'en skal opbevare oplysninger

system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43«.

2. *§ 14 a* affattes således:

»**§ 14 a.** En investeringsforening eller en SIKAV skal indhente oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer investeringsforeningen eller SIKAV'en, skal på investeringsforeningens eller SIKAV'ens anmodning forsyne investeringsforeningen eller SIKAV'en med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for investeringsforeningens eller SIKAV'ens identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

om deres reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen eller SIKAV'en skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder om foreningens eller SIKAV'ens forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen eller SIKAV'en skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for investeringsforeninger eller SIKAV'er, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger investeringsforeningen eller SIKAV'en skal registrere i styrelsens it-system.

Stk. 3. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal registrere oplysningerne, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at investeringsforeningen eller SIKAV'en er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at investeringsforeningen eller SIKAV'en er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af investeringsforeningens bestyrelse eller direktion eller SIKAV'ens bestyrelse skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis investeringsforeningen eller SIKAV'en efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har, eller ingen reelle ejere kan identificere.

Stk. 4. Investeringsforeninger og SIKAV'er skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det bestyrelsesmøde, hvor bestyrelsen godkender årsrapporten.

Stk. 5. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om deres reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal efter anmodning udlevere oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens reelle ejere, herunder om investeringsforeningens eller SIKAV'ens forsøg på at identificere deres reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle

ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for investeringsforeninger eller SIKAV'er, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger investeringsforeningen eller SIKAV'en skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system.«

3. Efter § 14 a indsættes før overskriften før § 15:

»**§ 14 b.** Investeringsforeninger og SIKAV'er, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 14 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om investeringsforeningens eller SIKAV'ens ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Finanstilsynet indberetninger om uoverensstemmelser i de registrerede oplysninger om en investeringsforenings eller SIKAV's reelle ejere i medfør af hvidvaskloven, foretager Finanstilsynet en undersøgelse af forholdet. Finanstilsynet kan i denne forbindelse over for investeringsforeningen eller SIKAV'en fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Efter anmodning fra Finanstilsynet kan Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Investeringsforeningen eller SIKAV'en skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.«

§ 190, stk. 1, 1. pkt. ---

2. pkt. Overtrædelse af § 14 a, stk. 2 og 3, §§ 38 og 46, § 48 a, stk. 1-6, § 48 b, § 48 c, § 51, stk. 1,

4. I *§ 190, stk. 1, 2. pkt.*, ændres »§ 14 a, stk. 2 og 3« til: »§ 14 a, stk. 3, 5 og 6«.

nr. 5, § 52, stk. 1, nr. 6, § 59, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 60, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. og 2. pkt., § 61, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 1. og 2. pkt., og stk. 4 og 6, § 63, stk. 1 og 2, § 63 a, stk. 1, § 166, stk. 3, § 176, stk. 1, 1.-5. pkt., stk. 3, 1.-7. pkt., og stk. 5, og § 199, stk. 1, straffes med bøde.

§ 11

I lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 653 af 15. juni 2006, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 262 af 16. marts 2016 og senest ved § 1 i lov nr. 1665 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 3. Ved juridisk enhed forstås i denne lov:

1) En fysisk person i dennes egenskab af arbejdsgiver eller selvstændigt erhvervsdrivende.

2) En juridisk person eller en filial af en udenlandsk juridisk person.

3) En statslig administrativ enhed.

4) En region.

5) En kommune.

6) Et kommunalt fællesskab.

1. I *§ 3* indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) En trust eller et juridisk arrangement, der ligner en trust.«

Nr. 3-6 bliver herefter nr. 4-7.

§ 5. Juridiske enheder tildeles kun ét entydigt identifikationsnummer (CVR-nummer).

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen tildeler CVR-nummer til de juridiske enheder, der er anført i § 3, nr. 1, 2 og 6, og som anmeldes til registrering i henhold til anden lovgivning.

2. I *§ 5, stk. 2,* ændres »2 og 6« til: »2, 3 og 7«.

Stk. 3. Danmarks Statistik tildeler CVR-nummer til de juridiske enheder, der er anført i § 3, nr. 3-5.

3. I *§ 5, stk. 3,* ændres »§ 3, nr. 3-5« til: »§ 3, nr. 4-6«.

Stk. 4. ---

§ 11. For juridiske enheder optages følgende grunddata i Det Centrale Virksomhedsregister:

1) Enhedens CVR-nummer.

2) Virksomhedsform.

3) Starttidspunkt.

4) Eventuelt ophørstidspunkt.

5) Virksomhedsnavn.

6) Virksomhedsadresse.

7) Navn, adresse og CPR- eller CVR-nummer for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere, og ledelsesmedlemmer, hvis oplysningerne registreres i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov eller i henhold til anden lovgivning.

8) Branche og eventuelle bibrancher.

9) Antal Ansatte.

10) P-nummer for tilknyttede produktionsenheder.

Stk. 2-5. ---

4. I *§ 11, stk. 1, nr. 7*, indsættes efter »adresse«: », bopælsland, statsborgerskab«.

§ 11 a. En juridisk person, jf. § 3, nr. 2, som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at registrere reelle ejere, skal være registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. For den juridiske person skal som minimum registreres oplysninger omfattet af § 11, stk. 1, nr. 1-8.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse og registrering af oplysninger, jf. stk. 1, herunder regler om betaling til dækning af de administrative omkostninger herved.

5. I *§ 11 a* indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

»*Stk. 2.* En trust eller et lignende juridisk arrangement, jf. § 3, nr. 3, som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at have sine reelle ejere registreret, skal være registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. For en trust eller et lignende juridisk arrangement skal som minimum registreres oplysninger omfattet af § 11, stk. 1, nr. 1-8.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

6. I § *11 a, stk. 2*, der bliver stk. 3, og *§ 22, stk. 2*, indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

§ 22. Den, der undlader rettidigt at meddele oplysninger efter § 16 eller forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige oplysninger, straffes med bøde.

Stk. 2. Overtrædelse af § 11 a, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 3. Den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed overtræder bestemmelserne i § 19, stk. 2 eller 3, straffes med bøde.

Stk. 4. I de forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 12. For juridiske enheder, der er anført i § 3, nr. 1, 2 og 6, vedligeholdes grunddata af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i samarbejde med told- og skatteforvaltningen.

7. I *§ 12, stk. 1,* ændres »2 og 6« til: »2, 3 og 7«.

Stk. 2. For juridiske enheder, der er anført i § 3, nr. 3-5, vedligeholdes grunddata af Danmarks Statistik.

Stk. 3-4. ---

§ 18. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Oplysning om navn for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive og ophørte virksomheder.

Stk. 4. Oplysning om adresse for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 3 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive og ophørte virksomheder. [...].

Stk. 5. ---

Stk. 6. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører, 3 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i virksomheder, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for stiftere opdateres ikke.

Stk. 7-9. ---

8. I *§ 12, stk. 2,* ændres »§ 3, nr. 3-5« til: »§ 3, nr. 4-6«.

9. I *§ 18, stk. 3, 2. pkt.,* ændres »virksomheder« til: »juridiske enheder, jf. § 3, nr. 1-3«.

10. *§ 18, stk. 4, 1. og 2. pkt.,* affattes således:

»Oplysning om adresse og bopælsland for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år efter, at personen er ophørt med at være aktiv i en juridisk enhed, jf. § 3, nr. 1-3, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive og ophørte juridiske enheder.«

11. *§ 18, stk. 6,* affattes således;

»*Stk. 6.* Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 3 og 4 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører 5 år efter, at den pågældende person ophører med at være aktiv i juridiske enheder, jf. § 3, nr. 1-3, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.«

§ 12

I lov om fonde og visse foreninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 20. september 2012, som ændret ved § 3 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, § 3 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, lov nr. 734 af 25. juni 2014 og § 12 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 73«: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/834/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af ter-

Note 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-

Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73.

§ 4. Fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere, jf. § 5, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Fonden skal registrere oplysninger efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Fonden skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Fonden skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.

rorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, nr. L 156, side 43.«

2. *§ 4* affattes således:

»**§ 4.** Fonden skal indhente oplysninger om fondens reelle ejere, jf. § 5, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Fondens reelle ejere skal efter anmodning fra fonden forsyne fonden med de oplysninger, som fonden er forpligtet til at indhente efter stk. 1.

Stk. 3. Fonden skal registrere oplysninger efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, der er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at fonden er blevet bekendt med ændringen.

Stk. 4. Fonden skal mindst 1 gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere.

Stk. 5. Fonden skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Fonden skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Fonden skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om fondens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Fonden skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlems-

staters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1 og 3, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger fonden skal registrere i styrelsens it-system.«

3. Efter § 4 indsættes:

»**§ 4 a.** Fonde skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om fondens reelle ejere.

Stk. 2. Modtager fondsmyndigheden fra Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om fondens reelle ejere, foretager fondsmyndigheden en undersøgelse af forholdet, jf. § 37.

Stk. 3. Efter anmodning fra fondsmyndigheden kan Erhvervsstyrelsen, sideløbende med undersøgelsen, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system, indtil forholdet er bragt i orden. Fonden skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres.«

§ 43. Overtrædelse af § 4, stk. 2 og 3, § 6, stk. 2, § 11, stk. 2, § 23, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 25, stk. 1, 3. pkt., eller § 26 straffes med bøde.

Stk. 2-5. –

4. I *§ 43, stk. 1,* ændres »§ 4, stk. 2 og 3,« til: »§ 4, stk. 3, 5 og 6«.

§ 52. Foreningen skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, jf. § 52 a, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Foreningen skal registrere oplysninger efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at foreningen er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer, og efter enhver ændring af de oplysninger, som er registreret. Foreningen skal opbevare oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen skal endvidere opbevare oplysninger om

5. *§ 52* affattes således:

»**§ 52.** Foreningen skal indhente oplysninger om foreningens reelle ejere, jf. § 52 a, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Foreningens reelle ejere skal efter anmodning fra foreningen forsyne foreningen med de oplysninger, som foreningen er forpligtet til at indhente efter stk. 1.

Stk. 3. Foreningen skal registrere oplysninger efter stk. 1 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med,

forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 3. Foreningen skal efter anmodning udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger foreningen skal registrere i styrelsens it-system.

at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, der er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter, at foreningen er blevet bekendt med ændringen.

Stk. 4. Foreningen skal mindst 1 gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om de reelle ejere.

Stk. 5. Foreningen skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om dens reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Foreningen skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Foreningen skal efter anmodning udlevere oplysninger om fondens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Foreningen skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering, oplysningernes tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1 og 3, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger foreningen skal registrere i styrelsens it-system.«

6. Efter § 52 a indsættes:

»**§ 52 b.** Foreninger skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om foreningens reelle ejere.

Stk. 2. Modtager Civilstyrelsen fra Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrere-

de oplysninger om foreningens reelle ejere, foretager Civilstyrelsen en undersøgelse af forholdet.

Stk. 3. Efter anmodning fra Civilstyrelsen kan Erhvervsstyrelsen, sideløbende med undersøgelsen nævnt, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system, indtil forholdet er bragt i orden. Foreningen skal, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes, have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres.«

7. Efter § 52 b indsættes:

»**§ 52 c.** Civilstyrelsen kan af foreningens bestyrelse, revisor eller andre, der har kendskab til foreningens forhold, forlange de oplysninger, der er efter Civilstyrelsens skøn, er nødvendige til at vurdere, om en forening overholder sine forpligtelser i medfør af § 52.

Stk. 2. Civilstyrelsen kan pålægge foreningen at bringe forhold, der strider imod § 52, i orden.«

§ 54. Overtrædelse af § 48, stk. 2, § 48 a, § 49, stk. 2, og § 52, stk. 2 og 3, straffes med bøde.

8. I *§ 54* ændres »§ 52, stk. 2 og 3,« til: »§ 52, stk. 3, 5 og 6, og undladelse af at afgive oplysninger efter § 52 c, stk. 1, eller at efterkomme et pålæg efter § 52 c, stk. 2,«.

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 10. januar 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 5 og 6, § 2, nr. 2, 6 og 7, § 3, nr. 5 og 6, § 4, nr. 2, og § 17 c i SE-loven, som affattet ved denne lovs § 4, nr. 6, § 5, nr. 4, og § 14 c i SCE-loven, som affattet ved denne lovs § 5, nr. 5, og § 6, nr. 3 og § 1 c i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, som affattet ved denne lovs § 6, nr. 3, træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 58 a, stk. 5, i selskabsloven, § 15 g, stk. 5, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, § 21 a, stk. 4, i lov om erhvervsdrivende fonde, § 17 a, stk. 5, i lov om det europæiske selskab (SE-loven), § 14 a, stk. 5, i lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven),

§ 1 a, stk. 4, i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, § 23, stk. 6, § 81 b, stk. 4, § 85 b, stk. 4, og § 336 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, § 68, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, § 136 a, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og § 14 a, stk. 5, i lov om investeringsfonde m.v., forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § § 58 a, stk. 9, i selskabsloven, § 15 g, stk. 9, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, § 21 a, stk. 8, i lov om erhvervsdrivende fonde, § 17 a, stk. 9, i lov om det europæiske selskab (SE-loven), § 14 a, stk. 9, i lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven), § 1 a, stk. 8, i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, § 23, stk. 10, § 81 b, stk. 8, § 85 b, stk. 8, og § 336 a, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, § 111, stk. 8, i lov om firmapensionskasser, § 136 a, stk. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og § 14 a, stk. 9, i lov om investeringsfonde m.v.

§ 14

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske henholdsvis de grønlandske forhold tilsiger, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens §§ 1-3, 8 og 12 kan ikke sættes i kraft for Færøerne.

Stk. 3. Lovens §§ 4-6 og 11 kan ikke sættes i kraft for hverken Færøerne eller Grønland.